

Politiets nasjonale innbyggerundersøkelse

2009

Rapport

Rapport Politidirektoratet 2009

Forord

Politidirektoratet har gjennomført en landsomfattende innbyggerundersøkelse om publikums oppfattelse av og holdninger til politiet. Undersøkelsen kartlegger publikums kontakt med politiet, deres inntrykk av kriminalitetsutviklingen og publikums utsatthet for kriminalitet. Politidirektoratet har gjennomført liknende undersøkelser for politiet i 2004, 2006 og en tilsvarende i 2008.

Undersøkelsen er gjennomført av TNS Gallup på oppdrag for Politidirektoratet. Kontaktpersonen for undersøkelsen i Politidirektoratet har vært Knut Kværner, Hege Loftfjell og Linda Evebø. Prosjektleder i TNS Gallup har vært Thomas Karterud. Karterud har også gjennomført analysene og skrevet denne rapporten. Prosjektansvarlig i TNS Gallup har vært Roar Hind.

TNS Gallup takker Politidirektoratet for et god og spennende samarbeid!

Oslo,

16. desember 2009

Innhold

Forord	2
1 Metode og gjennomføring	6
1.1 Bakgrunn og formål.....	6
1.2 Målgruppe	6
1.3 Metode og utvalg.....	7
1.4 Spørreskjema.....	10
1.5 Rapportering	11
1.6 Statistisk usikkerhet og feilmarginer	12
2 Oppsummering.....	13
2.1 Tillit til politiet.....	13
2.2 Oppfattelse av politiet generelt og etter innsatsområder	13
2.3 Trygghet.....	13
2.4 Utsatthet.....	13
2.5 Anmeldelse	14
2.6 Kriminalitetsutviklingen	14
2.7 Kontakt med politiet.....	14
2.8 Tilfredshet ved akutt behov for hjelp.....	14
3 Tillit til politiet.....	15
3.1 Fortsatt høy tillit til politiet på nasjonalt nivå.....	15
3.2 Variasjoner i tillit på grunnlag av bakgrunnskjennetegn	18
3.3 Referanser til andre undersøkelser der det er stilt spørsmål om tillit til politiet	19
4 Oppfattelse av politiet generelt	20
4.1 Trygghet.....	21
4.2 Informasjon	23
4.3 Tilstedeværelse.....	25
4.4 Variasjoner i oppfattelse på grunnlag av bakgrunnskjennetegn	27
5 Inntrykk av politiets innsats etter område	28
5.1 Innsats i trafikken	29
5.2 Innsats mot narkotika	31
5.3 Forebyggende arbeid	33
5.4 Opprettholde ro og orden	35
5.5 Etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd, og hæververk	37
5.6 Etterforskning av kriminalitet som ran, vold og seksuallovbrudd	39
5.8 Krisehåndtering og ulykker	43
5.9 Tilgjengelighet ved akutt behov for hjelp.....	45

5.10	Variasjoner på grunnlag av bakgrunnskjennetegn	47
6	Hvilke vurderinger som betyr mest for tilliten til politiet	49
7	Opplevelse av trygghet	51
8	Opplevd kriminalitet	55
8.1	Utsatt for kriminalitet	55
8.2	Kriminelle hendelser generelt	56
8.3	Biltyveri eller tyveri fra bil	59
8.4	Innbrudd eller tyveri fra bolig	60
8.5	Lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted	61
8.6	Ran eller utpressing	62
8.7	Svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet	64
8.8	Hærverk (skade på eiendom eller eiendeler)	65
8.9	Vold eller trusler om vold	67
8.10	Hatkriminalitet	68
8.11	Andre hendelser	69
8.12	Variasjoner i utsatthet på grunnlag av bakgrunnskjennetegn	70
9	Anmeldelse av kriminelle hendelser	71
9.1	Rapporterte anmeldelser etter kriminalitetstype	71
9.2	Hvorfor ikke anmelde?	73
9.3	Kjennskap til mulighet for anmeldelse på nettstedet politi.no	75
10	Kriminalitetsutviklingen det siste året	76
10.1	Inntrykk av utviklingen i Norge og der man bor	76
10.2	Variasjoner i opplevd kriminalitetsutvikling på grunnlag av bakgrunnskjennetegn ...	81
10.3	Hvilken kriminalitetstype man har inntrykk av at øker	82
11	Kontakt med politiet	83
11.1	Kontakt med politiet generelt	84
11.2	Fornytt eller anskaffet pass	86
11.3	Innhentet noen form for tillatelse	87
11.4	Vært stoppet i trafikkkontroll	88
11.5	Meldt fra om mistenkelige forhold	89
11.6	Levert en formell anmeldelse	90
11.7	Vært innblandet i en ulykke	91
11.8	Tatt kontakt ved akutt behov for hjelp	92
11.9	Vært i kontakt med namsmannen	94
11.10	Brukt nettsidene til politiet	96
11.11	Kontakt på annen måte	97
11.12	Variasjoner i kontakt med politiet på grunnlag av bakgrunnskjennetegn	98
12	Akutt behov for hjelp	99
12.1	Tilfredshet ved akutt behov for hjelp	99

12.2	Variasjoner i tilfredshet på grunnlag av bakgrunnskjennetegn	100
12.3	Årsaker til tilfredshet eller manglende tilfredshet ved akutt behov for hjelp	101
13	Personer med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn	103
13.1	Bakgrunn og metode	103
13.2	Tillit til politiet	105
13.3	Oppfattelse av politiet generelt og etter innsatsområder	105
13.4	Opplevd trygghet	105
13.5	Utsatt for kriminalitet	105
13.6	Kriminalitetsutviklingen	106
13.7	Kontakt med politiet	106

1 Metode og gjennomføring

1.1 Bakgrunn og formål

I henhold til Justisdepartementets tildelingsbrev 2009 pkt. 3.1.1 og 3.6.10 skal politi- og lensmannsetaten gjennomføre regelmessige publikums- og brukerundersøkelser hvor trygghet inngår som et tema. En tjenesteytende og publikumsorientert etat er et overordnet mål for politi- og lensmannsetaten. Publikums- og brukerundersøkelsene vil kunne gi god kunnskap om publikums forventninger til politiet.

Hovedformålet med undersøkelsen har vært å måle innbyggernes tillit og trygghet i forhold til politiets ansvarsområder, samt å måle brukernes prioriteringer og opplevelse av service i forhold til politiets tjenester.

Årets undersøkelse er en videreføring av den siste publikumsundersøkelsen Politidirektoratet gjennomførte i 2008.

1.2 Målgruppe

Målgruppen for undersøkelsen er et representativt utvalg av befolkningen i hele landet, 18 år og eldre. I tillegg er det gjennomført intervjuer med personer med innvandrerbakgrunn fra ikke-vestlige land¹ som har vokst opp i Norge og som er mellom 18 og 35 år gamle.²

¹ Statistisk sentralbyrå (SSB) har gått bort fra å bruke begrepene og todelingen av verden "vestlig" og "ikke-vestlig" i innvandringsstatistikken. Samtidig har SSB revidert grupperingen av landene som tidligere ble kalt "vestlige" og "ikke-vestlige" blant annet ved å innlemme de østeuropeiske landene som har blitt EU-medlemmer i samme gruppe som det som tidligere ble kalt "vestlig". SSB har imidlertid ikke gitt de nye gruppene noen anvendbare navn for statistiske formål, men i stedet beholdt definisjonen av gruppene (verdensdelene og landene som inngår) som beskrivelse av hver gruppe. De nye gruppene er :

1). EU/EØS-land, USA, Canada, Australia og New Zealand, og

2). Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania utenom Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS.

Av mangel på et anvendbart og allment forståelig alternativ har vi derfor sett oss tvunget til å beholde navnene "vestlig" og "ikke-vestlig" i beskrivelsen av landbakgrunn for denne rapporteringen. Vi viser til artikkel i Samfunnspeilet nr. 4 i 2008 "Vestlig og ikke-vestlig – ord som ble for store og gikk ut på dato" på SSBs hjemmeside for mer informasjon fra SSB om dette. (<http://www.ssb.no/vis/samfunnsspeilet/utg/200804/15/art-2008-10-08-01.html>)

² Personer med ikke-vestlig innvandrerbakgrunn som er vokst opp i Norge er definert som personer som har status som første eller andregenerasjonsinnvandrere med ikke-vestlig bakgrunn mellom 18 og 35 år:

1) førstegenerasjonsinnvandrere med ikke-vestlig bakgrunn: ankom Norge før de fylte 10 år fra ikke-vestlig land med både mor og far fra et ikke-vestlig land, eller

2) andregenerasjonsinnvandrere med ikke-vestlig bakgrunn: er født i Norge med to utenlandsfødte foreldre med ikke-vestlig bakgrunn.

1.3 Metode og utvalg

Undersøkelsen er gjennomført ved hjelp av CATI telefonintervju (Computer Assisted Telephone Interview). Feltarbeidsperiode:

- Befolkningen generelt: uke 40-47, 2009
- Personer med innvandringsbakgrunn: uke 45-47, 2009

Utvalget av personer i den generelle befolkningen er trukket fra TNS Gallups befolkningsdatabase (leveres av Lindorff match). Utvalget av personer med innvandrerbakgrunn fra ikke-vestlige land er trukket fra folkeregisteret (levert av EDB Businesspartner).

Utvalgsplanen for befolkningsutvalget er i utgangspunktet designet for å sikre hvert av de 27 politidistriktene like store lokale utvalg (minimum 200 intervju). Politidirektoratet har i tillegg bestilt ekstra utvalg fordelt på 4 lokale områder i Vestfold politidistrikt og 11 lokale områder i Hordaland politidistrikt hvorav Bergen igjen har blitt delt inn i 4 områder (147 intervju pr lokalområde).

På befolkningsutvalget er det gjennomført til sammen 7 652 intervjuer hvorav 5 003 intervjuer i 25 politidistrikt og 2 649 intervjuer fordelt på de 4 lokale områdene i Vestfold (589 intervju) og de 11 lokale områdene i Hordaland (2060 intervju, inkludert 4 områder i Bergen (589 intervju). I tillegg er det gjennomført 390 intervjuer blant personer med ikke-vestlig innvandrerbakgrunn mellom 18 og 35 år.

Tabell 1: Fordeling av gjennomførte intervju for befolkningsutvalget.

<u>Politidistrikt</u>	<u>Antall intervju</u>		
Oslo			200
Østfold			200
Follo			200
Romerike			200
Hedmark			200
Gudbrandsdal			200
Vestoppland			200
Nordre Buskerud			200
Søndre Buskerud			201
Asker og Bærum			200
Vestfold			589
Larvik		148	
Sandefjord		147	
Tønsberg, Stokke og Tjøme		147	
Horten, Holmestrand og Indre		147	
Telemark			200
Agder			201
Rogaland			201
Haugaland og Sunnhordland			200
Hordaland			1 471
Bergen		589	
Nord	148		
Sentrum	147		
Sør	147		
Vest	147		
Os		148	
Kvinnherad		147	
Austevoll		147	
Kvam og Samnanger		148	
Fusa og Tysnes		147	
Hardanger		147	
Sotra , Askøy og Øygarden		147	
Voss		146	
Nordhordland		148	
Gulen, Masfjorden og Solund		146	
Sogn og Fjordane			200
Sunnmøre			200
Nordmøre og Romsdal			201
Sør-Trøndelag			200
Nord-Trøndelag			200
Helgeland			200
Salten			198
Midtre Hålogaland			200
Troms			200
Vestfinnmark			201
Østfinnmark			200
Total			7 652

Utvalget i årets undersøkelse er tilnærmet likt utvalget i 2008 med hensyn til fordelingen på kjønn, alder og utdanning.

Tabell 2: Utvalgets fordeling på kjønn, alder og utdanning (uvektede tall - prosentfordeling og sammenlikning med 2008 og 2006)

<u>Kjønn</u>	<u>2009</u>	<u>2008</u>	<u>2006</u>
Mann	50,3	49,6	44,7
Kvinne	49,7	50,3	55,3
<u>Alder</u>	<u>2009</u>	<u>2008</u>	<u>2006</u>
18-29 år	9,7	9,9	7,1
30-44 år	26,1	28,6	30,7
45-59 år	33,8	32,3	32,8
60 år +	30,4	29,2	29,4
<u>Hva er din høyeste fullførte utdanning? (2006: Hvor mange års utdanning utover grunnskolen har du?)</u>	<u>2009</u>	<u>2008</u>	<u>2006</u>
Grunnskole	9,2	9,5	9,6
Videregående skole	39,3	40,6	34,5
Universitetseller høgskoleutdanning med 4 års varighet eller	31,7	31,3	30,4
Universitetseller høgskoleutdanning lengre enn 4 år	19,8	17,7	25,5

Resultatene fra befolkningsdelen av undersøkelsen er vektet etter populasjonens fordeling på kjønn, alder og bosted (etter fylke) samt fordeling på utdanningsbakgrunn i henhold til SSBs befolkningsstatistikk (grunnskole/videregående og universitet/høgskole etter sentralitet). Resultatene kan derfor betraktes som landsrepresentative med hensyn til kjønn, alder, bosted og utdanning på nasjonalt nivå, samt representative med hensyn til kjønn, alder og utdanning innenfor det enkelte politidistrikt.

Vektingen korrigerer for en generell underrepresentasjon av personer i aldersgruppen 18-29 år og en vesentlig underrepresentasjon av personer med grunnskole eller videregående utdanning som høyeste fullførte utdanning. Disse bakgrunnskjennetegnene har stor betydning for holdningene til de spørsmålene undersøkelsen kartlegger.

1.4 Spørreskjema

Spørreskjemaet som er benyttet i undersøkelsen er utviklet av en tverrfaglig gruppe internt i Politidirektoratet som har vurdert forslag til tema/spørsmål ut fra flere behov og ut fra erfaringene fra publikumsundersøkelsen som ble gjennomført i 2006. Spørreskjemaet kartlegger følgende forhold/tema:

- Tillit til politiet
- Oppfattelse av politiet når det gjelder evnen til skape trygghet for innbyggerne, informere og være tilstede der det er nødvendig.
- Oppfattelse av politiet når det gjelder:
 - Innsats i trafikken
 - Innsats mot narkotika
 - Forebyggende arbeid
 - Opprettholdelse av ro og orden
 - Etterforskning av tyveri, innbrudd, og hæververk
 - Etterforskning av ran, vold og seksuallovbrudd
 - Etterforskning av organisert kriminalitet
 - Krisehåndtering og ulykker
 - Tilgjengelighet ved akutt behov for hjelp
- Trygghet der man bor
- Utsatthet for kriminelle hendelser det siste året
- Anmeldelse av kriminelle hendelser
- Kriminalitetsutviklingen i Norge og der man bor og ferdes det siste året
- Kontakt med politiet det siste året
- Tilfredshet ved akutt behov for hjelp

I 2009 er det lagt til to nye spørsmål, et åpent oppfølgingsspørsmål til alle som svarer at de ikke har anmeldt kriminelle hendelser om hvorfor de ikke har anmeldt forholdet (for hver kriminalitetstype), og et spørsmål om kjennskap til muligheten for anmeldelse på nett (politi.no).

1.5 Rapportering

Denne rapporten inneholder en presentasjon av resultatene fra analysen av befolkningsundersøkelsen på nasjonalt nivå og distriktsnivå. I tillegg inneholder rapporten en presentasjon av resultatene fra delundersøkelsen blant personer med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn.

Merk at variasjoner mellom undergrupper i datamaterialet som hovedregel bare er kommentert dersom resultatene er av vesentlig interesse og forskjellene er signifikante på 95-prosentnivå. Nedbrytninger på bakgrunnsvariable og krysskjøringer er ikke framstilt som grafikk, men presenteres i et eget tabellvedlegg (i excelformat). Rapporten inneholder grafikk som viser nedbrytninger på politidistrikter for spørsmål hvor antall svar er tilstrekkelig for å sikre akseptable feilmarginer.

1.6 Statistisk usikkerhet og feilmarginer

Alle utvalgsundersøkelser er beheftet med usikkerhet. Dette skyldes at det ikke er mulig å intervju hele populasjonen innenfor de målgruppene undersøkelsen er rettet mot. Resultatene må derfor tolkes med varsomhet.

Tabellen med feilmarginer under angir et intervall for prosentresultater som med 95 prosent sannsynlighet inneholder det sanne resultat. For eksempel vil den sanne verdien for et svar på 50 prosent med 1000 intervju med en sannsynlighet på 95 prosent ligge mellom 46,8 og 53,3 prosent. Feilmarginen er her +/- 3,2 prosentpoeng. Dette finner vi ved å ta utgangspunkt i 1000 under antall intervju og et prosentresultat på 50 prosent. Feilmarginene for et prosentresultat på 50 og et utvalg på 500 intervju ligger mellom 45,5 og 55,5 prosent (+/- 5,5 prosentpoeng). Matrisen viser at feilmarginene øker jo mindre utvalget er (antall intervju), og jo nærmere prosentresultatet er 50 prosent. Feilmarginen for et utvalg på 100 intervju for et svar på 50 prosent er for eksempel +/- 10,1 prosentpoeng. Dersom svaret er 10 prosent med det samme utvalget vil feilmarginen være +/- 6 prosentpoeng.

Tabell 3: Feilmarginer for prosentresultater i uendelighetsutvalg (signifikansnivå 95 prosent)

Antall intervju	Prosentresultat				
	50,0 %	25,0 %	10,0 %	5,0 %	
25	20,4 %	17,7 %	12,2 %	8,9 %	Lokale områder i Vestfold, Hordaland og Bergen Politidistrikt Ikke-vestlig innvandringsbakgrunn
50	14,3 %	12,4 %	8,6 %	6,2 %	
100	10,1 %	8,7 %	6,0 %	4,4 %	
147	8,3 %	7,2 %	5,0 %	3,6 %	
200	7,1 %	6,1 %	4,3 %	3,1 %	
300	5,8 %	5,0 %	3,5 %	2,5 %	
390	5,1 %	4,4 %	3,0 %	2,2 %	
400	5,0 %	4,3 %	3,0 %	2,2 %	
500	4,5 %	3,9 %	2,7 %	2,0 %	
600	4,1 %	3,5 %	2,5 %	1,8 %	
700	3,8 %	3,3 %	2,3 %	1,6 %	
800	3,5 %	3,1 %	2,1 %	1,5 %	
900	3,3 %	2,9 %	2,0 %	1,5 %	
1000	3,2 %	2,7 %	1,9 %	1,4 %	
2000	2,2 %	1,9 %	1,3 %	1,0 %	Nasjonale tall
3000	1,8 %	1,6 %	1,1 %	0,8 %	
4000	1,6 %	1,4 %	0,9 %	0,7 %	
5000	1,4 %	1,2 %	0,8 %	0,6 %	
6000	1,3 %	1,1 %	0,8 %	0,6 %	
7000	1,2 %	1,0 %	0,7 %	0,5 %	
7652	1,1 %	1,0 %	0,7 %	0,5 %	

De relevante feilmarginene for resultatene i denne undersøkelsen ligger mellom +/-3,1 og +/-7,1 prosentpoeng for politidistriktene (200 intervju), mellom +/-3,6 og +/-8,3 prosentpoeng for hvert av de lokale områdene i Vestfold, Hordaland og Bergen (147 intervju), og mellom +/-0,5 og +/-1,1 prosentpoeng for resultatene på nasjonalt nivå (7 652 intervju). For utvalget bestående av personer med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn (18-35 år – 390 intervju) ligger feilmarginene i intervallet +/-2,2 til +/-5,1 prosentpoeng.

2 Oppsummering

2.1 Tillit til politiet

Befolkningens tillit til politiet er uforandret på nasjonalt nivå sammenliknet med 2008. 84 prosent svarer at de har tillit til politiet. Tilliten til politiet er noe høyere blant kvinner, klart høyere blant eldre, og noe høyere blant høyt utdannede. Personer som har vært i kontakt med politiet eller som har vært utsatt for kriminelle hendelser har lavere tillit til politiet. Tilliten til politiet blant unge med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn er noe lavere (74 prosent har tillit).

Tilliten til politiet i Norge ligger godt over gjennomsnittet for andre europeiske land. Tilliten til politiet i Søndre Buskerud, Agder og i Østfold har økt, mens tilliten til politiet i Telemark har gått noe ned.

2.2 Oppfattelse av politiet generelt og etter innsatsområder

Politiet skaper helt klart trygghet for innbyggerne (89 prosent er enig i dette), men oppleves ikke som så gode til å informere (61 prosent er enige i at de er gode til å informere). Halvparten av befolkningen mener politiet er tilstede der det skjer når det skjer (53 prosent). Det har ikke skjedd noen endringer i befolkningens vurderinger av politiets evne til å skape trygghet, informere, og være tilstede der det skjer, når det skjer, på nasjonalt nivå siden 2008.

Befolkningen har et godt inntrykk av politiet når det gjelder krisehåndtering/ulykker (83 prosent godt inntrykk), opprettholdelse av ro og orden (78 prosent godt inntrykk), og innsats i trafikken (77 prosent godt inntrykk), mens inntrykket av politiets innsats når det gjelder etterforskning av tyverier, innbrudd og hæververk er spesielt dårlig (53 prosent har et dårlig inntrykk). Vurderingen av tilgjengeligheten ved akutt behov for hjelp kunne vært bedre (57 prosent har et godt inntrykk). Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i befolkningens vurdering av politiets innsats på disse områdene på nasjonalt nivå siden 2008.

2.3 Trygghet

Tilnærmet alle innbyggere føler seg trygge der de bor og ferdes. Bosted har ingen betydning for opplevelsen av trygghet. Det har ikke skjedd noen endringer i befolkningens opplevelse av trygghet på nasjonalt nivå siden 2008.

2.4 Utsatthet

1 av 4 innbyggere har opplevd å ha blitt utsatt for en kriminell hendelse i løpet av det siste året. Det er i første rekke skadeverk på eiendom eller eiendeler eller vold eller trusler om vold folk har opplevd. Deretter følger ulike typer tyveri (i rangert rekkefølge); biltyveri eller tyveri fra bil, lommetyveri veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted, innbrudd eller tyveri fra bolig. En liten andel rapporterer at de har blitt utsatt for hatkriminalitet (2 prosent). Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i rapporteringen av utsatthet på nasjonalt nivå det siste året. Undersøkelsen viser imidlertid at det har skjedd noen endringer på distriktsnivå. Innbyggerne i Midtre Hålogaland og i Sør Trøndelag har i mindre grad vært utsatt for kriminelle hendelser enn tidligere, mens innbyggerne i Østfold i større grad har vært utsatt for kriminelle hendelser enn før.

Blant unge ikke-vestlige innvandrere som har vokst opp i Norge er andelen som rapporterer at de har vært utsatt for hatkriminalitet høyere enn i befolkningen forøvrig. Unge

førstegenerasjonsinnvandrere rapporterer i vesentlig større grad at de har blitt utsatt for vold enn andregenerasjonsinnvandrere og befolkningen for øvrig.

2.5 Anmeldelse

Hatkriminalitet har i større grad blitt anmeldt i år sammenliknet med i fjor. Andelen som har anmeldt hatkriminalitet har økt fra 28 til 45 prosent. Andelen som rapporterer at de har anmeldt innbrudd eller tyveri fra bolig har økt noe, fra 72 til 77 prosent, mens man kan spore en liten nedgang i anmeldelser av vold og trusler om vold fra 43 til 40 prosent.

Det er personer som har blitt utsatt for biltyveri eller tyveri fra bil, innbrudd eller tyveri fra bolig, eller ran eller utpressing som i størst grad har anmeldt hendelsen til politiet. Det som i minst grad har blitt anmeldt det siste året er svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet, og vold eller trusler om vold.

Den klart viktigste årsaken til ikke å levere inn en anmeldelse er liten tiltro til at politiet vil etterforske saken likevel og at man derfor antar at den vil bli henlagt. Andre viktige begrunnelser er at man ikke har tiltro til at politiet kan løse saken, eller at fornærmede anser saken som bagatellmessig, eller at verdien av det påførte tapet er for liten til at det er verdt bryderiet å anmelde saken.

2.6 Kriminalitetsutviklingen

En økende andel av befolkningen har inntrykk av at det har blitt mer kriminalitet i Norge det siste året. Andelen som mener dette har økt fra 75 til 82 prosent. Flere opplever at økningen i kriminaliteten skjer innen vinning enn tidligere, mens det er færre som opplever at økningen skjer innenfor narkotikakriminalitet, eller vold, trusler om vold eller drap.

2.7 Kontakt med politiet

6 av 10 innbyggere har vært i kontakt med politiet det siste året. Det har ikke skjedd noen endringer i andelen som har vært i kontakt med politiet på nasjonalt nivå.

2.8 Tilfredshet ved akutt behov for hjelp

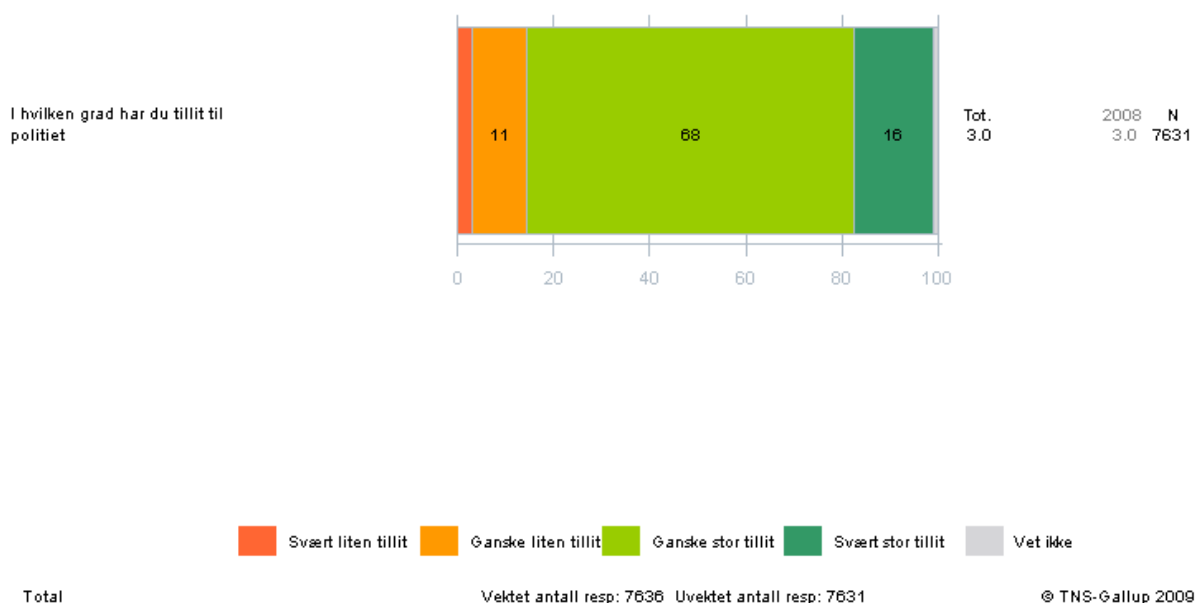
7 av 10 som har vært i kontakt med politiet i forbindelse med akutt behov for hjelp er fornøyde. Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i vurderingene av dette spørsmålet på nasjonalt nivå siden 2008

3 Tillit til politiet

3.1 Fortsatt høy tillit til politiet på nasjonalt nivå

84 prosent av befolkningen i Norge svarer at de har tillit til politiet. Politiet oppnår en gjennomsnittscore på 3,0 på skalaen fra 1 til 4 hvor 1. er svært liten tillit og 4. er svært stor tillit. De fleste av de som har tillit til politiet svarer at de har ganske stor tillit til politiet (68 prosent), mens en mindre andel svarer at de har svært stor tillit til politiet (16 prosent). 16 prosent har liten tillit til politiet, hvorav 11 prosent har ganske liten tillit og 3 prosent har svært liten tillit.³ I 2008 svarte 83 prosent at de hadde tillit til politiet (gjennomsnittscore 3,0).

Figur 1: Tillit til politiet (prosentfordeling og gjennomsnitt 1-4)

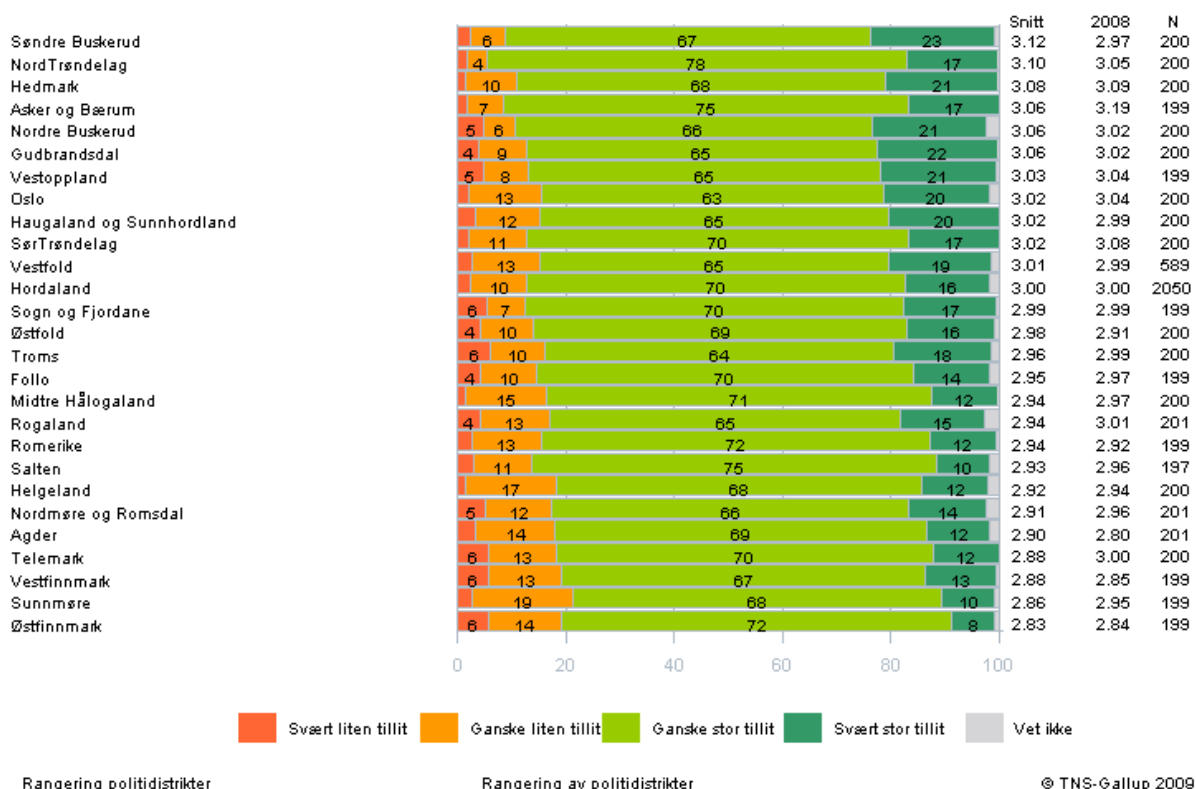

³ Skjevhetene i utvalget med hensyn til alder og utdanning medfører at tilliten til politiet vil bli overvurdert dersom resultatene ikke korrigeres for utvalgsskjevhet (vekting). Årsaken til dette er at de som er overrepresentert i datamaterialet (høyt utdannede og eldre) har høyere tillit til politiet enn de som er underrepresentert (lavt utdannede og yngre). Vektingen av datamaterialet mht til kjønn, alder, geografi og utdanning innebærer at tilliten til politiet korrigeres fra 87 prosent (uvektet) til 84 prosent (vektet).

Andelen av befolkningen med tillit til politiet varierer mellom 72 og 93 prosent på distriktsnivå. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,8 og 3,2 poeng på skalaen fra 1 til 4.

- I årets undersøkelse er det befolkningen i Søndre Buskerud, Asker og Bærum, Hedmark og Nord-Trøndelag politidistrikt som i størst grad har tillit til politiet. Her har mellom 89 og 96 prosent av befolkningen svært stor eller ganske stor tillit til politiet (gjennomsnittscore 3,1 for alle).
- Tilliten til politiet er lavest i Sunnmøre, Helgeland, Østfinnmark og Vestfinnmark, hvor mellom 78 og 80 prosent av befolkningen har svært stor eller ganske stor tillit til politiet (gjennomsnittscore 2,8-2,9).

Figur 2: Tillit til politiet etter politidistrikt (sortert etter avtakende gjennomsnitt, svarfordeling i prosent)

Tilliten til politiet har økt i seks distrikter og gått ned i ett distrikt.⁴

- Økningen er sterkest i Søndre Buskerud (+13 prosent), Agder (+9 prosent) og i Østfold (8 prosent).
- I Telemark har tilliten gått litt ned (5 prosent).

Tabell 4: Tillit - signifikante endringer i prosentandelen med ganske stor eller svært stor tillit på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Søndre Buskerud	78,0	90,6	12,6
Agder	71,7	80,4	8,7
Østfold	77,2	85,1	7,9
Nord Trøndelag	90,0	94,5	4,5
Nordre Buskerud	81,7	87,3	5,6
Vestfinnmark	74,7	80,2	5,5
Telemark	86,5	81,7	-4,8

⁴ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

3.2 Variasjoner i tillit på grunnlag av bakgrunnskjennetegn

Tilliten til politiet varierer med demografi og flere andre kjennetegn som er kartlagt i undersøkelsen:

Kjønn

Kvinner har høyere tillit til politiet enn menn. Blant kvinnene er andelen med tillit til politiet 90 prosent, mot 79 prosent blant mennene.

Alder

Tilliten til politiet er høyere blant eldre enn blant yngre. I aldersgruppen 18-29 år svarer 77 prosent at de har tillit til politiet, mot 88 prosent blant de som er 60 år eller eldre.

Utdanning

Tilliten til politiet øker med utdanningsnivået. Blant lavt utdannede med grunnskole eller videregående som høyeste fullførte utdanning er andelen med høy tillit til politiet 83 prosent, mot 89 prosent blant de med høyskole eller universitetsutdanning.

Kontakt med politiet

Tilliten til politiet er noe lavere blant personer som har levert en formell anmeldelse (74 prosent), vært innblandet i ulykke (77 prosent) eller tatt kontakt ved akutt behov for hjelp (73 prosent).

Utsatthet

De som har vært utsatt for kriminelle hendelser har klart lavere tillit til politiet enn andre. Dette gjelder spesielt personer som har blitt utsatt for vold i en eller annen form, hvor 68 prosent har tillit til politiet, og personer som har blitt utsatt for svindel, bedrageri, ran, eller utpressing, hvor 65 prosent har tillit til politiet.

3.3 Referanser til andre undersøkelser der det er stilt spørsmål om tillit til politiet

Sammenlikninger med andre undersøkelser er kun gyldige dersom spørsmål og svaralternativer er stilt på samme måte og datamaterialet også har blitt behandlet på samme måte under framstillingen av resultatene. Dersom den metodiske tilnærmingen er forskjellig eller ukjent kan sammenlikningen kun brukes som utfyllende informasjon.

Det har blitt stilt spørsmål om tillit til politiet i European Social Survey (ESS) i 2002/2003, 2004 og 2006, en undersøkelse som omfatter 20 europeiske land (inkludert Ukraina) og deriblant Norge.⁵ Tabellen nedenfor viser resultatene fra spørsmålet om tillit til politiet i Norge og alle land fra denne undersøkelsen. Resultatene er basert på en omregning fra en 0-10 skala og er basert på uvektede tall.⁶

Tabell 5: Beregninger for tillit til politiet basert på ESS-tall (Trust in the Police) fra 2002/2003, 2004 og 2006 (svarfordeling i prosent – beregninger gjort av TNS Gallup – antall intervju i Norge i 2006: 1748).

	2002/2003		2004		2006	
	Norge	Europeiske land inkl Ukraina	Norge	Europeiske land inkl Ukraina	Norge	Europeiske land inkl Ukraina
Liten tillit (0-4)	11	25	11	31	11	29
Tillit (6-10)	89	75	89	69	89	71
	100	100	100	100	100	100

I hele perioden 2002/2003 hadde 89 prosent av befolkningen tillit til politiet. Til sammenlikning er det uvektede tallet for tillit til politiet i årets og fjorårets publikumsundersøkelse for politiet 87 prosent når dette beregnes på tilsvarende måte.⁷ Tabellen viser også at tilliten til politiet i Norge ligger klart over gjennomsnittet for andre europeiske land (71 prosent).

I Statistisk sentralbyrås verdiundersøkelse fra 2007 svarer 87 prosent at de har tillit til politiet (uvektede tall)^{8 9}

⁵ The European Social Survey (the ESS) is an academically-driven social survey designed to chart and explain the interaction between Europe's changing institutions and the attitudes, beliefs and behaviour patterns of its diverse populations. The survey has been funded through the European Commission's Fifth and Sixth Framework Programmes, the European Science Foundation and national funding bodies in each country. "Trust in the Police" is asked for in the following countries: Austria, Belgium, Switzerland, Germany, Denmark, Estonia, Spain, Finland, France, United Kingdom, Hungary, Ireland, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Sweden, Slovenia, Slovakia and Ukraine.

⁶ Data for beregningene basert på ESS-data er levert av Norsk samfunnsvitenskapelig datatjeneste (NSD).

⁷ Her behandles svaralternativet "vet ikke" som ubesvart.

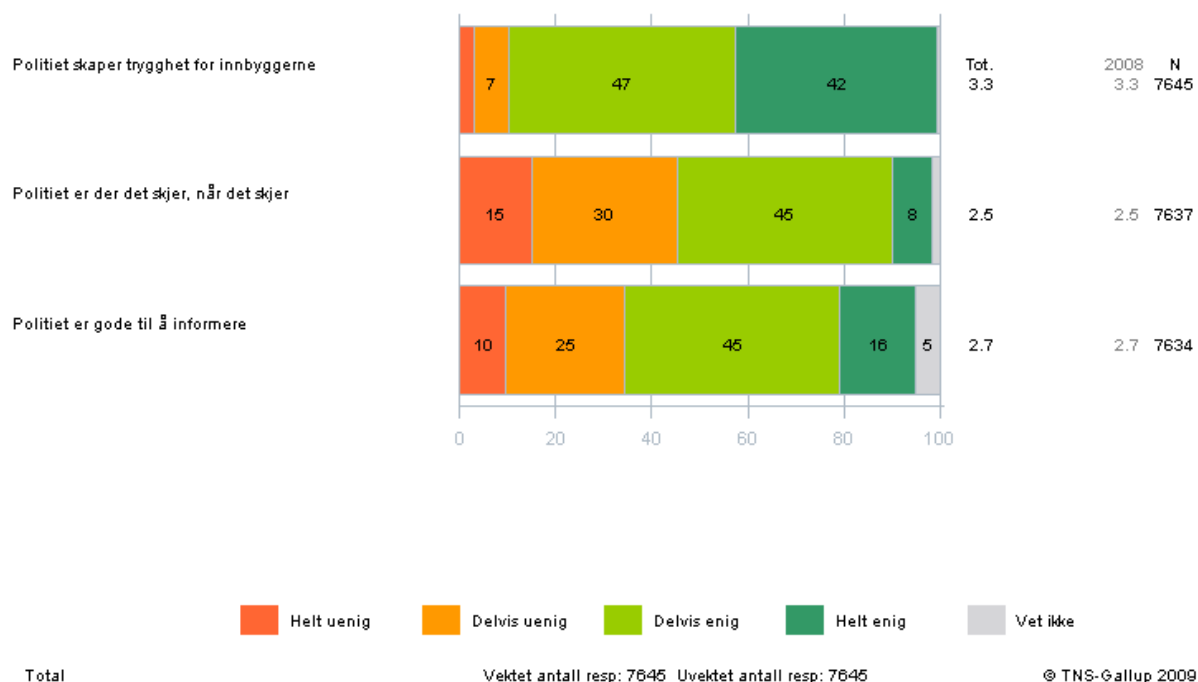
⁸ Andelen som svarer "A great deal" eller "Quite a lot" på spørsmålet "Confidence: The Police". Statistisk sentralbyrå er ikke ansvarlig for analyse eller tolkning av dette tallet.

⁹ Data for beregningene basert på SSB-data er levert av Norsk samfunnsvitenskapelig datatjeneste (NSD).

4 Oppfattelse av politiet generelt

De fleste mener at politiet skaper trygghet for innbyggerne (89 prosent), men det er ikke fullt så mange som mener at politiet er gode til å informere (61 prosent). Befolkningen er delt i synet på politiets tilstedeværelse. 53 prosent mener politiet er tilstede der det skjer, mens 45 prosent mener at politiet ikke er det. Det har ikke skjedd noen endringer i befolkningens vurderinger av disse forholdene på nasjonalt nivå siden 2008.

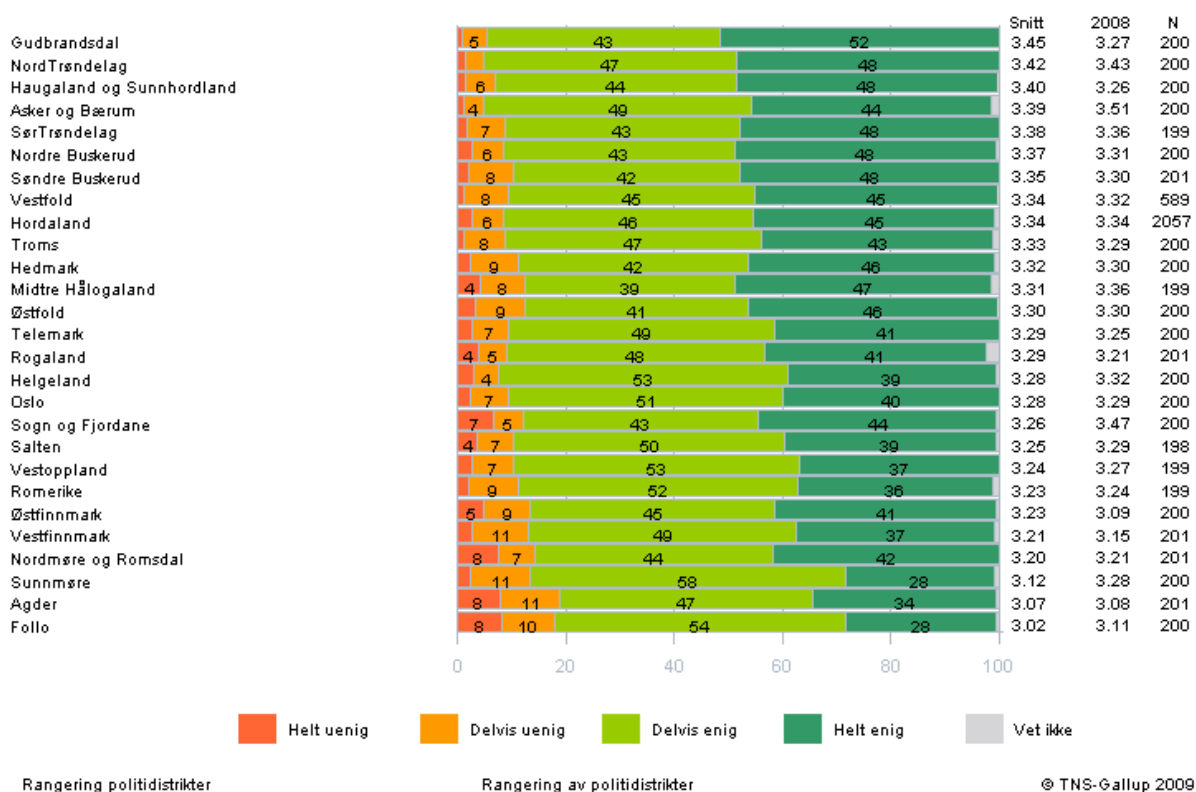
Figur 3: Påstander om trygghet, tilstedeværelse og informasjon (svarfordeling i prosent og gjennomsnitt 1-4).

4.1 Trygghet

En høy andel på 89 prosent av befolkningen er helt eller delvis enig i at politiet skaper trygghet for innbyggerne. 47 prosent er delvis enig, mens 42 prosent er helt enig i dette. 7 prosent er delvis uenig og 3 prosent helt uenig i at politiet skaper trygghet for innbyggerne. Gjennomsnittscoren for dette forholdet er 3,3. Det har ikke skjedd noen endringer i befolkningens opplevelse av at politiet skaper trygghet for innbyggerne på nasjonalt nivå sidene 2008.

Figur 4: Opplevelse av at politiet skaper trygghet for innbyggerne etter politidistrikt (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Andelen av befolkningen som opplever at politiet skaper trygghet varierer mellom 80 og 95 prosent på politidistriktsnivå. Gjennomsnittscoren varierer mellom 3,0 og 3,5 poeng.

- Det er befolkningen i Gudbrandsdal, Nord-Trøndelag, Haugaland og Sunnhordland, og Asker og Bærum som i størst grad opplever at politiet skaper trygghet, mens det er befolkningen i Nordmøre og Romsdal, Sunnmøre, Agder og Follo politidistrikt som i minst grad opplever at politiet skaper trygghet.

Andelen som opplever at politiet skaper trygghet for innbyggerne har økt i fire distrikter og gått ned i to distrikter.¹⁰

- Økningen er sterkest i Gudbrandsdal (+6 prosent) og Haugaland og Sunnhordland (6 prosent).
- I Sogn- og fjordane har andelen som opplever at politiet skaper trygghet gått ned med 8 prosent, og i Hedmark 5 prosent.

Tabell 6: Trygghet - signifikante endringer i prosentandelen helt eller delvis enig på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

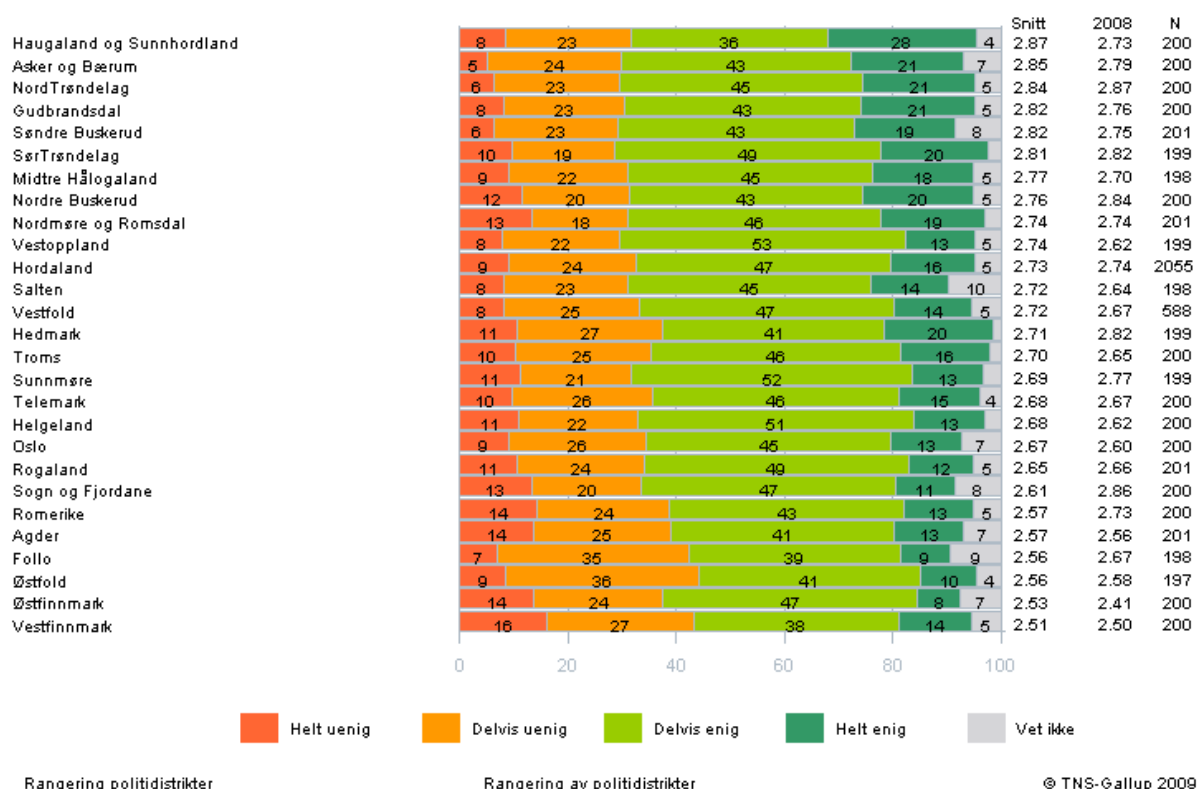
	2008	2009	Endring
Gudbrandsdal	88,1	94,4	6,3
Haugaland og Sunnhordland	86,5	92,8	6,2
Nord-Trøndelag	90,1	95,3	5,2
Oslo	86,2	90,5	4,4
Hedmark	92,7	87,9	-4,8
Sogn og Fjordane	95,3	87,6	-7,6

¹⁰ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

4.2 Informasjon

Et flertall på 60 prosent av befolkningen er helt eller delvis enig i at politiet er gode til å informere. 45 prosent er delvis enig i dette, mens 16 prosent er helt enig i at politiet er gode til å informere. 25 prosent er delvis uenig og 10 prosent er helt uenig. Gjennomsnittscoren for dette forholdet er 2,7. Det har ikke skjedd noen endringer i vurderingen av dette forholdet på nasjonalt nivå siden 2008.

Figur 5: Opplevelse av at politiet er gode til å informere etter politidistrikt (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Andelen av befolkningen som opplever at politiet er gode til å informere varierer mellom 48 og 69 prosent på politidistriktsnivå. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,5 og 2,9 poeng.

- Det er befolkningen i Haugaland og Sunnhordland-, Asker og Bærum-, Nord-Trøndelag- og Gudbrandsdal politidistrikt som i størst grad opplever at politiet er gode til å informere, mens det er befolkningen i Vestfinnmark-, Østfinnmark-, Østfold- og Agder politidistrikt som i minst grad opplever at politiet er gode til å informere.

Andelen som opplever at politiet er gode til å informere har økt i fem distrikter og gått ned i to distrikt.¹¹

- Økningen er størst i Helgeland (12 prosent), Østfinnmark (11 prosent) og Vestoppland (10 prosent).
- I Follo og Sogn- og fjordane er det en nedgang på hhv 11 og 13 prosent.

Tabell 7: Informasjon, signifikante endringer i prosentandelen helt eller delvis enig på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

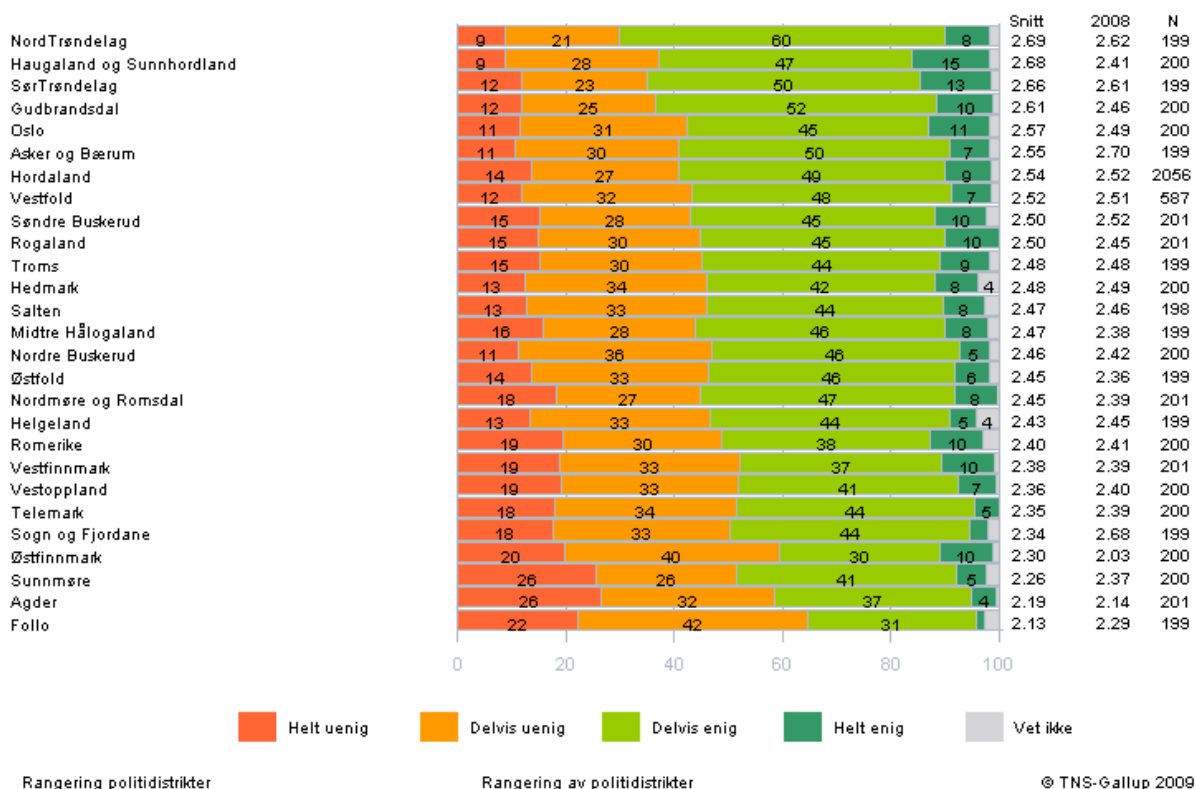
	2008	2009	Endring
Helgeland	52,3	64,0	11,8
Østfinnmark	44,4	55,0	10,6
Vestoppland	55,6	65,5	9,9
Rogaland	54,4	60,8	6,4
Vestfold	57,8	61,6	3,8
Sogn og Fjordane	69,1	57,8	-11,3
Follo	60,9	48,3	-12,6

¹¹ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

4.3 Tilstedeværelse

Om lag halvparten av befolkningen opplever at politiet er der det skjer, når det skjer. 53 prosent er helt eller delvis enig i dette. 45 prosent er helt enig, mens 8 prosent er delvis enig. 30 prosent er delvis uenig, mens 15 prosent er helt uenig. Gjennomsnittscoren for dette forholdet er 2,5. Det har ikke skjedd noen endringer i vurderingen av dette forholdet på nasjonalt nivå siden 2008.

Figur 6: Opplevelse av at politiet er tilstede der det skjer, når det skjer etter politidistrikt (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Andelen av befolkningen som opplever at politiet er der det skjer, når det skjer, varierer mellom 33 og 68 prosent på politidistriktsnivå. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,1 og 2,7 poeng.

- Det er befolkningen i Nord-Trøndelag- og Haugaland og Sunnhordland, Sør-Trøndelag og Gudbrandsdal politidistrikt som i størst grad opplever at politiet er der det skjer, mens det er befolkningen i Østfinnmark-, Sunnmøre- Agder- og Follo politidistrikt som i minst grad opplever at politiet er tilstede.

Andelen som opplever at politiet er tilstede, der det skjer, når det skjer, har økt i fem distrikter og gått ned i to distrikt.¹²

- Økningen er størst i Haugaland og Sunnhordland (12 prosent) og Nord-Trøndelag (9 prosent).
- I Follo og Sogn og Fjordane er det en nedgang på hhv 13 og 16 prosent på dette spørsmålet.

Tabell 8: Tilstedeværelse, signifikante endringer i prosentandelen helt eller delvis enig på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Haugaland og Sunnhordland	48,9	61,3	12,4
Nord Trøndelag	59,4	68,5	9,1
Østfinnmark	30,8	39,4	8,6
Gudbrandsdal	53,7	62,3	8,6
Hordaland	55,5	57,9	2,4
Follo	46,1	32,9	-13,2
Sogn og Fjordane	63,8	47,8	-16,0

¹² Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

4.4 Variasjoner i oppfattelse på grunnlag av bakgrunnskjennetegn

Kjønn

Kvinner har en bedre oppfattelse av politiet enn menn. De mener i større grad enn menn at politiet skaper trygghet for innbyggerne (92 vs. 87 prosent enig). De mener i større grad at politiet er gode til å informere (64 vs. 57 prosent enig), og i større grad at politiet er tilstede der det skjer, når det skjer (57 vs. 49 prosent enig).

Utsatthet

Personer som har vært utsatt for kriminelle hendelser har et generelt dårligere inntrykk av politiet. Dette gjelder spesielt oppfattelsen av politiets tilstedeværelse blant personer som har vært utsatt for vold (42 prosent enig), svindel, bedrageri, ran, utpressing (44 prosent enig), og tyveri, innbrudd og hæverk (44 prosent enig).

Kontakt med politiet

De som har vært i kontakt med politiet har en dårligere oppfattelse av politiet enn gjennomsnittet. Dette gjelder spesielt oppfattelsen av politiets tilstedeværelse blant de som har meldt fra om mistenkelige forhold (46 prosent enig i at politiet er tilstede der det skjer), levert en formell anmeldelse (46 prosent enig) eller vært innblandet i en ulykke (44 prosent enig).

Landsdel¹³

Befolkningen i Midt-Norge har et bedre generelt inntrykk av politiet enn gjennomsnittet. Dette gjelder alle forholdene: evne til å skape trygghet (93 prosent enig), gode til å informere (68 prosent enig), og tilstedeværelse (64 prosent enig).

Befolkningen på Sørlandet har et dårligere inntrykk av evnen til å skape trygghet (85 prosent enig) og et dårligere inntrykk av tilstedeværelse (44 prosent enig).

Sentralitet

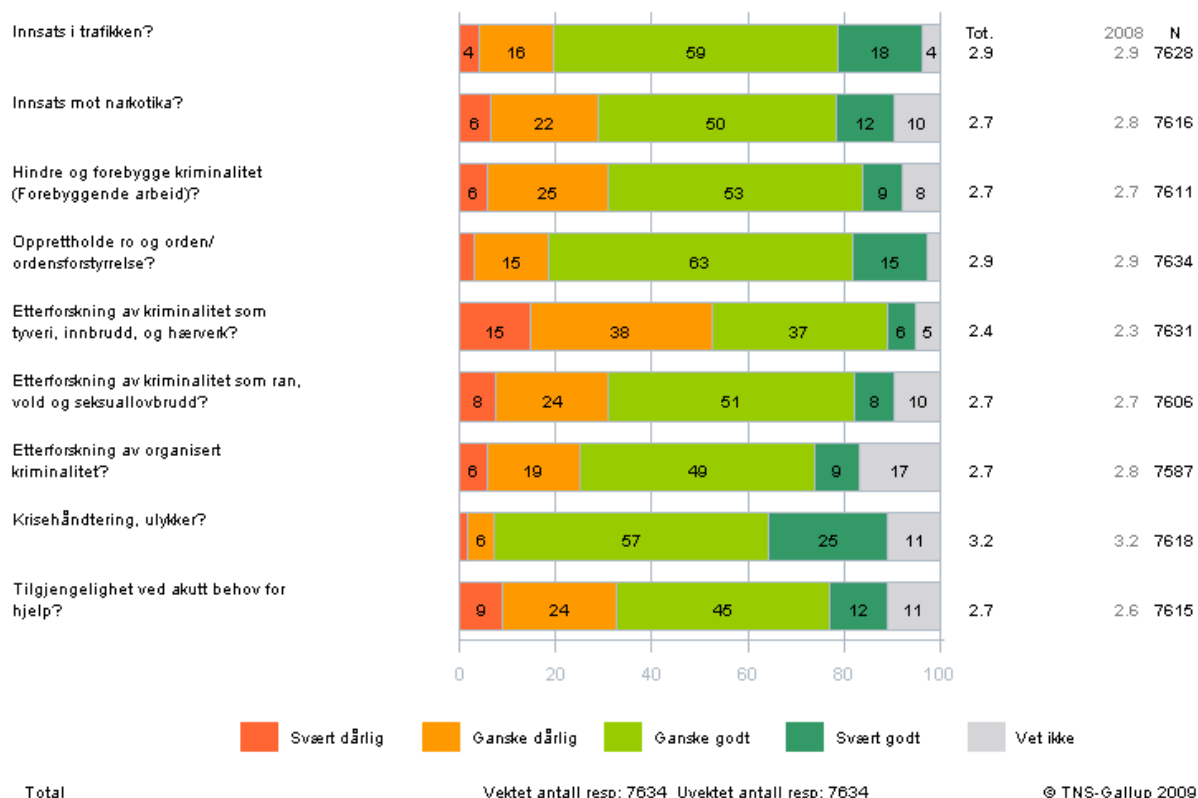
Innbyggerne i de minst sentrale kommunene har et dårligere inntrykk av evnen til å skape trygghet (85 prosent enig) og et dårligere inntrykk av tilstedeværelse (48 prosent enig).

¹³ Landsdelene er inndelt etter fylker. Østlandet: Østfold - Buskerud, Sørlandet: Telemark - Vest Agder, Vestlandet: Rogaland - Møre og Romsdal, MidtNorge: Sør- og Nord-Trøndelag, og NordNorge: Nordland - Finnmark.

5 Inntrykk av politiets innsats etter område

Befolkningen har et godt inntrykk av politiet når det gjelder krisehåndtering/ulykker, opprettholdelse av ro og orden, og innsats i trafikken, mens inntrykket av politiets innsats når det gjelder etterforskning av tyverier, innbrudd og hæververk er spesielt dårlig (53 prosent har dårlig inntrykk). Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i befolkningens vurdering av politiets innsats på nasjonalt nivå på noen av disse områdene siden 2008.

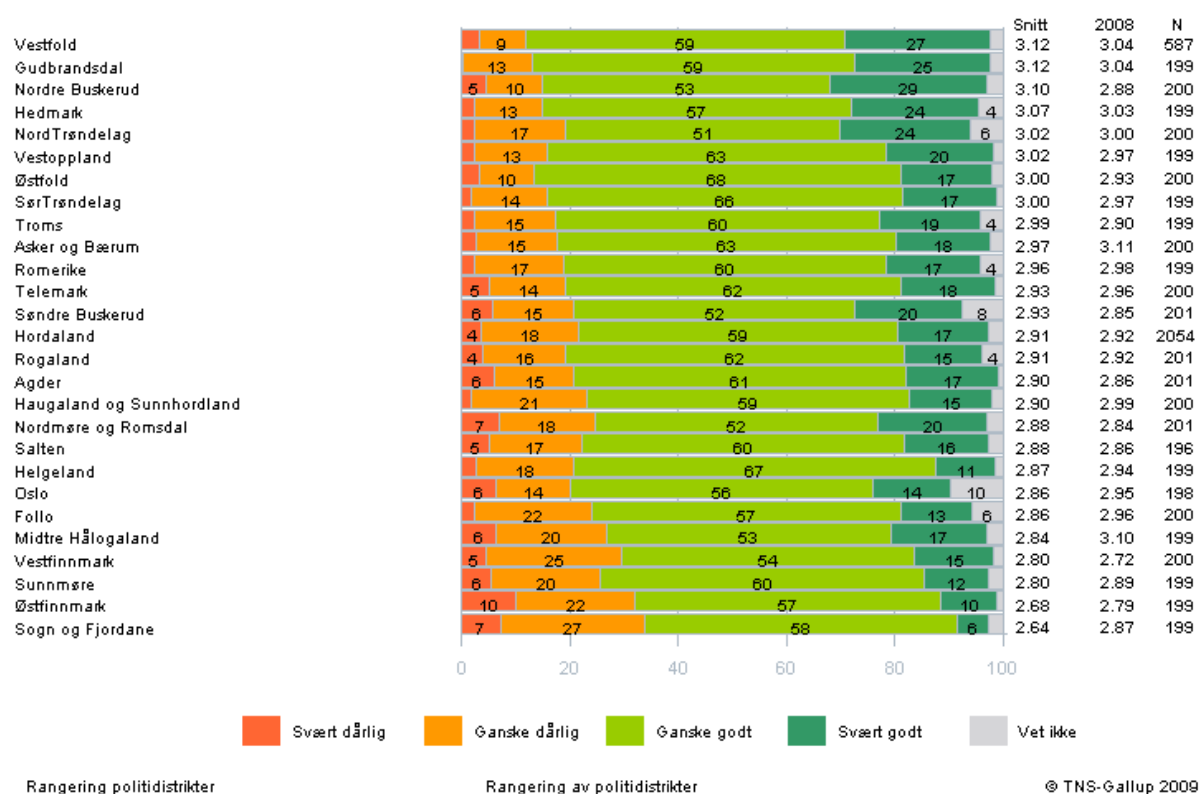
Figur 7: Inntrykk av politiet der du bor (svarfordeling i prosent og gjennomsnitt 1-4)

5.1 Innsats i trafikken

Et stort flertall på 77 prosent av befolkningen oppfatter politiets innsats i trafikken som ganske god eller svært god. 59 prosent oppfatter den som ganske god, mens 18 prosent oppfatter den som svært god. 16 prosent oppfatter innsatsen som ganske dårlig og 4 prosent oppfatter den som svært dårlig. Gjennomsnittscoren på dette området er 2,9. Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området siden 2008 på nasjonalt nivå.

Figur 8: Innsats i trafikken (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Andelen som vurderer politiets innsats i trafikken som god varierer mellom 64 og 86 prosent på politidistriktssnivå. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,6 og 3,1 poeng.

- Vurderingene av politiets innsats i trafikken er best i Vestfold, Gudbrandsdal, Nordre Buskerud og Hedmark. Det er Vestfinnmark, Sunnmøre, Østfinnmark og Sogn og Fjordane som kommer dårligst ut her.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets innsats i trafikken har økt i fem distrikter og gått ned i fem.¹⁴

- Økningen er størst i Nordre Buskerud (11 prosent) og Østfold (10 prosent).
- I Midtre Hålogaland og Sogn og Fjordane er det en nedgang på hhv 9 og 8 prosent.

Tabell 9: Innsats i trafikken, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

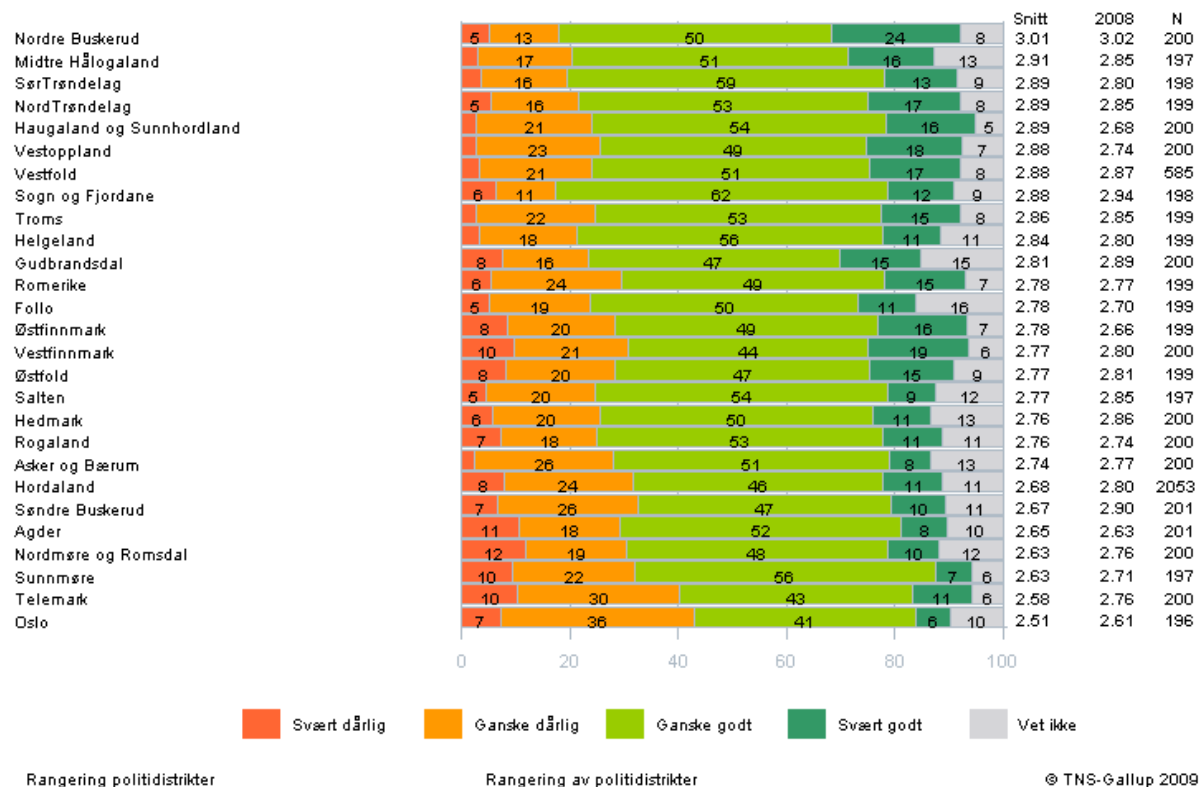
	2008	2009	Endring
Nordre Buskerud	71,3	82,2	10,9
Østfold	74,5	84,7	10,2
Sør-Trøndelag	75,8	83,1	7,3
Vestfold	80,6	86,0	5,4
Agder	72,3	78,5	6,2
Nord-Trøndelag	80,5	74,8	-5,8
Follo	77,0	70,4	-6,7
Haugaland og Sunnhordland	81,7	74,9	-6,9
Sogn og Fjordane	71,2	63,7	-7,5
Midtre Hålogaland	79,1	70,3	-8,9

¹⁴ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.2 Innsats mot narkotika

Politiets innsats mot narkotika oppfattes som god av 62 prosent og dårlig av 28 prosent. 10 prosent har ikke tatt stilling til dette spørsmålet (vet ikke). Gjennomsnittscoren på dette området er 2,7. Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området siden 2008 på nasjonalt nivå.

Figur 9: Innsats mot narkotika (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Andelen som vurderer at politiets innsats mot narkotika er god varierer mellom 47 og 74 prosent på politidistriktsnivå. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,5 og 3,0 poeng.

- Det er innbyggerne i Nordre Buskerud, Midtre Hålogaland, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag som gir politiet de beste vurderingene når det gjelder innsatsen mot narkotika. I den andre enden finner vi Oslo, Telemark, Sunnmøre, og Nordmøre og Romsdal.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets innsats mot narkotika har økt i seks distrikter og gått ned i seks.¹⁵

- Økningen er størst i Haugaland og Sunnhordland (12 prosent), Vestoppland (11 prosent) og Østfinnmark (10 prosent).
- Nedgangen er størst i Søndre Buskerud (10 prosent), Oslo (9 prosent) og Gudbrandsdal (8 prosent).

Tabell 10: Innsats mot narkotika, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Haugaland og Sunnhordland	59,0	70,7	11,7
Vestoppland	56,1	66,8	10,7
Østfinnmark	54,8	65,0	10,2
Rogaland	54,4	63,8	9,4
Sogn og Fjordane	67,5	73,9	6,3
Sør-Trøndelag	65,3	72,1	6,8
Hordaland	61,3	57,3	-4,0
Hedmark	68,4	61,1	-7,3
Telemark	62,2	54,0	-8,2
Gudbrandsdal	69,8	61,6	-8,2
Oslo	56,7	47,3	-9,4
Søndre Buskerud	66,8	57,0	-9,9

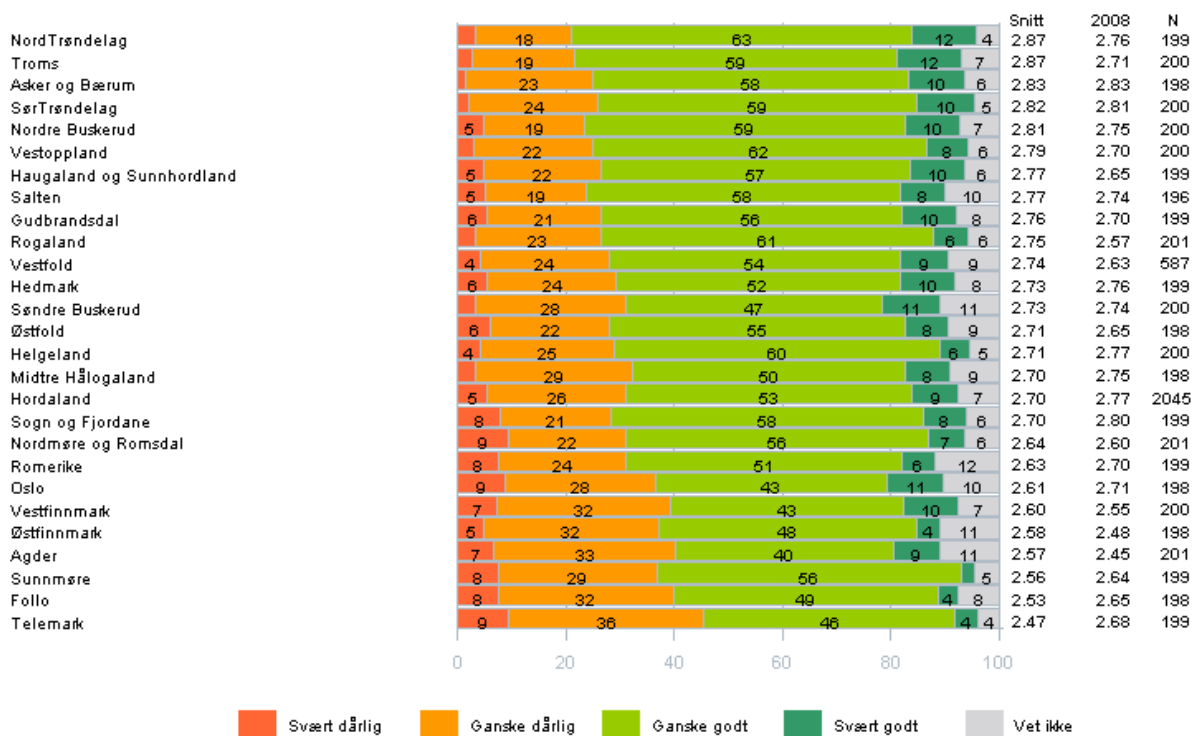
¹⁵ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.3 Forebyggende arbeid

Et flertall på 62 prosent av befolkningen har et ganske godt eller svært godt inntrykk av politiets arbeid med å hindre og forebygge kriminalitet (forebyggende arbeid). 31 prosent har et ganske dårlig eller svært dårlig inntrykk av innsatsen på dette området.

Gjennomsnittscoren for temaet er 2,7. Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området siden 2008 på nasjonalt nivå.

Figur 10: Hindre og forebygge kriminalitet (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Rangering politidistrikter

Rangering av politidistrikter

© TNS-Gallup 2009

Andelen som gir dette området en god vurdering varierer mellom 49 og 75 prosent på distriktsnivå. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,5 og 2,9 poeng.

- Politiet i Nord-Trøndelag, Troms, Asker og Bærum, og Sør-Trøndelag oppnår den beste vurderingen når det gjelder forebyggende arbeid, mens det er politiet i Telemark, Follo, Sunnmøre, og Agder som oppnår de svakeste vurderingene.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets forebyggende arbeid har økt i åtte distrikter og gått ned i tre distrikt.¹⁶

- Økningen er størst i Rogaland (15 prosent), Vestoppland (11 prosent) og Nord-Trøndelag (10 prosent).
- Nedgangen er størst i Telemark (14 prosent).

Tabell 11: Forebyggende arbeid, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

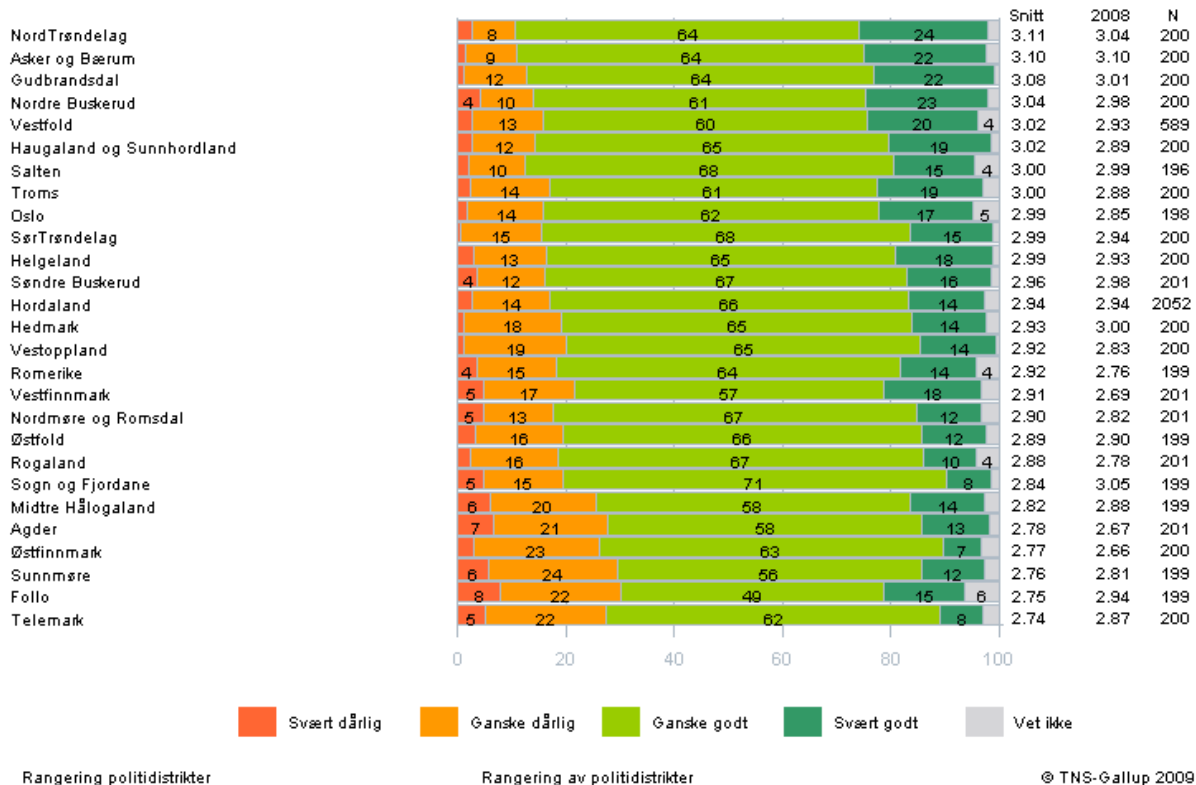
	2008	2009	Endring
Rogaland	53,2	67,8	14,6
Vestoppland	58,6	69,5	10,9
Nord-Trøndelag	64,6	74,7	10,1
Haugaland og Sunnhordland	58,7	67,2	8,5
Østfold	54,8	62,7	8
Asker og Bærum	61,1	68,6	7,5
Nordmøre og Romsdal	55,2	62,6	7,4
Nordre Buskerud	62,4	69,5	7,1
Hordaland	63,9	61,5	-2,4
Follo	59,2	52,4	-6,8
Telemark	64,8	50,6	-14,2

¹⁶ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.4 Opprettholde ro og orden

Politiets innsats for å opprettholde ro og orden oppnår vurderingene ganske eller svært godt hos 78 prosent av befolkningen. 18 prosent oppfatter politiets innsats på dette området som dårlig. Dette gir en snittscore på 2,9. Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området på nasjonalt nivå siden 2008.

Figur 11: Opprettholde ro og orden (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Andelen som gir politiets innsats for å opprettholde ro og orden en god vurdering varierer mellom 63 og 87 prosent på distriktsnivå. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,7 og 3,1 poeng.

- Det er Nord-Trøndelag, Asker og Bærum, Gudbrandsdal og Nordre Buskerud som oppnår de beste vurderingene for opprettholdelse av ro og orden, mens Telemark, Østfinnmark, Sunnmøre, Follo og Telemark oppnår de svakeste vurderingene.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets innsats for å opprettholde ro og orden har økt i 15 distrikter og gått ned i ett distrikt.¹⁷

- Økningen er størst i Vestfinnmark (13 prosent), Agder (9 prosent) og Sør-Trøndelag (9 prosent).
- I Follo har man en kraftig nedgang (19 prosent).

Tabell 12: Opprettholde ro og orden, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

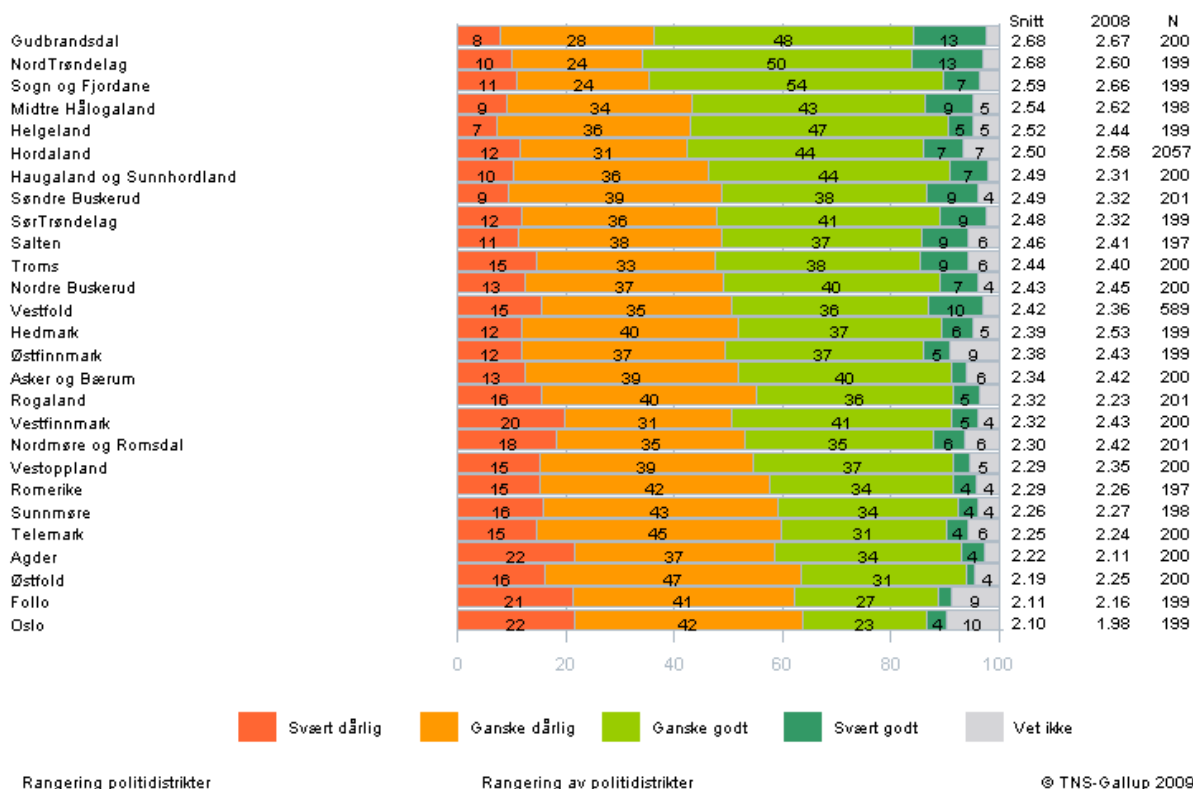
	2008	2009	Endring
Vestfinnmark	62,6	75,3	12,7
Agder	61,4	70,6	9,2
Sør Trøndelag	74,4	83,3	8,9
Østfinnmark	62,1	70,6	8,5
Haugaland og Sunnhordland	76,7	84,2	7,5
Rogaland	69,6	77,2	7,5
Nordmøre og Romsdal	72,3	79,3	7
Vestoppland	72,5	79,3	6,8
Salten	76,7	83,2	6,5
Romerike	71,9	77,8	5,9
Nordre Buskerud	78,4	84	5,6
Gudbrandsdal	81	86,3	5,4
Asker og Bærum	81,3	86,6	5,3
Vestfold	76,9	80,2	3,3
Hordaland	78,2	80,5	2,3
Follo	82,9	63,5	-19,4

¹⁷ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.5 Etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd, og hærverk

Inntrykket av politiets innsats når det gjelder etterforskning av tyverier, innbrudd og hærverk er ikke godt. Bare 43 prosent er ganske eller svært fornøyd med dette. Her oppfatter 53 prosent av befolkningen innsatsen som dårlig (snittscore 2,4). Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området på nasjonalt nivå siden 2008.

Figur 12: Etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd, og hærverk (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Innbyggernes vurderinger av politiets innsats når det gjelder etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd og hærverk varierer sterkt. Andelen som gir en god vurdering varierer mellom 27 og 63 prosent. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,1 og 2,7 poeng.

- Innbyggerne i Oslo, Follo, Østfold og Agder er minst fornøyd med politiets innsats på dette området, mens innbyggerne i Gudbrandsdal, Nord-Trøndelag, Sogn og Fjordane og Midtre Hålogaland er mest fornøyd.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets innsats når det gjelder etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd og hæververk har økt i fire distrikter og gått ned i to distrikt.¹⁸

- Økningen er størst i Haugaland og Sunnhordland (10 prosent), Sør-Trøndelag (10 prosent) og Søndre Buskerud (10 prosent).
- Nedgangen er størst i Hedmark (9 prosent).

Tabell 13: Etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd og hæververk, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

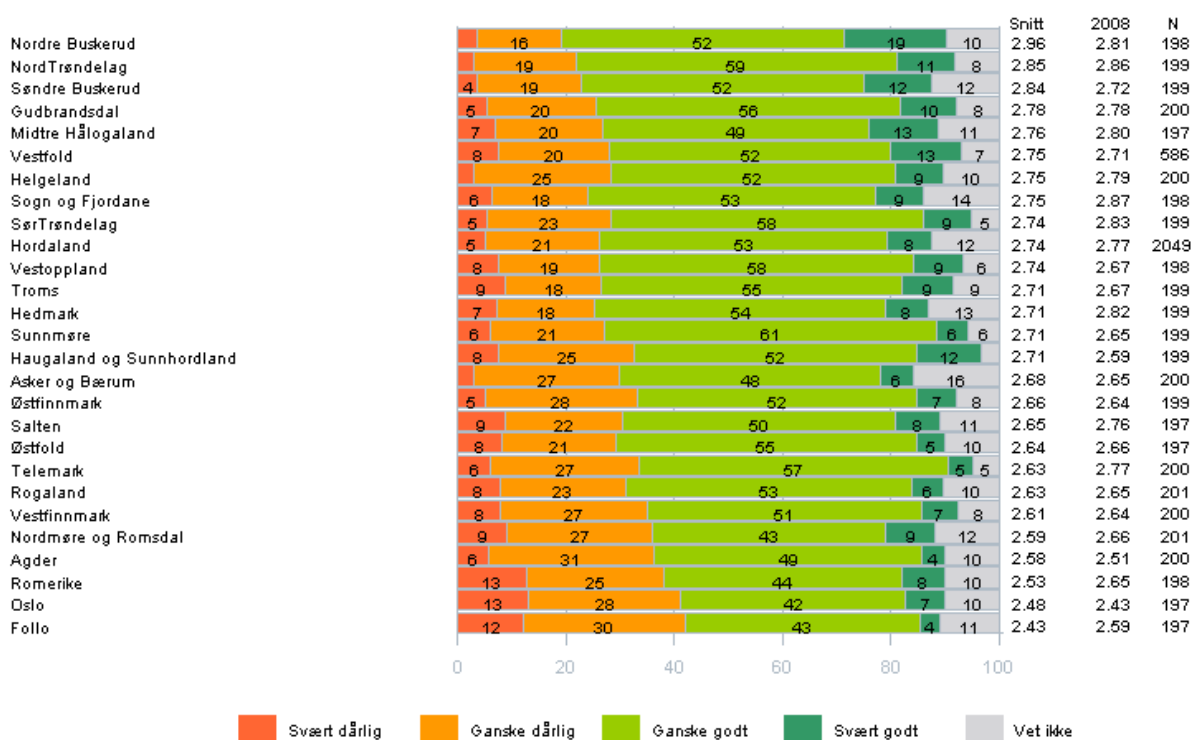
	2008	2009	Endring
Haugaland og Sunnhordland	41,2	51,5	10,4
Sør Trøndelag	40	49,9	9,9
Søndre Buskerud	37,6	47,2	9,6
Rogaland	34,2	41,4	7,1
Hordaland	54,5	51,1	-3,4
Hedmark	52	43,1	-8,9

¹⁸ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.6 Etterforskning av kriminalitet som ran, vold og seksuallovbrudd

59 prosent har et ganske godt eller svært godt inntrykk av politiets etterforskning av ran, vold og seksuallovbrudd. 32 prosent har et dårlig inntrykk (snitt 2,7 poeng). Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området siden 2008 på nasjonalt nivå.

Figur 13: Etterforskning av kriminalitet som ran, vold og seksuallovbrudd (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

På dette området varierer vurderingene på distriktsnivå mellom 47 og 71 prosent. Gjennomsnittsscoren varierer mellom 2,4 og 3,0 poeng.

- Publikums inntrykk av politiets etterforskning av ran, vold og seksuallovbrudd er best i Nordre Buskerud, Nord-Trøndelag, Søndre Buskerud, og Gudbrandsdal, mens inntrykket er dårligst i Follo, Oslo, Romerike og Agder.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets innsats når det gjelder etterforskning av kriminalitet som ran, vold og seksuallovbrudd har økt i fire distrikter og gått ned i ett distrikt.¹⁹

- Økningen er størst i Søndre Buskerud (12 prosent) og Vestoppland (11 prosent).
- Det er Sogn og Fjordane som har en nedgang (10 prosent).

Tabell 14: Etterforskning av kriminalitet som ran, vold og seksuallovbrudd, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Søndre Buskerud	53	64,8	11,8
Vestoppland	56,3	67,3	10,9
Nordre Buskerud	62,6	71,1	8,5
Sunnmøre	59,5	67	7,5
Sogn og Fjordane	72	62,1	-10

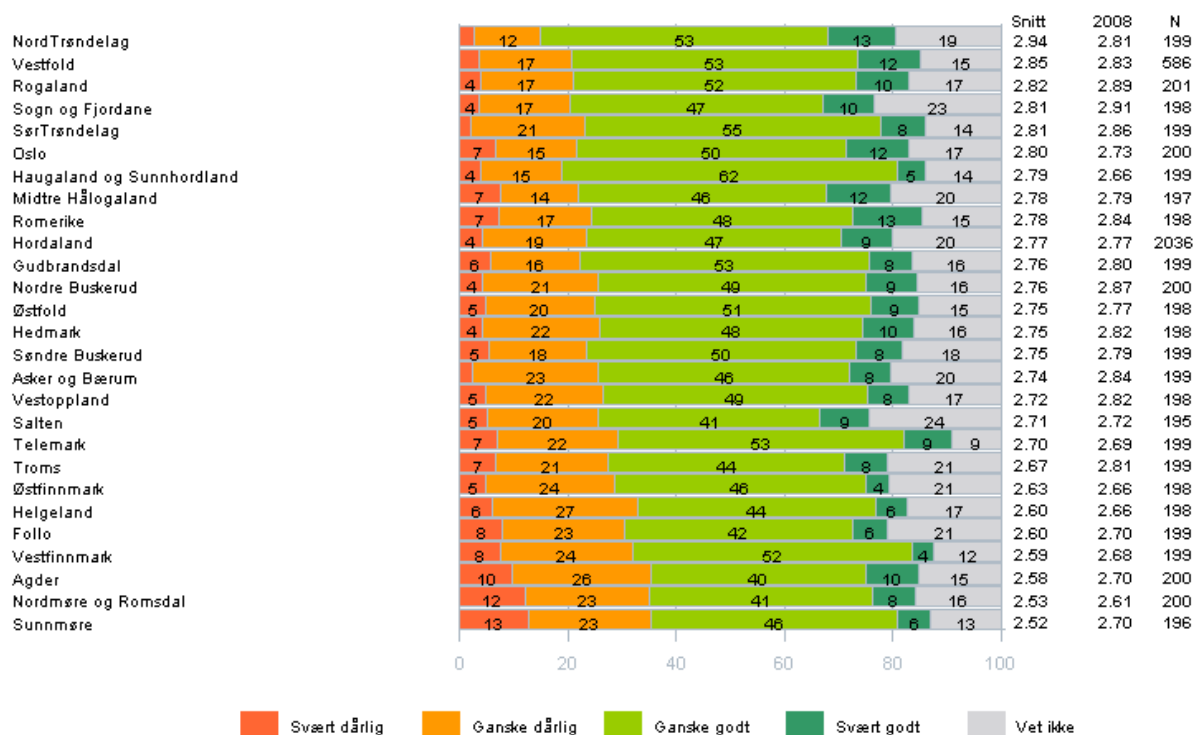
¹⁹ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.7 Etterforskning av organisert kriminalitet

Et flertall på 58 prosent av befolkningen har et ganske godt eller svært godt inntrykk av politiets etterforskning av organisert kriminalitet. 25 prosent har et ganske dårlig eller svært dårlig inntrykk (gjennomsnitt 2,7). Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området siden 2008 på nasjonalt nivå.

Merk at svært mange har unnlatt å ta stilling til dette spørsmålet (17 prosent har svart vet ikke). Det er med andre ord færre som mener at de har grunnlag for å mene noe om politiets innsats når det gjelder organisert kriminalitet sammenliknet med andre områder.

Figur 14: Etterforskning av organisert kriminalitet (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Det er generelt små variasjoner mellom distriktene på dette området. Variasjonsbredden for andelen god vurdering er 49 til 67 prosent. Gjennomsnittscoren varierer mellom 2,5 og 3,0 poeng.

- Innbyggerne Nord-Trøndelag, Vestfold, Rogaland, og Sogn og Fjordane gir de beste vurderingene, men innbyggerne i Vestfinnmark, Agder, Nordmøre og Romsdal, og Sunnmøre gir de dårligste vurderingene.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets etterforskning av organisert kriminalitet har økt i fem distrikter og gått ned i to distrikt.²⁰

- Økningen er størst i Haugaland og Sunnhordland (12 prosent).
- Nedgangen er størst i Troms (12 prosent).

Tabell 15: Etterforskning av organisert kriminalitet, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Haugaland og Sunnhordland	54,9	67,3	12,4
Vestfinnmark	47,3	55,6	8,3
Midtre Hålogaland	49,6	57,8	8,2
Søndre Buskerud	51,8	58,5	6,7
Hordaland	54,3	56,5	2,2
Agder	60,1	49,4	-10,7
Troms	64,2	51,8	-12,4

²⁰ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.8 Krisehåndtering og ulykker

82 prosent har et ganske eller svært godt inntrykk av politiets innsats når det gjelder krisehåndtering/ ulykker. 57 prosent har godt inntrykk og 25 prosent har et svært godt inntrykk. 6 prosent har et dårlig inntrykk og 2 prosent har et svært dårlig inntrykk. Snittscoren for dette forholdet er 3,2. Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området siden 2008 på nasjonalt nivå.

Figur 15: Politiets håndtering av kriser/ulykker (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Rangering politidistrikter

Rangering av politidistrikter

© TNS-Gallup 2009

Det er små variasjoner mellom distriktene også på dette området. Variasjonsbredden for andelen god vurdering er 68 til 93 prosent. Gjennomsnittscoren varierer mellom 3,0 og 3,4 poeng.

- Innbyggerne i Gudbrandsdal, Nordre Buskerud, Vestoppland og Sør-Trøndelag gir de beste vurderingene, mens innbyggerne i Telemark, Follo, Østfinnmark og Midtre Hålogaland gir de dårligste vurderingene.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets håndtering av kriser/ ulykker har økt i fem distrikter og gått ned i to distrikt.²¹

- Økningen er størst i Asker og Bærum (9 prosent).
- Nedgangen er spesielt stor i Follo (14 prosent).

Tabell 16: Håndtering av kriser/ ulykker, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

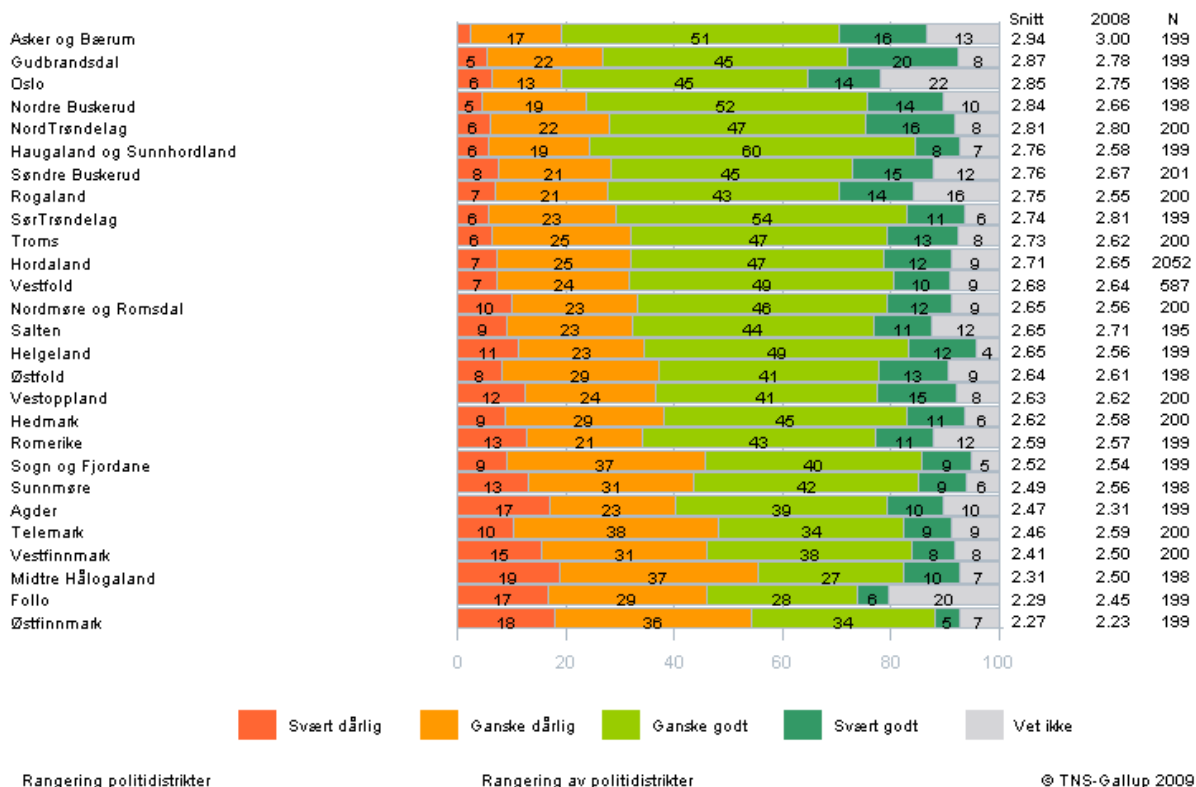
	2008	2009	Endring
Asker og Bærum	75,7	84,7	9,1
Sør Trøndelag	82	88,6	6,7
Nord Trøndelag	82,1	88,4	6,3
Gudbrandsdal	88,8	93	4,2
Hordaland	86,2	84,5	-1,7
Vestfold	84,7	81,8	-2,9
Hedmark	84,6	79,7	-4,9
Follo	81,6	67,7	-13,9

²¹ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.9 Tilgjengelighet ved akutt behov for hjelp

57 prosent har et svært godt eller godt inntrykk av politiets tilgjengelighet ved akutt behov for hjelp. 33 prosent har et dårlig inntrykk (snittscore 2,7). Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i innbyggernes vurdering av politiets innsats på dette området siden 2008 på nasjonalt nivå.

Figur 16: Tilgjengelighet ved akutt behov for hjelp (svarfordeling i prosent - sortert etter avtakende gjennomsnitt)

Inntrykket av politiet på dette området varierer mer enn på andre områder. Andelen som gir dette området en god vurdering varierer mellom 34 til 68 prosent. Gjennomsnittet varierer mellom 2,3 og 2,9 poeng.

- Det er Asker og Bærum, Gudbrandsdal, Oslo og Nordre Buskerud som oppnår de beste vurderingene her, mens Østfinnmark, Follo, Midtre Hålogaland og Vestfinnmark oppnår de svakeste vurderingene.

Andelen som har et godt eller svært godt inntrykk av politiets tilgjengelighet ved akutt behov for hjelp har økt i fem distrikter og gått ned i to distrikt.²²

- Økningen er størst i Nordre Buskerud (14 prosent) og Haugaland og Sunnhordland (13 prosent).
- Det er nedgang ved Follo (15 prosent) og Midtre Hålogaland (13 prosent).

Tabell 17: Tilgjengelighet ved akutt behov for hjelp, signifikante endringer i prosentandelen svært godt eller godt inntrykk på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Nordre Buskerud	51,8	66	14,3
Haugaland og Sunnhordland	55,3	68,4	13,1
Nordmøre og Romsdal	50,7	57,9	7,1
Hordaland	54,5	59,2	4,7
Vestfold	54,8	59,1	4,3
Midtre Hålogaland	50,5	37,3	-13,1
Follo	48,6	33,7	-14,9

²² Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

5.10 Variasjoner på grunnlag av bakgrunnskjennetegn

Kjønn

Kvinner har et bedre inntrykk enn menn på 5 av i alt 9 vurderte områder. Forskjellene er størst når det gjelder inntrykket av politiets etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd, og hæverk, hvor andelen god vurdering blant kvinner er 49 prosent, mot 36 prosent blant menn. Kvinnene har også et klart bedre inntrykk av politiets innsats når det gjelder forebyggende arbeid, med 66 prosent godt inntrykk mot 56 prosent godt inntrykk blant menn.

Alder

Yngre har et dårligere inntrykk av innsatsen mot narkotika. Blant unge mellom 18 og 29 år har 52 prosent et godt inntrykk av dette området, mot 66 prosent blant de på 60 år og eldre.

Yngre har et dårligere inntrykk av opprettholdelse av ro- og orden. Blant unge mellom 18 og 29 år har 73 prosent et godt inntrykk av dette området, mot 81 prosent blant de på 60 år og eldre.

Utdanning

Høyt utdannede har et bedre inntrykk av innsatsen når det gjelder opprettholdelse av ro og orden (83 prosent god vurdering) sammenliknet med de med grunnskole eller videregående skole som høyeste fullførte utdanning (78 prosent).

Høyt utdannede har et dårligere inntrykk av etterforskning av tyveri, innbrudd og hæverk (40 prosent god vurdering) sammenliknet med de med lavere utdanning (44 prosent).

Sentralitet

Innbyggerne i sentrale kommuner er vesentlig mindre fornøyde med politiets innsats når det gjelder etterforskning av tyveri, innbrudd og hæverk (39 prosent godt inntrykk) sammenliknet med de som bor i de minst sentrale kommunene (55 prosent godt inntrykk).

Innbyggerne i de minst sentrale kommunene er mer fornøyd med etterforskningen av ran, vold og seksuallovbrudd (65 prosent god vurdering) sammenliknet med de som bor i de mest sentrale kommunene (57 prosent).

Innbyggerne i de minst sentrale kommunene er mindre fornøyd med politiets innsats når det gjelder akutt behov for hjelp (51 prosent god vurdering) sammenliknet med de som bor i de mest sentrale kommunene (58 prosent).

Landsdel

Innbyggerne på Sørlandet er mindre fornøyde med forebyggende arbeid enn gjennomsnittet (51 prosent god vurdering), mens innbyggerne i Midt-Norge er mer fornøyde med forebyggende arbeid enn gjennomsnittet (71 prosent).

Innbyggerne på Sørlandet er også mindre fornøyde med opprettholdelse av ro og orden enn gjennomsnittet (70 prosent godt inntrykk), mens innbyggerne i Midt-Norge er mer fornøyde enn gjennomsnittet også her (85 prosent godt inntrykk).

Befolkningen på Østlandet har et dårligere inntrykk av etterforskningen av tyveri, innbrudd og hæververk (40 prosent godt inntrykk) mens befolkningen i Midt-Norge har et bedre inntrykk (53 prosent godt inntrykk).

Befolkningen i Nord-Norge og på Sørlandet har et dårligere inntrykk av tilgjengeligheten ved akutt behov for hjelp enn gjennomsnittet (hhv. 53 og 47 prosent godt inntrykk), mens befolkningen i Midt-Norge har et bedre inntrykk av dette enn gjennomsnittet (64 prosent godt inntrykk).

Utsatthet

Personer som har vært utsatt for en kriminell hendelse det siste året har generelt sett dårligere inntrykk av politiets innsats på de fleste områder med unntak for innsatsen i trafikken.

Inntrykket er spesielt mye dårligere når det etterforskning av kriminalitet som ran, vold og seksuallovbrudd hvor 39 prosent av de som har vært utsatt for vold i en eller annen form har et godt inntrykk, mot 60 prosent av de som ikke har vært utsatt for noe.

Også når det gjelder etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd, og hæververk er forskjellene store. Blant de som har vært utsatt for tyveri, innbrudd eller hæververk er andelen med godt inntrykk 26 prosent, mot 46 prosent blant de som ikke har vært utsatt for noe.

Kontakt med politiet

De som har meldt fra om mistenkelige forhold, levert en formell anmeldelse eller som har tatt kontakt ved akutt behov for hjelp har et gjennomgående dårligere inntrykk av politiets innsats enn gjennomsnittet. Dette gjelder spesielt innsatsen mot narkotika, forebyggende arbeid, etterforskning av tyveri, innbrudd og hæververk, samt etterforskning av ran, vold og seksuallovbrudd.

Personer som har blitt stoppet i en trafikk kontroll har litt bedre inntrykk av politiets innsats i trafikken enn gjennomsnittet (80 prosent godt inntrykk vs. 77 prosent i gjennomsnitt).

6 Hvilke vurderinger som betyr mest for tilliten til politiet

TNS Gallup har gjennomført en driveranalyse for å identifisere de vurderingene som statistisk sett betyr mest for publikums tillit til politiet.²³ Analysen er basert på de svarene publikum har gitt når det gjelder oppfattelse og inntrykk av politiets innsats. De forholdene som betyr mest for helhetsinntrykket er sett i sammenheng med resultatene politiet oppnår for de samme forholdene. Tabellen nedenfor viser rangeringen av de spørsmålene som er tatt med i analysen etter betydning for helhetsinntrykket (Pearsons Correlation), gjennomsnittscoren for hvert spørsmål og andelen positiv vurdering i prosent.

Tabell 18: Driveranalyse for tillit til politiet (pearsons correlation og gjennomsnitt (1-4) - alle spørsmål om inntrykk og oppfattelse)

	Pearson Correlation (-1 til 1)	Gjennomsnitt (1-4)	Andel positiv vurdering i prosent	Sig. (2-tailed)	Antall svar brukt i analyse (vektede tall)
I hvilken grad har du tillit til politiet? Har du...	1,00	2,99	84		7 552
Politiet skaper trygghet for innbyggerne	0,47	3,29	89	0,000	7 520
Etterforskning av kriminalitet som ran, vold og seksuallovbrudd?	0,42	2,67	59	0,000	6 804
Opprettholde ro og orden/ordensforstyrrelse?	0,41	2,93	79	0,000	7 325
Politiet er der det skjer, når det skjer	0,41	2,47	53	0,000	7 422
Hindre og forebygge kriminalitet (Forebyggende arbeid)?	0,39	2,69	61	0,000	6 954
Politiet er gode til å informere	0,39	2,70	61	0,000	7 149
Etterforskning av kriminalitet som tyveri, innbrudd, og hærverk?	0,37	2,35	42	0,000	7 154
Tilgjengelighet ved akutt behov for hjelp?	0,36	2,67	57	0,000	6 699
Etterforskning av organisert kriminalitet?	0,36	2,74	58	0,000	6 269
Krisehåndtering, ulykker?	0,34	3,18	82	0,000	6 710
Innsats mot narkotika?	0,30	2,74	62	0,000	6 788
Innsats i trafikken?	0,20	2,94	77	0,000	7 269

Alle de vurderte forholdene korrelerer (samvarierer) positivt og signifikant med graden av tillit til politiet. Det er oppfattelsen av politiets evne til å skape trygghet for innbyggerne, etterforskningen av kriminalitet som ran, vold og seksuallovbrudd og evnen til å opprettholde ro og orden/ordensforstyrrelse som har størst betydning for publikums tillit til politiet der de bor. De forholdene som betyr minst for oppfattelsen av politiet er i innsatsen i trafikken, innsatsen mot narkotika og krisehåndtering, ulykker.

Politiet oppnår en svært god vurdering for det forholdet som rangeres som viktigst for tilliten: evnen til å skape trygghet for innbyggerne (89 prosent godt inntrykk). Dette forholdet må betegnes som en styrke. Inntrykket av evnen til å opprettholde ro og orden oppnår også en relativt sett god vurdering og må også kunne betegnes som en styrke.

23 Analysen av samvariasjon er gjennomført ved bruk av bivariat korrelasjonsanalyse (Pearsons r) med krav om 95 prosent sikkerhet for rett svar.

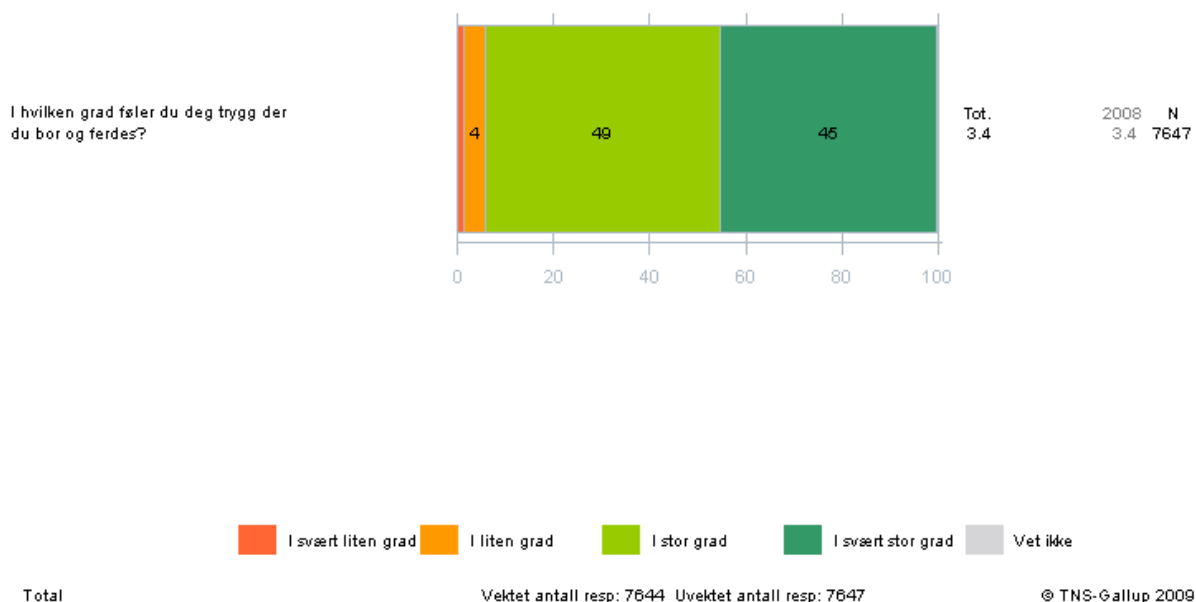
- Politiets evne til å informere, inntrykket av etterforskningen av ran, vold, seksuallovbrudd, og organisert kriminalitet og tilgjengeligheten ved akutt behov for hjelp er alle forhold som oppnår resultater som må kunne betegnes som "midt på treet". Forbedret inntrykk av disse områdene vil kunne ha en positiv innvirkning på tilliten til politiet.
- Publikums vurdering av hvorvidt politiet er der det skjer, når det skjer, og etterforskningen tyveri, innbrudd og hæververk er forhold som oppnår svake resultater og som, basert på denne undersøkelsen, må betegnes som de svakeste sidene ved politiets omdømme i befolkningen. Politiet bør først og fremst prioritere å forbedre det negative bildet av politiets tilgjengelighet og det negative bildet av etterforskningen av hverdagskriminalitet for å forbedre tilliten blant publikum.

7 Opplevelse av trygghet

94 prosent svarer at de i stor eller svært stor grad føler seg trygge der de bor og ferdes. 5 prosent føler seg ikke trygge der de bor og ferdes. Det er ingen endringer i befolkningens opplevelse av trygghet siden 2008.

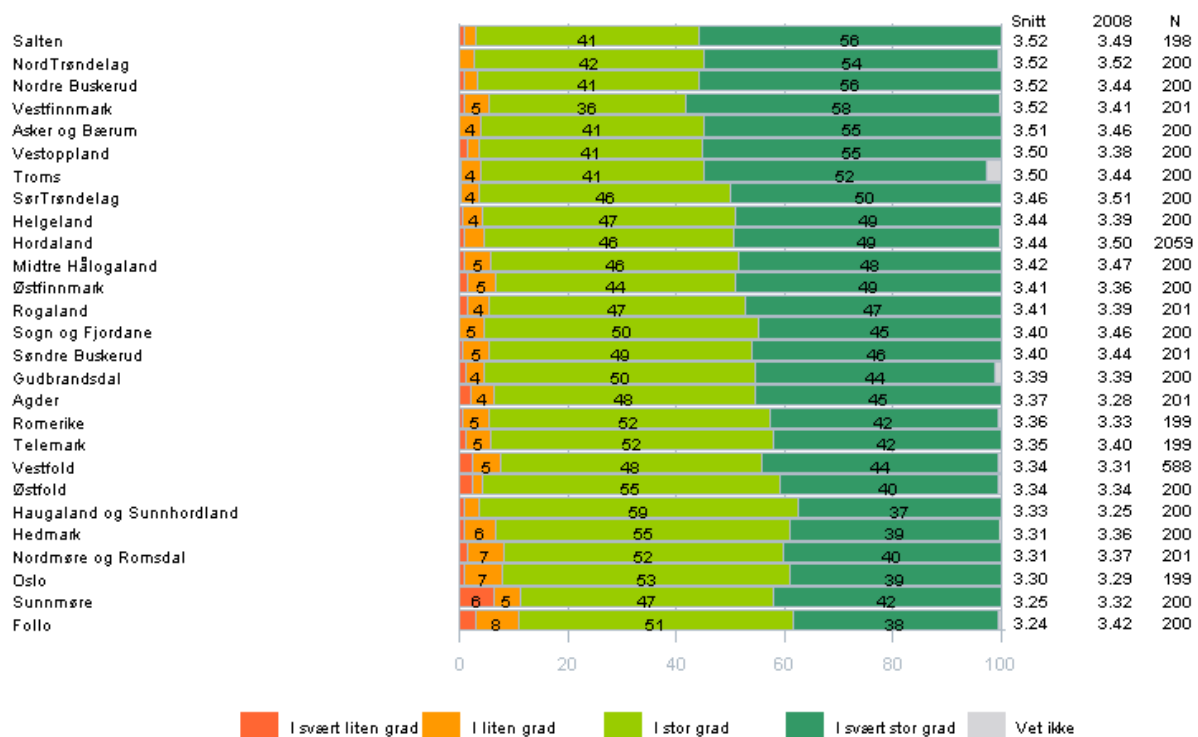
- Merk at bosted ikke har noen betydning for opplevelsen av trygghet der man bor eller ferdes. Opplevelsen av trygghet er tilnærmet lik over hele landet.
- Det er typisk personer som har blitt utsatt for kriminelle hendelser, og da spesielt vold eller svindel, bedrageri, ran eller utpressing som føler seg mindre trygge enn andre. 85 av de som har opplevd vold føler seg trygge, 85 prosent av de som har opplevd svindel, bedrageri, ran eller utpressing føler seg trygge, og 88 prosent av de som har opplevd tyveri, innbrydd eller hærverk føler seg trygge.

Figur 17: Trygghet der du bor (svarfordeling i prosent og gjennomsnitt 1-4)

Det er liten variasjon mellom distriktene når det gjelder opplevelsen av trygghet der man bor. Gjennomsnittet varierer mellom 3,2 og 3,5 på skalaen fra 1 til 4.

Figur 18: Trygghet der du bor (svarfordeling i prosent - politidistrikter rangert etter gjennomsnitt (1-4))

Rangering politidistrikter

Rangering av politidistrikter

© TNS-Gallup 2009

Andelen som opplever at de er trygge der de bor har økt i seks distrikter og gått ned i to distrikt.²⁴

- Økningen er størst i Haugaland og Sunnhordland (6 prosent).
- Nedgangen er spesielt stor i Follo (7 prosent).

Tabell 19: Opplevd trygghet der du bor, signifikante endringer i prosentandelen svært stor eller stor grad på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Haugaland og Sunnhordland	90,1	96,3	6,2
Agder	88,4	93,7	5,2
Østfinnmark	88,6	93,3	4,8
Rogaland	90,5	94,7	4,2
Østfold	91,9	95,2	3,3
Helgeland	92,6	95,6	3
Hordaland	96,9	95,2	-1,7
Follo	95,8	88,6	-7,1

²⁴ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

De som svarte at de ikke følte seg trygge der de bor og ferdes (5 prosent) ble fulgt opp med et spørsmål om hvor de føler seg utrygge. Den hyppigst oppgitte stedstypen denne gruppen følger seg utrygg i er byer, sentrumsområder eller tettbygde strøk generelt (30 prosent av de som føler seg utrygge der de bor). Deretter følger nærområdet eller selve hjemmet til respondenten (17 prosent) og utendørs om kvelden eller natten (8 prosent). 6 prosent oppgir at de føler seg utrygg i trafikk eller langs veier, og 6 prosent føler seg utrygg fordi politiet ikke er tilstede.

Tabell 20: Hvor føler du deg mest utrygg der du bor (sted)? Tabellen viser svarfordelingen i prosent av de som har oppgitt at de svært liten eller liten grad føler seg trygge (438 personer (353 i 2008) – uveid antall).

	Prosentandel av utrygge personer	
	2009	2008
Byen/sentrum/tettbygde strøk	30	36
Nærområdet/hjemme	17	14
Ute om kvelden/natten	8	8
Trafikk/veger	6	1
Politiet er ikke tilstede	6	3
Alle steder/generelt utrygg	2	7
Ute på byen	2	3
Narkomane	2	
Asylmottak/innvandrere	2	1
Spredtbygde områder/langt til sentrum	1	2
Arbeidsplassen	1	
Annet	1	6
(uoppgitt)	24	18

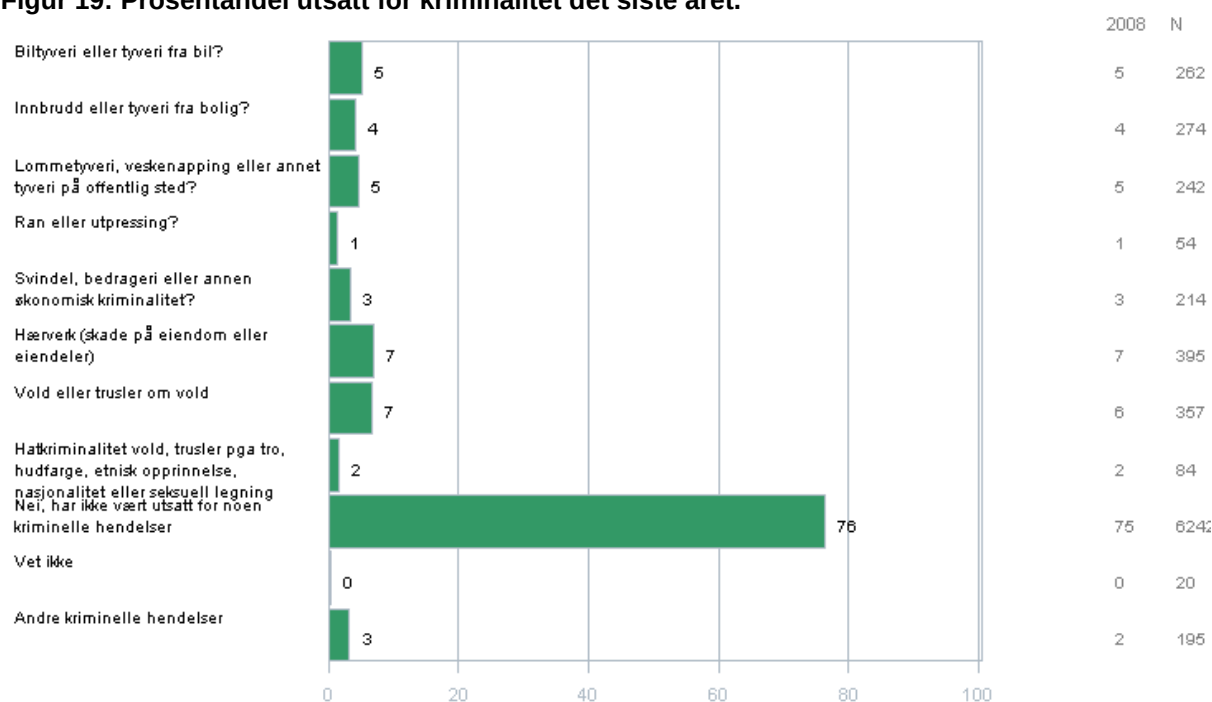
8 Opplevd kriminalitet

8.1 Utsatt for kriminalitet

24 prosent har opplevd å ha blitt utsatt for en kriminell hendelse i løpet av det siste året. Det er i første rekke skadeverk på eiendom eller eiendeler (7 prosent) eller vold eller trusler om vold (7 prosent) folk har opplevd. Deretter følger ulike typer tyveri; biltyveri eller tyveri fra bil (5 prosent), lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted (5 prosent), innbrudd eller tyveri fra bolig (4 prosent). 2 prosent rapporterer at de har blitt utsatt for hatkriminalitet (vold eller trusler på grunn av tro, hudfarge, etnisk opprinnelse, nasjonalitet eller seksuell legning).

Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i rapporteringen av utsatthet det siste året (siden høsten 2008) på nasjonalt nivå.

Figur 19: Prosentandel utsatt for kriminalitet det siste året.

Total

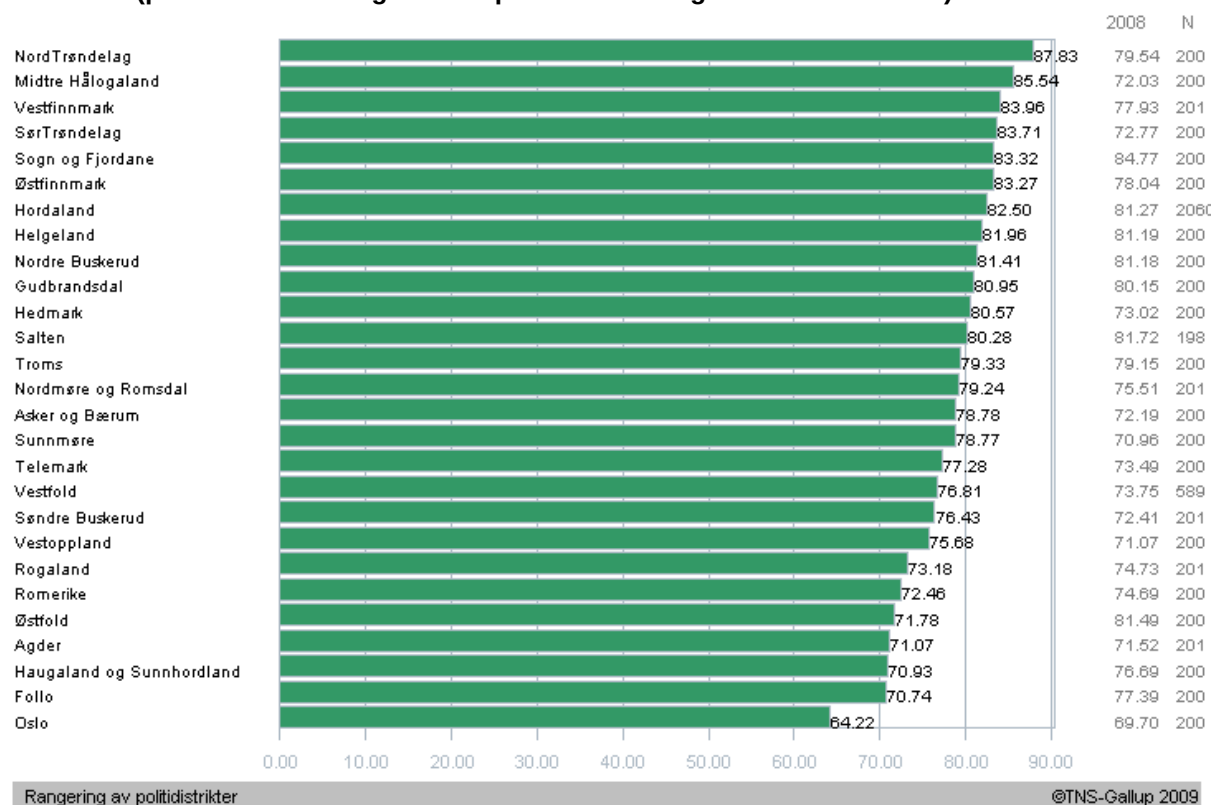
Vektet antall resp: 7652 Uvektet antall resp: 7652

©TNS-Gallup 2009

8.2 Kriminelle hendelser generelt

76 prosent av befolkningen har ikke vært utsatt for noen kriminelle hendelser det siste året. Figuren under viser andelen som har svart at de ikke har vært utsatt for noen kriminelle hendelser det siste året etter distrikt.

Figur 20: Prosentandel som ikke vært utsatt for noen kriminelle hendelser det siste året (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

Andelen som ikke har vært utsatt for noe/ andelen som har vært utsatt for noe varierer mellom 64/ 36 prosent til 88/ 16 prosent på distriktsnivå.

- Andelen som har vært utsatt for kriminalitet er lavest i Nord-Trøndelag, Midtre Hålogaland, Vestfinnmark og Sør-Trøndelag, og høyest i Oslo, Follo, Haugaland og Sunnhordland, og Agder.

Andelen som ikke har vært utsatt for kriminelle hendelser har økt i syv distrikter og gått ned i tre distrikt.²⁵ Det vil si at andelen utsatt for kriminalitet av noe slag har gått ned i syv og opp i tre distrikt.

- Økningen i andelen som ikke har vært utsatt for noe, er størst i Midtre Hålogaland (14 prosent) og Sør Trøndelag (11 prosent).
- Nedgangen i andelen som ikke har vært utsatt for noe, og dermed økningen i andelen som har vært utsatt for noe, er spesielt stor i Østfold (10 prosent).

Tabell 21: Ikke utsatt for kriminelle hendelser, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Midtre Hålogaland	72	85,5	13,5
Sør Trøndelag	72,8	83,7	10,9
Nord Trøndelag	79,5	87,8	8,3
Sunnmøre	71	78,8	7,8
Hedmark	73	80,6	7,5
Asker og Bærum	72,2	78,8	6,6
Vestfinnmark	77,9	84	6
Østfinnmark	78	83,3	5,2
Haugaland og Sunnhordland	76,7	70,9	-5,8
Follo	77,4	70,7	-6,6
Østfold	81,5	71,8	-9,7

²⁵ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

Kjønn

Kvinner har i mindre grad vært utsatt for kriminelle hendelser enn menn. 74 prosent av mennene og 79 prosent av kvinnene har ikke vært utsatt for noen kriminelle hendelser det siste året.

Alder

Andelen som har vært utsatt for kriminelle hendelser er høyere blant unge og lavere blant eldre. I aldersgruppen 18-29 år er andelen som ikke har vært utsatt for kriminalitet det siste året 59 prosent, mot 86 prosent blant de som er 60 år eller eldre.

Sentralitet

Andelen utsatt for kriminalitet er høyere i sentrale kommuner. I de sentrale kommunene er andelen som ikke har vært utsatt for kriminalitet 74 prosent, mot 83 prosent i de minst sentrale kommunene.

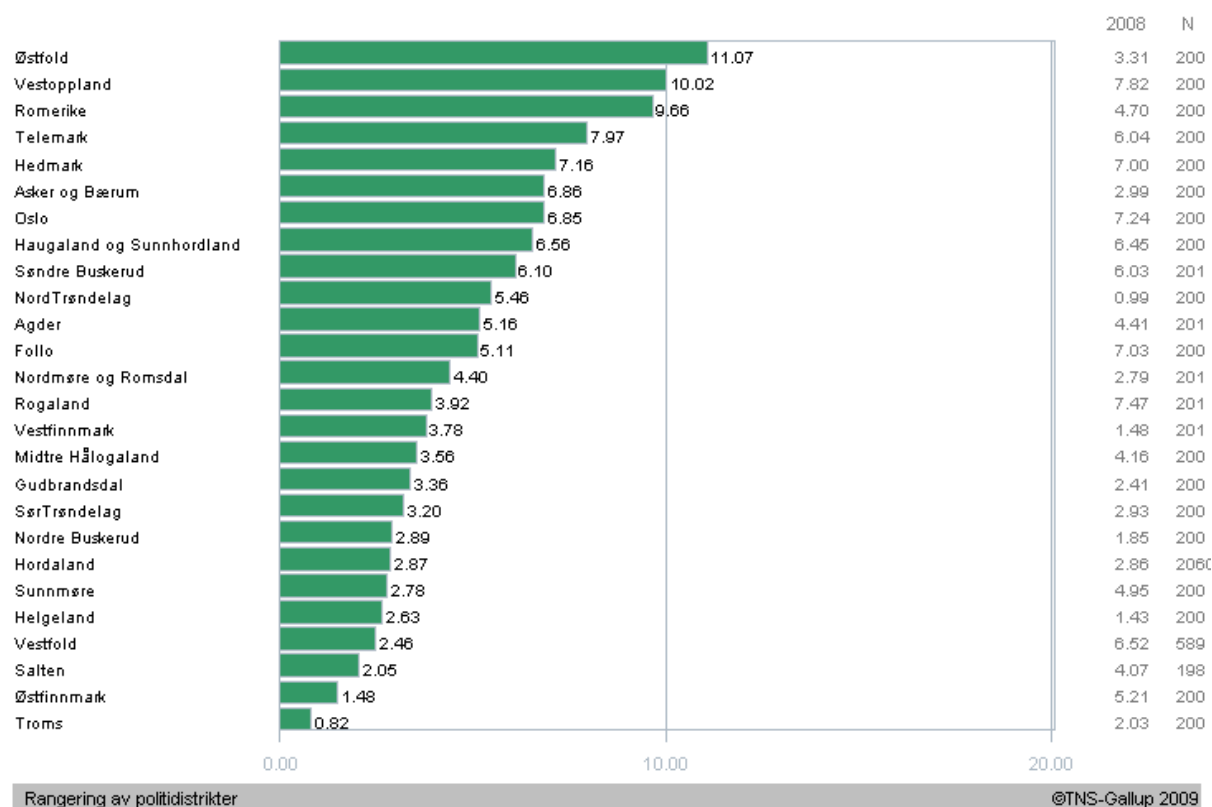
Landsdel

Andelen utsatt for kriminalitet er høyest på Østlandet og lavest i Midt-Norge. Andelen ikke utsatt er 85 prosent i Midt-Norge, mot 72 prosent på Østlandet.

8.3 Biltyveri eller tyveri fra bil

Fem (5) prosent har vært utsatt for biltyveri eller tyveri fra bil.

Figur 21: Prosentandel utsatt for biltyveri eller tyveri fra bil (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

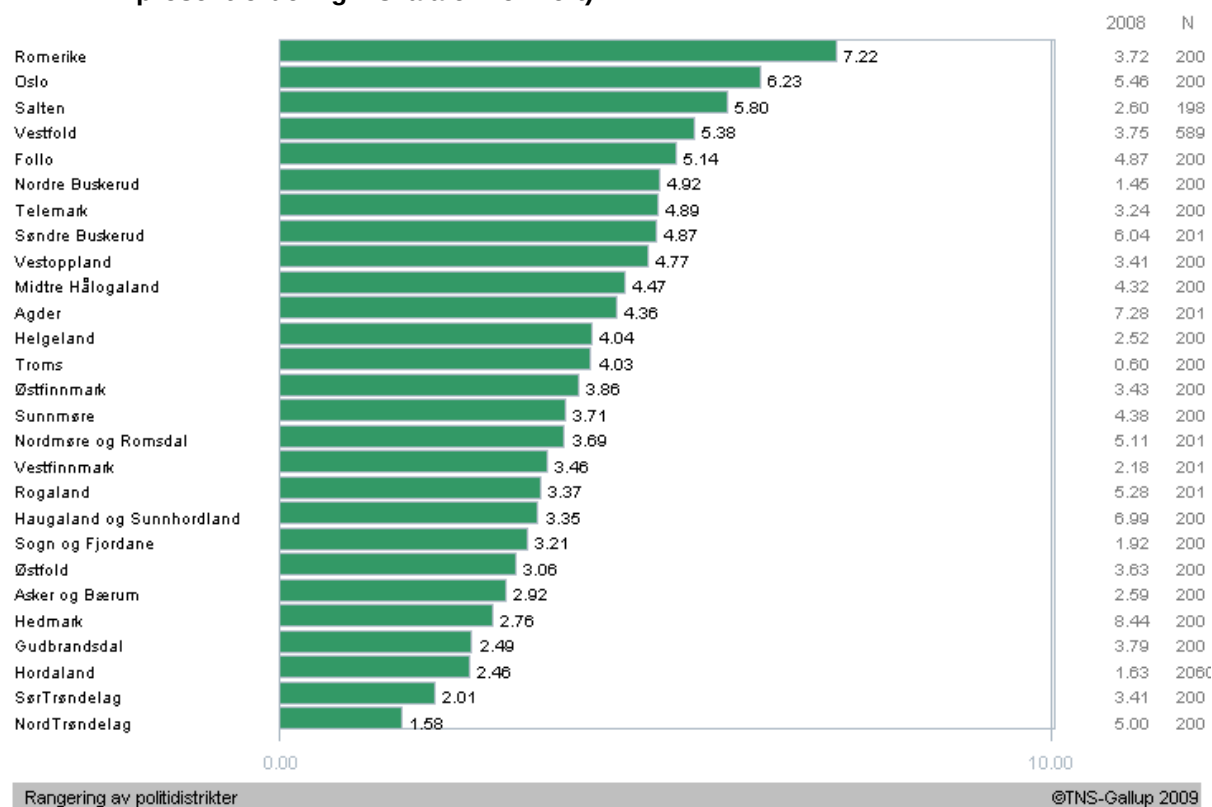
Tabell 22: Utsatt for biltyveri, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Østfold	3,3	11,1	7,8
Romerike	4,7	9,7	5
Nord-Trøndelag	1	5,5	4,5
Asker og Bærum	3	6,9	3,9
Vestfinnmark	1,5	3,8	2,3
Rogaland	7,5	3,9	-3,6
Østfinnmark	5,2	1,5	-3,7
Vestfold	6,5	2,5	-4,1

8.4 Innbrudd eller tyveri fra bolig

Fire (4) prosent av befolkningen har vært utsatt for innbrudd eller tyveri fra bolig det siste året.

Figur 22: Prosentandel utsatt for innbrudd eller tyveri fra bolig (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

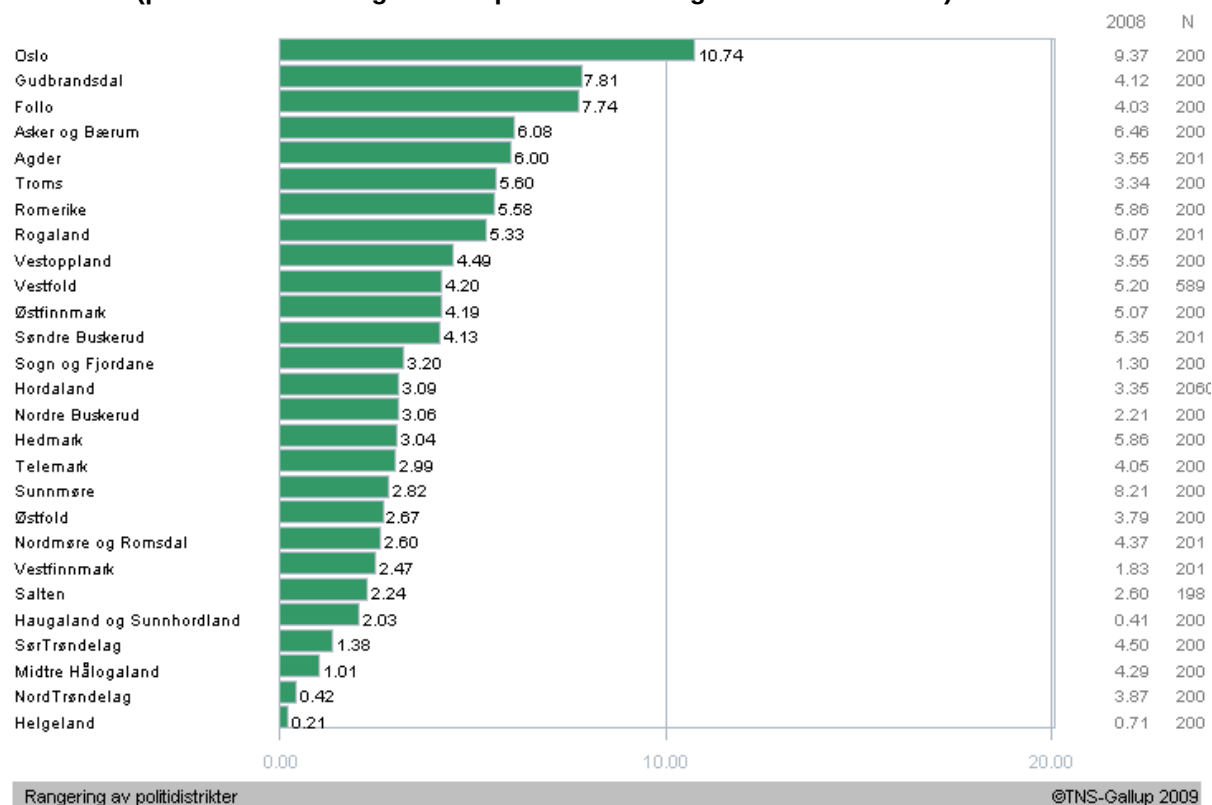
Tabell 23: Utsatt for innbrudd eller tyveri fra bolig, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Nordre Buskerud	1,4	4,9	3,5
Romerike	3,7	7,2	3,5
Troms	0,6	4	3,4
Salten	2,6	5,8	3,2
Vestfold	3,8	5,4	1,6
Hordaland	1,6	2,5	0,8
Nord Trøndelag	5	1,6	-3,4
Haugaland og Sunnhordland	7	3,3	-3,6
Hedmark	8,4	2,8	-5,7

8.5 Lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted

Fem (5) prosent av befolkningen har vært utsatt for lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted.

Figur 23: Prosentandel utsatt for lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

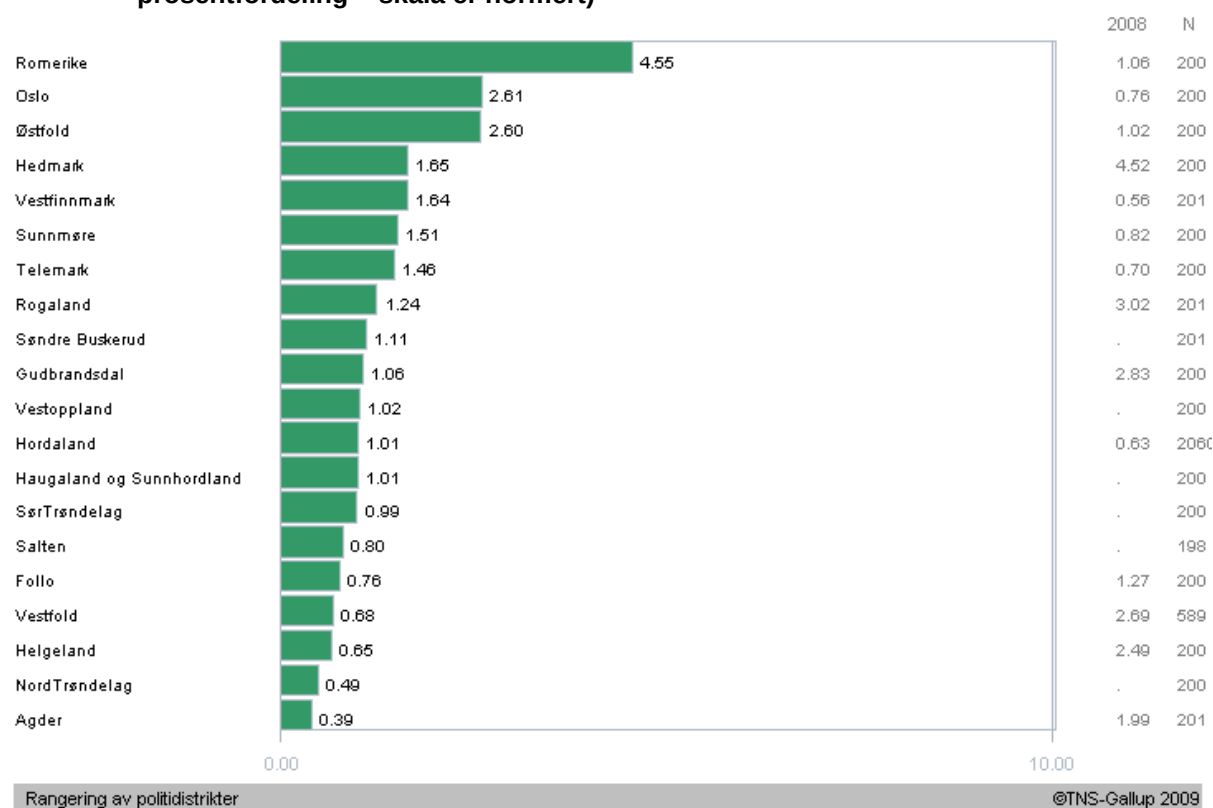
Tabell 24: Utsatt for lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Follo	4	7,7	3,7
Gudbrandsdal	4,1	7,8	3,7
Sogn og Fjordane	1,3	3,2	1,9
Haugaland og Sunnhordland	0,4	2	1,6
Hedmark	5,9	3	-2,8
Sør Trøndelag	4,5	1,4	-3,1
Midtre Hålogaland	4,3	1	-3,3
Nord Trøndelag	3,9	0,4	-3,4
Sunnmøre	8,2	2,8	-5,4

8.6 Ran eller utpressing

Én (1) prosent av befolkningen har vært utsatt for ran eller utpressing.

Figur 24: Prosentandel utsatt for ran eller utpressing (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

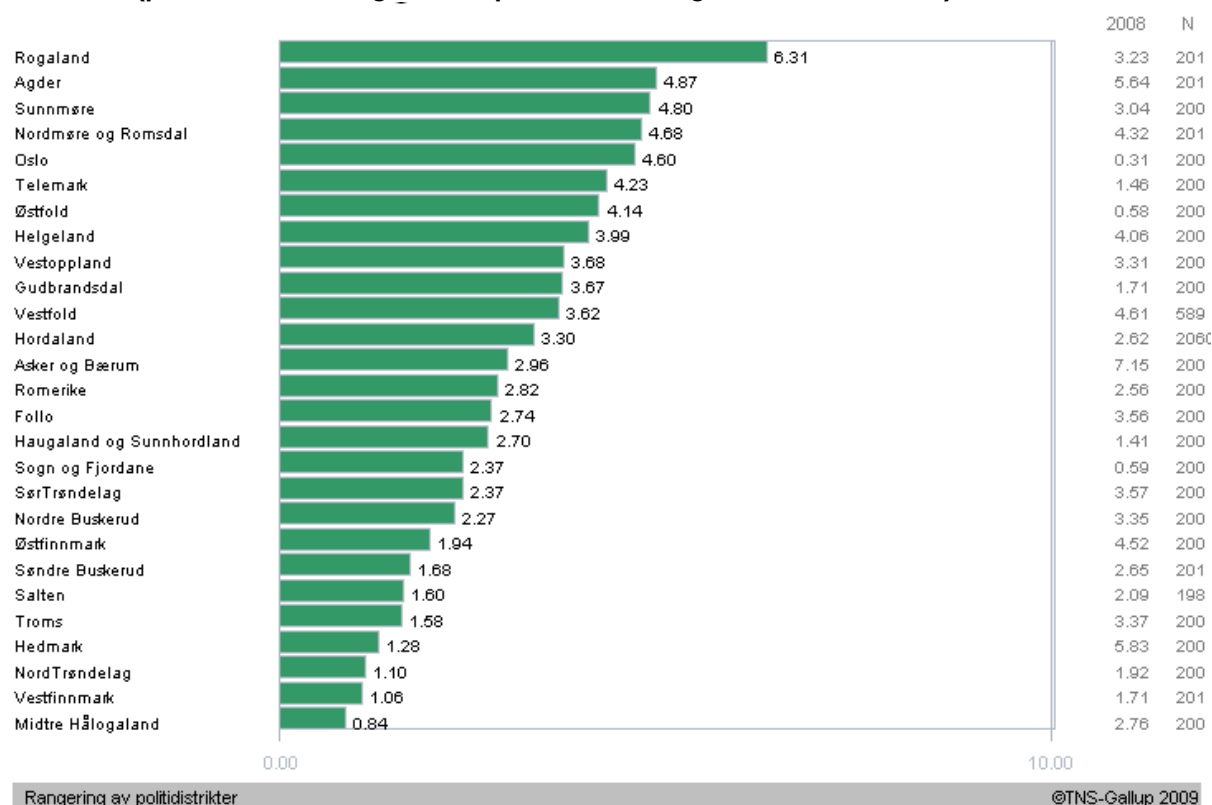
Tabell 25: Utsatt for ran eller utpressing, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Romerike	1,1	4,6	3,5
Oslo	0,8	2,6	1,8
Søndre Buskerud	0	1,1	1,1
Vestoppland	0	1	1
Haugaland og Sunnhordland	0	1	1
Sør Trøndelag	0	1	1
Østfinnmark	1,4	0	-1,4
Agder	2	0,4	-1,6
Sogn og Fjordane	1,8	0	-1,8
Helgeland	2,5	0,6	-1,8
Gudbrandsdal	2,8	1,1	-1,8
Vestfold	2,7	0,7	-2
Hedmark	4,5	1,6	-2,9
Midtre Hålogaland	3,2	0	-3,2

8.7 Svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet

Tre (3) prosent av befolkningen har vært utsatt for svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet.

Figur 25: Prosentandel utsatt for svindel bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

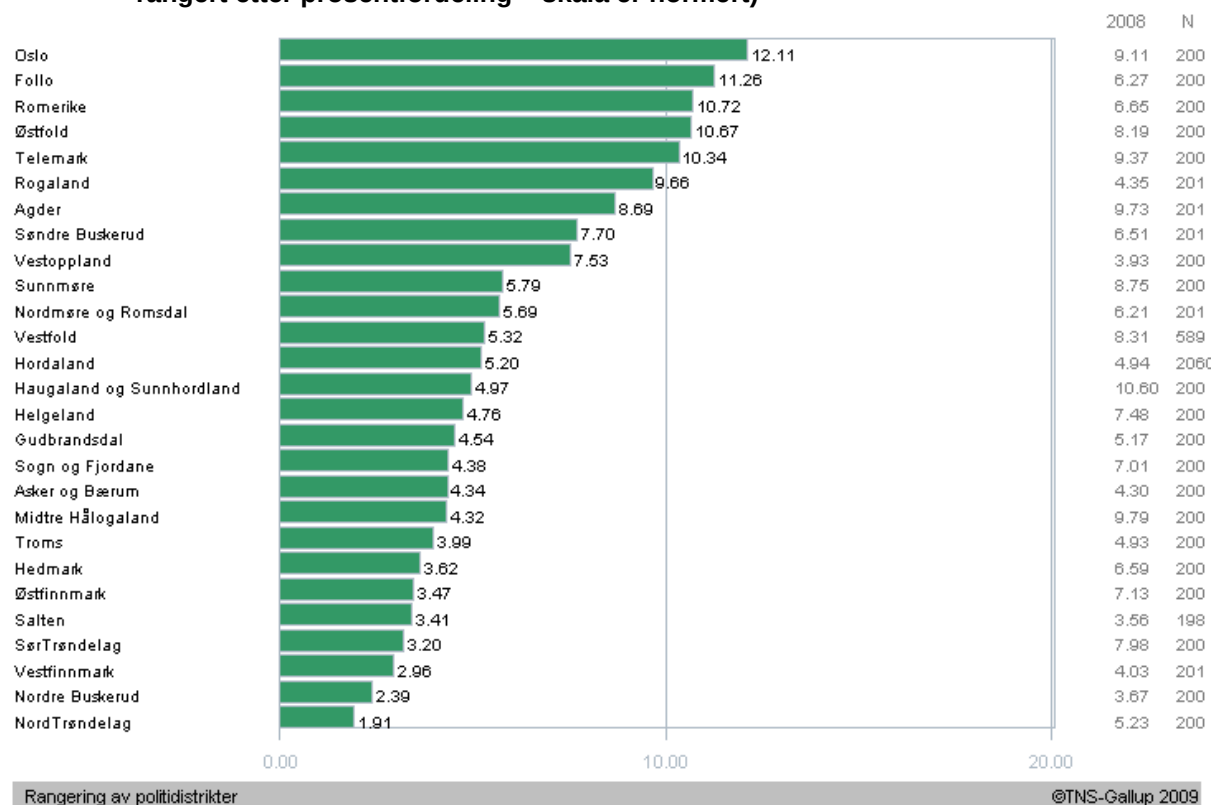
Tabell 26: Utsatt for svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Oslo	0,3	4,6	4,3
Østfold	0,6	4,1	3,6
Rogaland	3,2	6,3	3,1
Telemark	1,5	4,2	2,8
Sogn og Fjordane	0,6	2,4	1,8
Midtre Hålogaland	2,8	0,8	-1,9
Østfinnmark	4,5	1,9	-2,6
Asker og Bærum	7,2	3	-4,2
Hedmark	5,8	1,3	-4,6

8.8 Hærverk (skade på eiendom eller eiendeler)

Syv (7) prosent av befolkningen har vært utsatt for hærverk (skade på eiendom eller eiendeler).

Figur 26: Prosentandel utsatt for hærverk (skade på eiendom eller eiendeler) (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

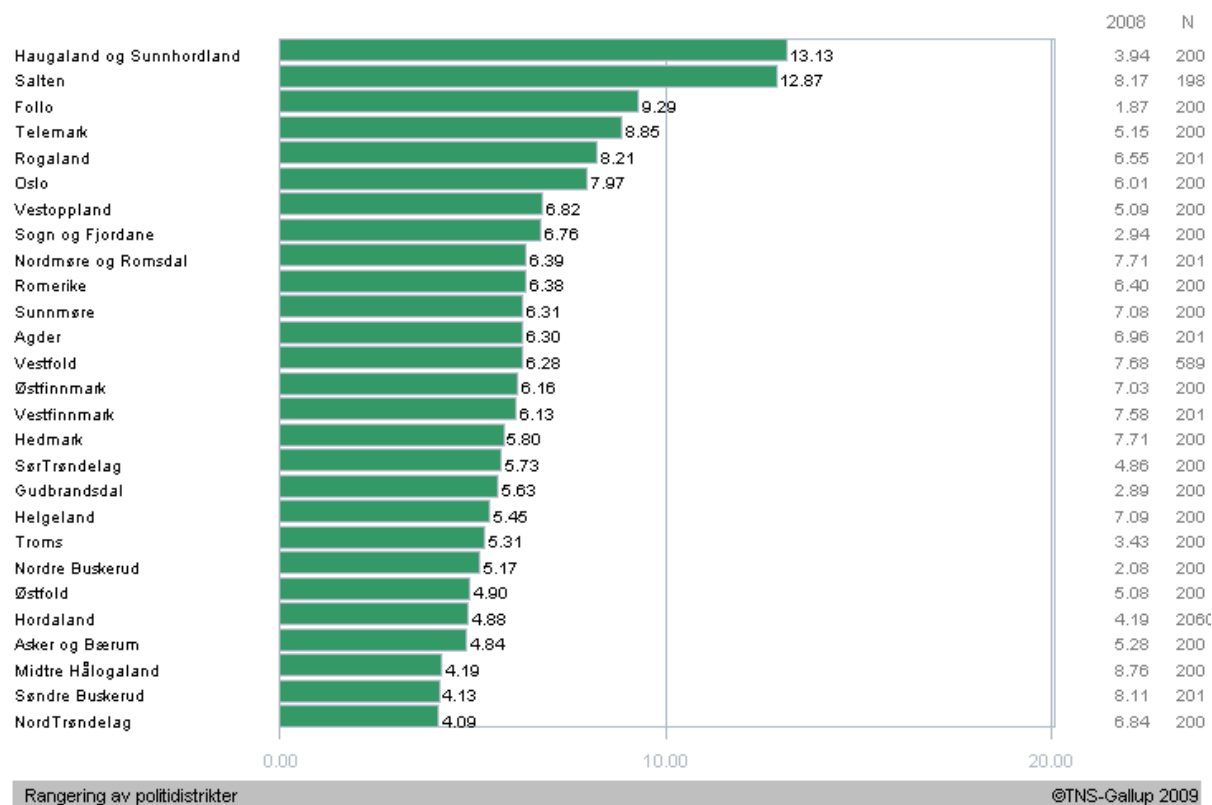
Tabell 27: Utsatt for hærverk (skade på eiendom eller eiendeler), signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Rogaland	4,3	9,7	5,3
Follo	6,3	11,3	5
Romerike	6,7	10,7	4,1
Vestoppland	3,9	7,5	3,6
Vestfold	8,3	5,3	-3
Hedmark	6,6	3,6	-3
Nord Trøndelag	5,2	1,9	-3,3
Østfinnmark	7,1	3,5	-3,7
Sør Trøndelag	8	3,2	-4,8

8.9 Vold eller trusler om vold

Syv (7) prosent av befolkningen har vært utsatt for vold eller trusler om vold.

Figur 27: Prosentandel utsatt for vold eller trusler om vold (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

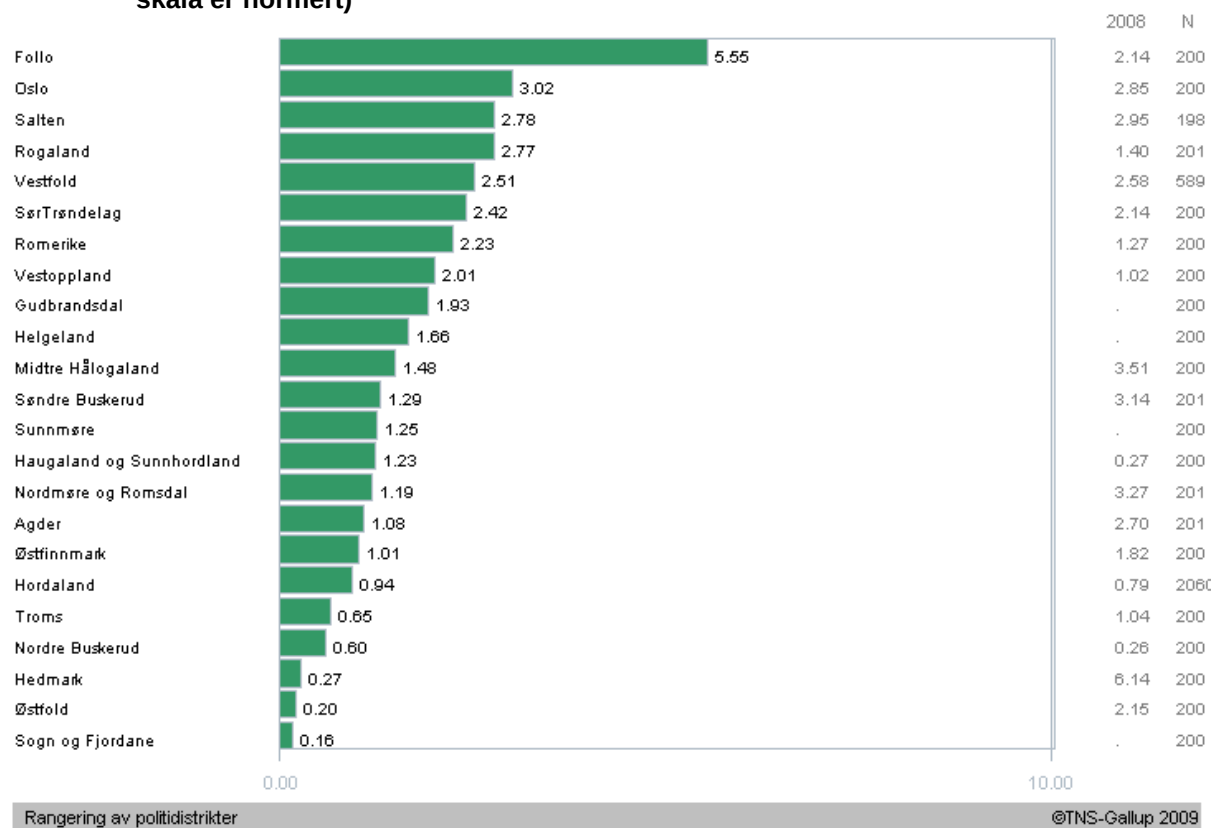
Tabell 28: Utsatt for vold eller trusler om vold, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Haugaland og Sunnhordland	3,9	13,1	9,2
Follo	1,9	9,3	7,4
Salten	8,2	12,9	4,7
Sogn og Fjordane	2,9	6,8	3,8
Telemark	5,1	8,9	3,7
Nordre Buskerud	2,1	5,2	3,1
Gudbrandsdal	2,9	5,6	2,7
Søndre Buskerud	8,1	4,1	-4
Midtre Hålogaland	8,8	4,2	-4,6

8.10 Hatkriminalitet

To (2) prosent av befolkningen har vært utsatt for hatkriminalitet.

Figur 28: Prosentandel utsatt for hatkriminalitet (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

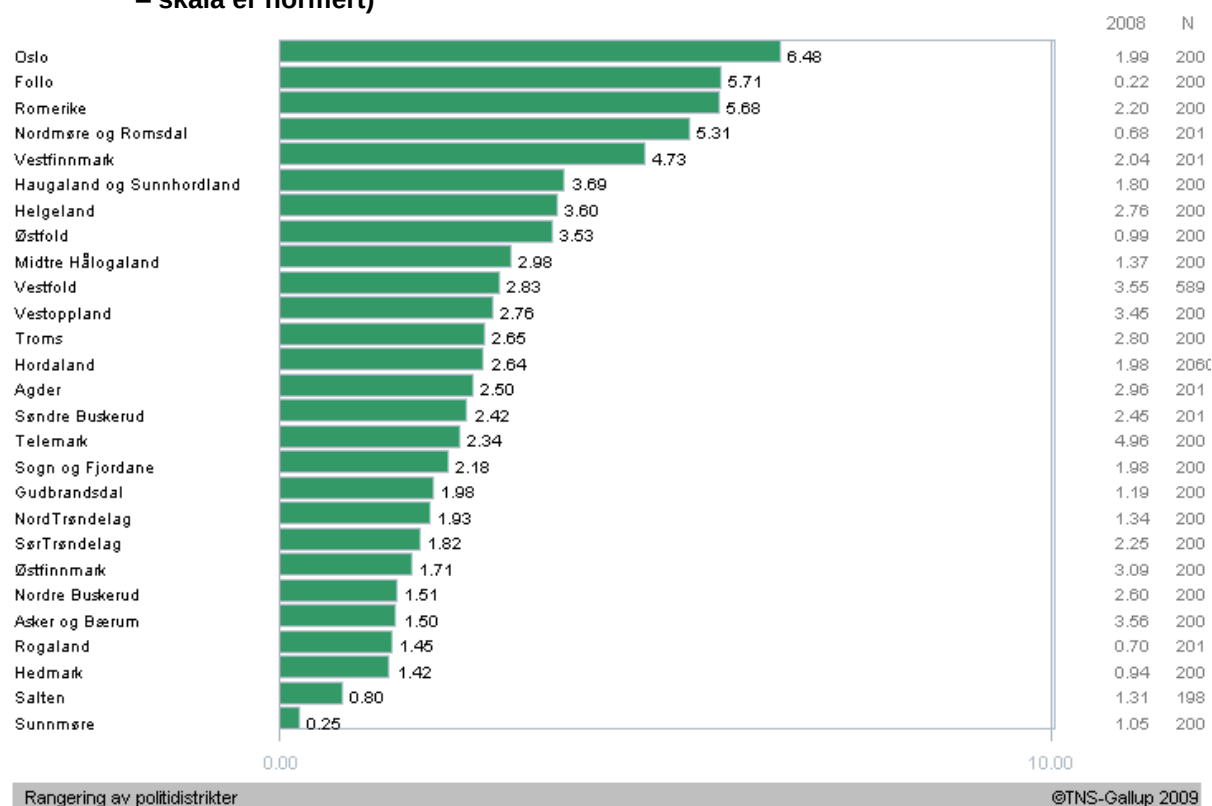
Tabell 29: Utsatt for hatkriminalitet, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Follo	2,1	5,5	3,4
Gudbrandsdal	0	1,9	1,9
Helgeland	0	1,7	1,7
Sunnmøre	0	1,3	1,3
Nord Trøndelag	0	0	0
Østfold	2,1	0,2	-1,9
Midtre Hålogaland	3,5	1,5	-2
Nordmøre og Romsdal	3,3	1,2	-2,1
Asker og Bærum	2,6	0	-2,6
Hedmark	6,1	0,3	-5,9

8.11 Andre hendelser

Tre (3) prosent av befolkningen har vært utsatt for andre kriminelle hendelser.

Figur 29: Prosentandel utsatt for andre hendelser (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

Tabell 30: Utsatt for andre hendelser, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Follo	0,2	5,7	5,5
Nordmøre og Romsdal	0,7	5,3	4,6
Oslo	2	6,5	4,5
Romerike	2,2	5,7	3,5
Vestfinnmark	2	4,7	2,7
Østfold	1	3,5	2,5
Hordaland	2	2,6	0,7
Asker og Bærum	3,6	1,5	-2,1
Telemark	5	2,3	-2,6

8.12 Variasjoner i utsatthet på grunnlag av bakgrunnskjennetegn

Kjønn

Menn blir i større grad utsatt for vold eller trusler om vold enn kvinner (8 vs. 5 prosent).

Alder

De yngste (18-29 år) blir i større grad utsatt for vold og trusler om vold (17 prosent), hærværk (12 prosent), og lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted (9 prosent), enn gjennomsnittet.

9 Anmeldelse av kriminelle hendelser

9.1 Rapporterte anmeldelser etter kriminalitetstype

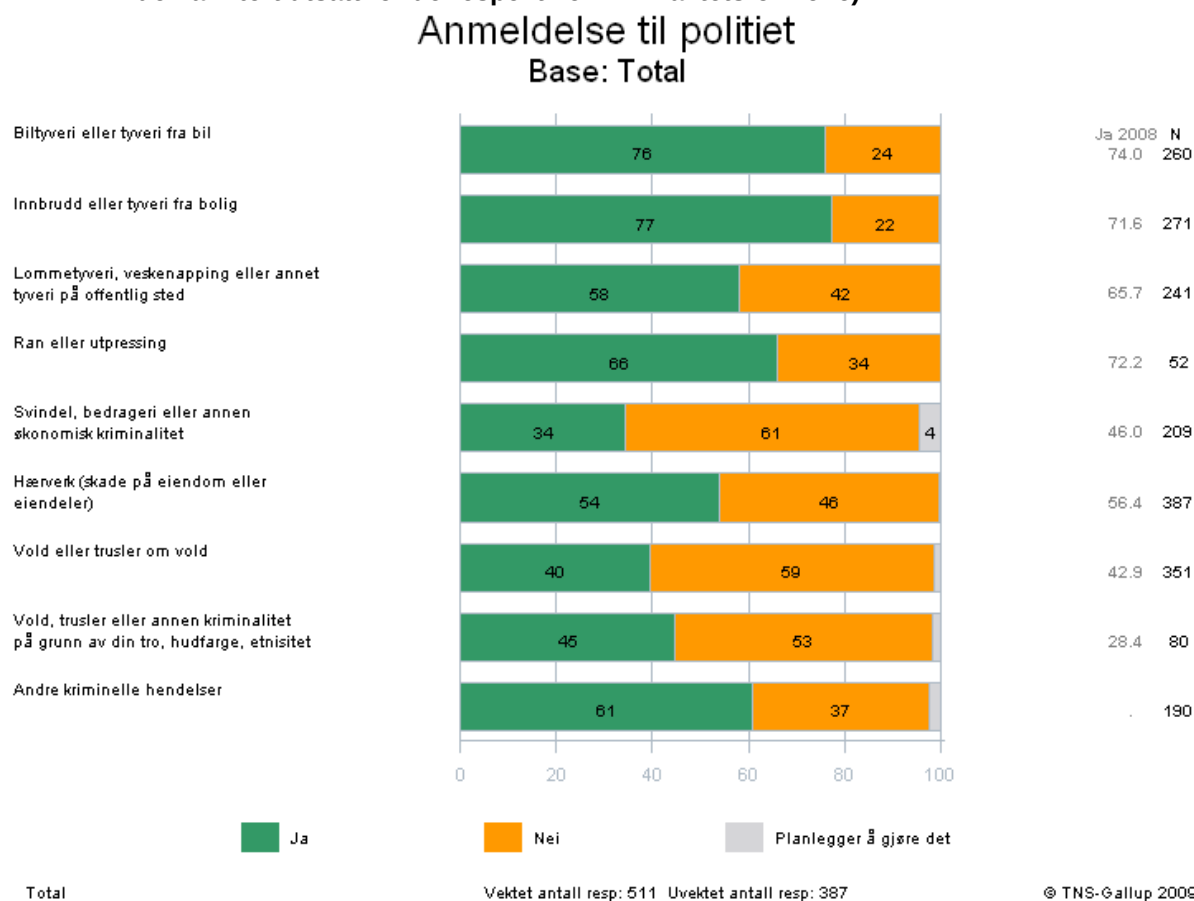
Sammenlikningene med tallene for 2008 viser følgende endringer i rapporterte anmeldelser:

- En liten økning i anmeldelser av innbrudd eller tyveri fra bolig (fra 72 til 77 prosent).
- Økning i anmeldelser av hatkriminalitet (fra 28 til 45 prosent).
- Nedgang i anmeldelser av vold og trusler om vold (fra 43 til 40 prosent).

Andelen av de som har blitt utsatt for kriminelle hendelser som har anmeldt dette til politiet varierer mellom 34 og 77 prosent avhengig av kriminalitetstype.

Det er de som har blitt utsatt for biltyveri eller tyveri fra bil, innbrudd eller tyveri fra bolig, eller ran eller utpressing som i størst grad har anmeldt hendelsen til politiet. Henholdsvis 76, 77 og 66 prosent av de som har opplevd slike hendelser sier at de har anmeldt hendelsen til politiet. Det som i minst grad har blitt anmeldt det siste året er svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet, og vold eller trusler om vold (hhv. 34 og 40 prosent).

Figur 30: Prosentandel anmeldt til politiet²⁶ (svarfordeling i prosent av de som har oppgitt at de har vært utsatt for de respektive kriminalitetsformene)

²⁶ Merk at utvalgene av personer som svarer at de har anmeldt de respektive formene for kriminalitet er for lave til at det er mulig å gjennomføre en analyse på distriktsnivå. Feilmarginene er for høye til at en slik analyse er meningsfull.

Tallene for utsatthet og anmeldelser viser, satt i sammenheng, hvor stor andel som har rapportert at de både har vært utsatt for kriminalitet og som har anmeldt dette til politiet. Tabellen under viser denne statistikken for hver kriminalitetsgruppe basert på de innrapporterte tallene for det siste året.

Tabell 31: Utsatthet og anmeldelse (alle politidistrikt)

	Andel utsatt	Andel av kriminaliteten	Andel anmeldt	Andel utsatt og anmeldt	Andel av anmeldte forhold 2009	Andel av anmeldte forhold 2008
Biltyveri eller tyveri fra bil?	5,2	14,7	75,9	3,9	20,5	18,6
Innbrudd eller tyveri fra bolig?	4,1	11,6	77,4	3,2	16,5	16,2
Lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted?	4,6	12,9	58,1	2,7	13,8	16,7
Ran eller utpressing?	1,3	3,6	65,9	0,8	4,4	4,5
Svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet?	3,4	9,5	34,3	1,2	6,0	7,0
Hærverk (skade på eiendom eller eiendeler)	7,0	19,7	53,8	3,8	19,6	21,2
Vold eller trusler om vold	6,7	18,9	39,6	2,6	13,8	12,9
Hatkriminalitet som vold, trusler eller annen kriminalitet på grunn av din tro, hudfarge, etnisk opprinnelse, nasjonalitet eller seksuell legning	1,6	4,6	44,7	0,7	3,8	2,8

I de innrapporterte tallene fra 2009 ligger det største volumet av anmeldelser innenfor biltyveri eller tyveri fra bil (21 prosent) og innenfor hærverk (20 prosent). Deretter følger innbrudd eller tyveri fra bolig (17 prosent), lommetyveri (14 prosent) og vold eller trusler om vold (14 prosent). Svindel og bedrageri står for 6 prosent av anmeldelsene, mens hatkriminalitet står for 3,8 prosent.

Sammenlikningen med tilsvarende beregninger for 2008 (kolonnen lengst til høyre) viser en økning på 3 prosent i andelen lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted og en nedgang i andelen biltyveri eller tyveri fra bil på 2 prosent.

9.2 Hvorfor ikke anmelde?

De som svarte at de ikke hadde anmeldt de forholdene de hadde blitt utsatt for fikk et oppfølgingsspørsmål om hvorfor de ikke hadde levert en anmeldelse. Spørsmålet ble stilt åpent, og svarene er derfor systematisert/ gruppert i etterkant.

Den klart viktigste årsaken til ikke å levere inn en anmeldelse er liten tiltro til at politiet vil etterforske saken likevel og at man derfor antar at den vil bli henlagt. Andre viktige begrunnelser er at man ikke har tiltro til at politiet kan løse saken, eller at fornærmede anser saken som bagatellmessig, eller at verdien av det påførte tapet er for liten til at det er verdt bryderiet å anmelde saken.

Nedenfor følger de viktigste begrunnelsene etter sakstype (alle svar som representerer 5 prosent av de som ikke har anmeldt eller mer).

Biltyveri eller tyveri fra bil

- Politiet etterforsker ikke likevel/ blir henlagt (37 prosent)
- For lav verdi på tapt gjenstand (26 prosent)
- Politiet klarer ikke løse det (9 prosent)
- Løste seg selv (5 prosent)

Innbrudd eller tyveri fra bolig

- Politiet etterforsker ikke likevel/ blir henlagt (32 prosent)
- For lav verdi på tapt gjenstand (13 prosent)
- Ikke kriminelt likevel (8 prosent)
- Bagatell (7 prosent)

Lommetyveri, veskenapping eller annet tyveri på offentlig sted

- Politiet etterforsker ikke likevel/ blir henlagt (39 prosent)
- Ikke nødvendig/ for mye styr (9 prosent)
- For lav verdi på tapt gjenstand (9 prosent)
- Ikke kriminelt/ usikker (8 prosent)
- Skylder på seg selv (5 prosent)

Ran eller utpressing

- Ikke hensiktsmessig (25 prosent)
- Bagatell (13 prosent)
- Løste seg selv/ fikk det tilbake (11 prosent)
- Liten tiltro til politiet (11 prosent)

Svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet

- Banken ordnet opp (19 prosent)
- Politiet klarer ikke løse det (15 prosent)
- Politiet etterforsker ikke likevel/ blir henlagt (9 prosent)
- Løste det selv/ fikk det tilbake (8 prosent)
- Politiet vil ikke tro meg (5 prosent)

Hærverk (skade på eiendom eller eiendeler)

- Politiet etterforsker ikke likevel/ blir henlagt (28 prosent)
- Bagatell (20 prosent)
- Politiet klarer ikke løse det (11 prosent)
- Manglende bevis (5 prosent)
- Borettslag/ sameie ordnet opp (5 prosent)
- Ordnet opp selv (5 prosent)

Vold, eller trusler om vold

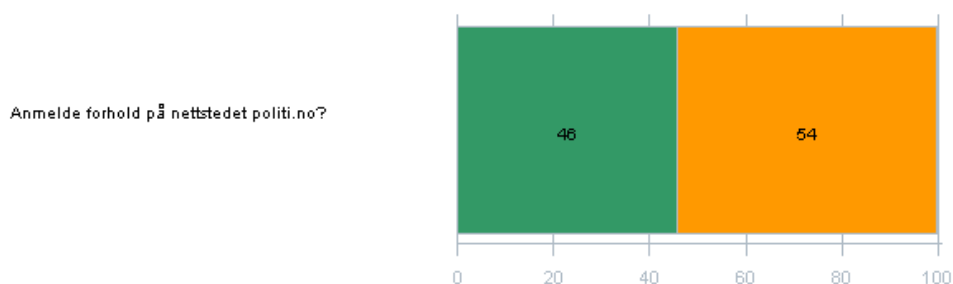
- Politiet etterforsker ikke likevel/ blir henlagt (21 prosent)
- Bagatell/ tomme trusler (16 prosent)
- Politiet klarer ikke løse det (8 prosent)
- Jobbrelatert (7 prosent)
- Rapporterte til politiet, men anmeldte ikke (5 prosent)

Hatkriminalitet

- Ordnet opp selv (18 prosent)
- Politiet etterforsker ikke likevel/ blir henlagt (16 prosent)
- Politiet klarer ikke løse det (16 prosent)
- Andre ordnet opp (10 prosent)

9.3 Kjennskap til mulighet for anmeldelse på nettstedet politi.no

De som har vært utsatt for en kriminell hendelse det siste året ble også spurt om de var kjent med at de kan anmelde enkelte forhold på nettstedet politi.no. 46 prosent kjenner til denne muligheten.

Ja

Nei

Ubesvart/vet ikke

Total

Vektet antall resp: 1650 Uvektet antall resp: 1260

© TNS-Gallup 2009

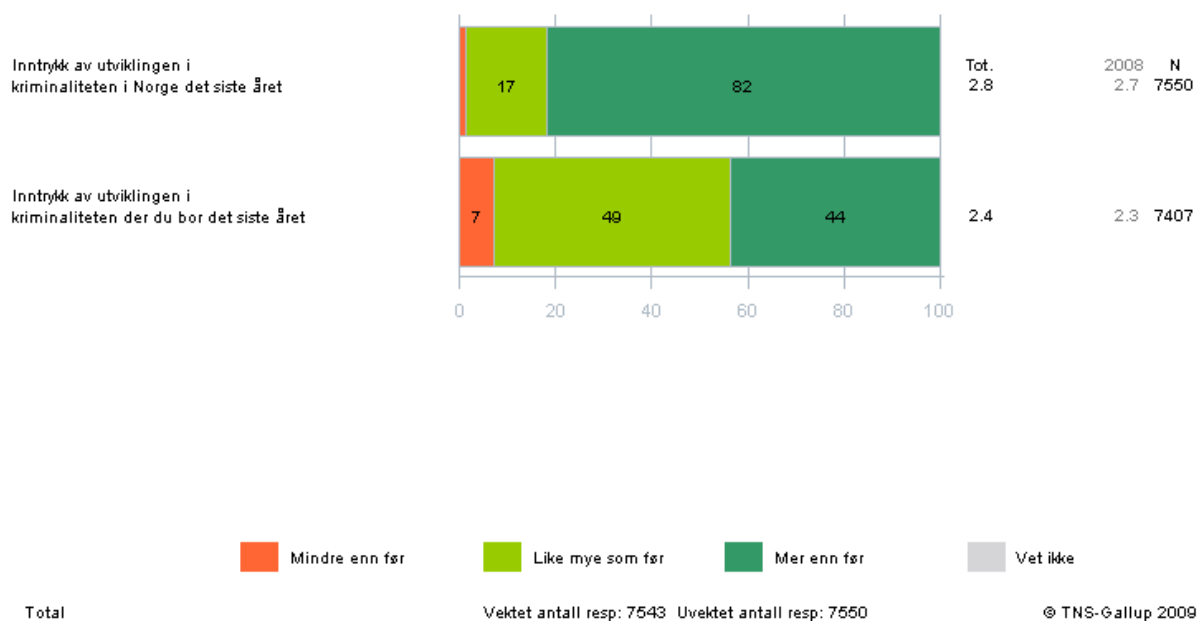
10 Kriminalitetsutviklingen det siste året

10.1 Inntrykk av utviklingen i Norge og der man bor

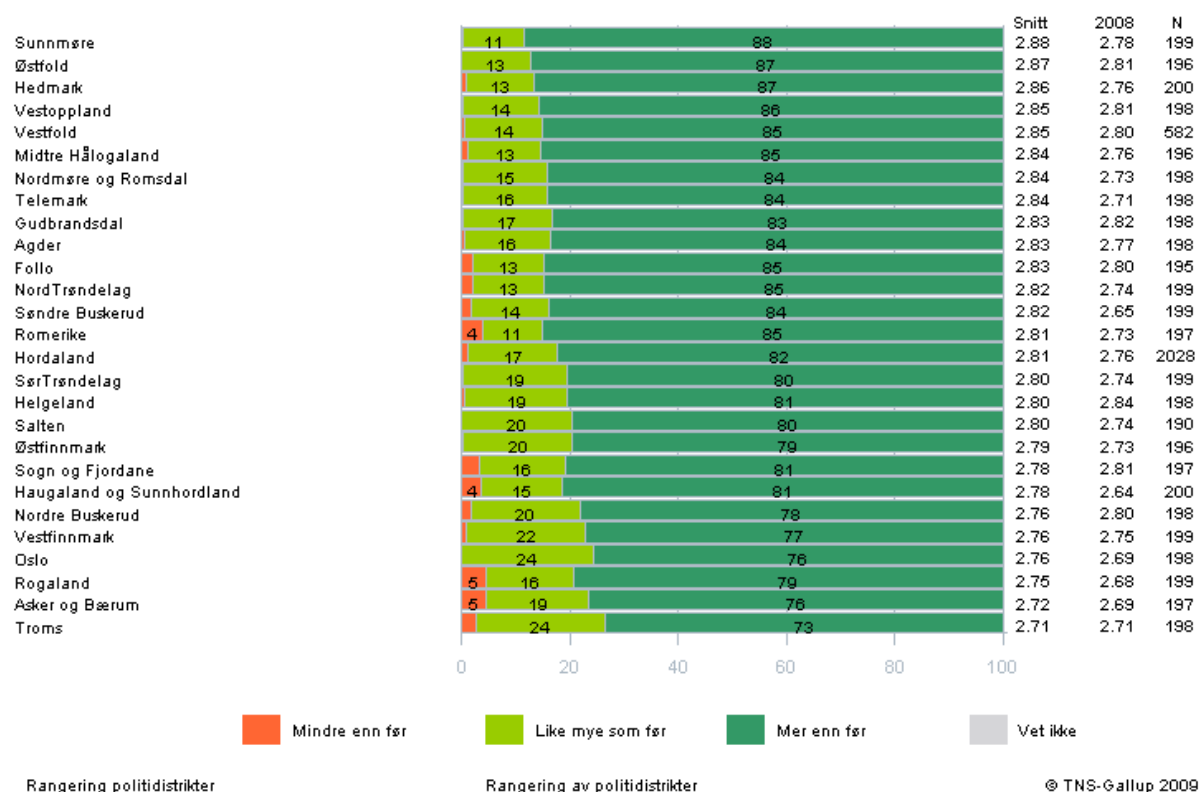
82 prosent av befolkningen har inntrykk av at det har blitt mer kriminalitet i Norge det siste året. I 2008 svarte 75 prosent at de hadde inntrykk av at det hadde blitt mer kriminalitet det siste året.

En vesentlig lavere andel på 44 prosent (38 prosent i 2008) mener at kriminaliteten også har økt der de selv bor det siste året. Dette kan tolkes som at befolkningen, uavhengig av bosted, oppfatter at kriminaliteten i all hovedsak øker på andre steder enn der de selv er bosatt.

Figur 31: Kriminalitetsutviklingen det siste året (svarfordeling i prosent)

Figur 32: Kriminalitetsutviklingen i Norge det siste året (politidistrikter rangert etter gjennomsnittet på skala fra 1 til 3)

De distriktsvise forskjellene i andelen som har inntrykk av at det er mer kriminalitet enn før er liten. Andelen varierer mellom 73 til 88 prosent. Dette innebærer også at det ikke er noen vesentlige forskjeller mellom distriktene når det gjelder oppfattelsen av kriminalitetsutviklingen i Norge som helhet.

Andelen som har inntrykk av at det er mer kriminalitet i Norge enn før har økt i 13 distrikter.²⁷

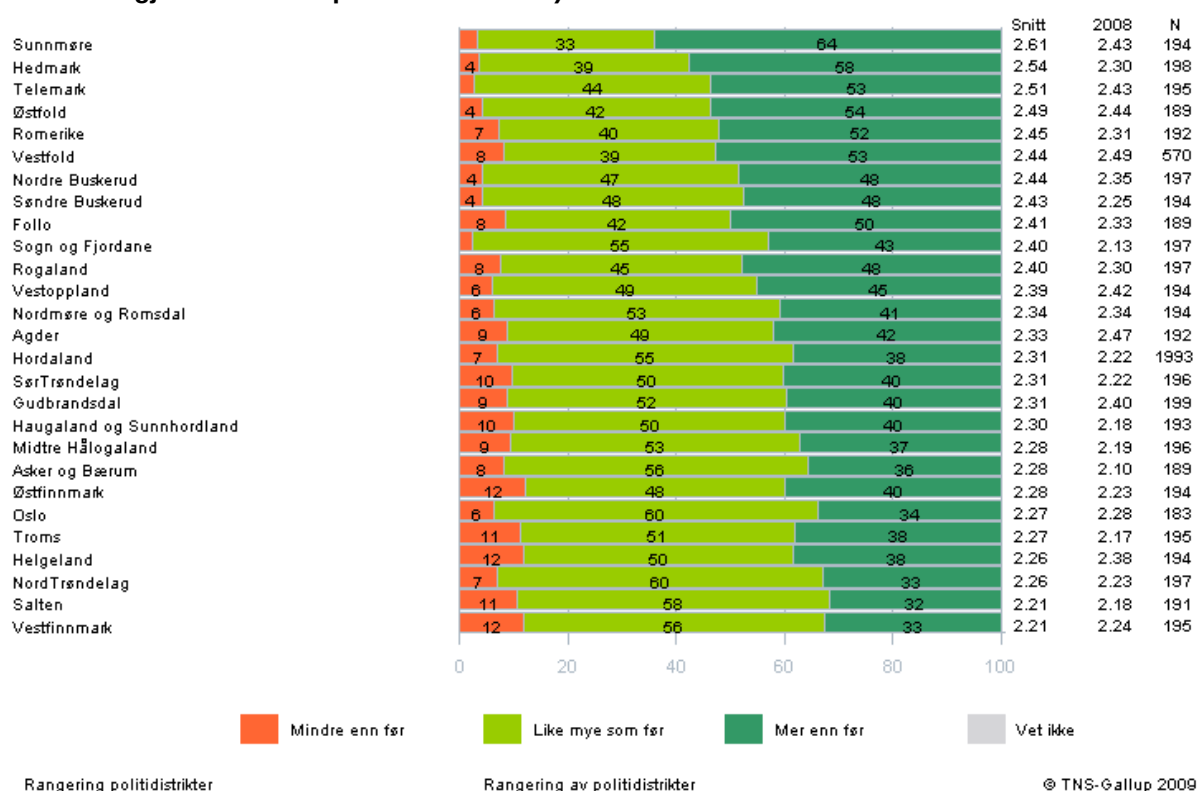
- Økningen er klart størst i Haugaland og Sunnhordland (16 prosent). Deretter følger Søndre Buskerud (15 prosent) og Telemark (10 prosent).

Tabell 32: Mer kriminalitet i Norge enn før, signifikante endringer i prosentandelen som har svart mer enn før på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Haugaland og Sunnhordland	65,5	81,3	15,8
Søndre Buskerud	68	83,3	15,3
Telemark	73,8	83,9	10,1
Hedmark	76,5	86,6	10
Sunnmøre	77,6	87,6	9,9
Rogaland	69,1	78,7	9,5
Nord Trøndelag	75,6	84,5	8,9
Romerike	75,9	84,6	8,7
Nordmøre og Romsdal	75,7	83,4	7,7
Midtre Hålogaland	77,2	83,7	6,5
Agder	75,9	81,2	5,3
Hordaland	76,5	81,1	4,7
Vestfold	79,8	84,4	4,6

²⁷ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

Figur 33: Kriminalitetsutviklingen der du bor det siste året (politidistrikter rangert etter gjennomsnittet på skala fra 1 til 3)

Andelen som har inntrykk av at kriminalitetsutviklingen er negativ der de bor varierer mellom 30 og 63 prosentpoeng på distriktsnivå.

- Det er innbyggere på Sunnmøre, i Hedmark, Telemark og Østfold som i størst grad har inntrykk av at kriminaliteten der de bor er økende, mens det er innbyggere i Vestfinnmark, Salten, Nord-Trøndelag og Helgeland som i minst grad har inntrykk av at kriminaliteten øker der de bor.

Andelen som har inntrykk av at det er mer kriminalitet enn før der de bor har økt i 13 distrikter og gått ned i ett distrikt.²⁸

- Økningen er klart størst i Hedmark (20 prosent), Sogn og Fjordane (15 prosent) og Sunnmøre (15 prosent).
- I Agder er det færre som har inntrykk av at det er mer kriminalitet enn før (10 prosent)

Tabell 33: Mer kriminalitet der du bor enn før, signifikante endringer i prosentandelen som har svart mer enn før på distriktsnivå (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Hedmark	36,5	56,7	20,2
Sogn og Fjordane	26,6	42	15,4
Sunnmøre	47,5	62,7	15,2
Romerike	35,6	50,2	14,6
Asker og Bærum	18,8	33,2	14,4
Søndre Buskerud	32,6	46,4	13,9
Follo	36,1	47,3	11,2
Nordre Buskerud	38	47,8	9,8
Troms	27,6	36,8	9,2
Rogaland	38,4	47,2	8,9
Østfinnmark	30,7	39	8,3
Hordaland	29,3	37,2	7,9
Agder	49,4	39,9	-9,6

²⁸ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

10.2 Variasjoner i opplevd kriminalitetsutvikling på grunnlag av bakgrunnskjennetegn

Alder

De yngste (18-29 år) opplever i mindre grad at det er mer kriminalitet i Norge enn før (64 prosent) sammenliknet med de eldste over 60 år (89 prosent).

De yngste opplever også i noe mindre grad at det er mer kriminalitet der de bor enn før (34 prosent vs. 42 prosent for hele befolkningen).

Utdanning

Høyt utdannede opplever i mindre grad at kriminaliteten i Norge øker (74 prosent) sammenliknet med lavt utdannede (85 prosent).

Sentralitet

Befolkningen i sentrale kommuner opplever i mindre grad at kriminaliteten øker (79 prosent) sammenliknet med befolkningen i mindre sentrale kommuner og noe sentrale kommuner (87 prosent).

Landsdel

Personer bosatt i Nord-Norge opplever i noe mindre grad at kriminaliteten øker (både i Norge som helhet og der de bor - hhv. 77 og 36 prosent), sammenliknet med befolkningen som helhet (hhv. 82 og 44 prosent).

Utsatthet

De som har vært utsatt for vold opplever i mindre grad at kriminaliteten øker (73 vs. 82 prosent). Merk at andelen utsatt for vold er spesielt høy blant unge, som tidligere vist også i mindre grad oppfatter at kriminaliteten er økende.

Personer som har vært utsatt for svindel, bedrageri, ran, eller utpressing opplever i større grad at kriminaliteten øker der de bor (53 vs. 44 prosent).

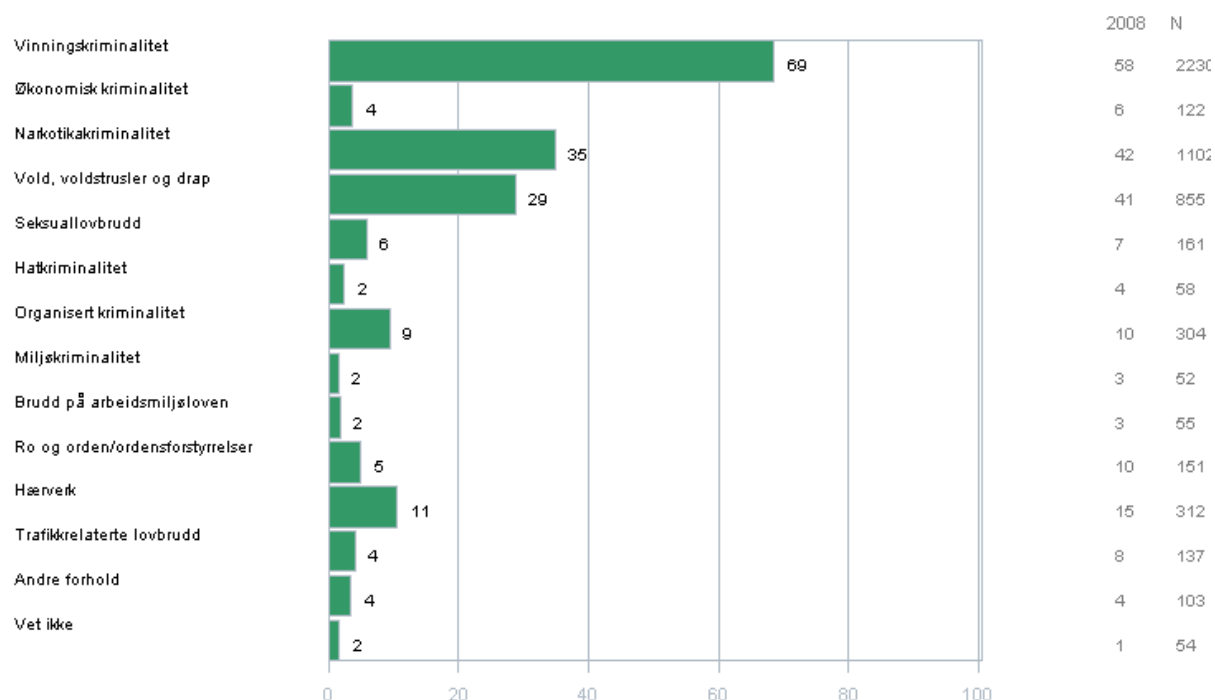
10.3 Hvilken kriminalitetstype man har inntrykk av at øker

De som svarte at de har inntrykk av at kriminaliteten øker der de bor ble også stilt spørsmål om hva slags kriminalitet de har inntrykk av at øker.

Publikum har først og fremst inntrykk av at omfanget av vinningskriminalitet er økende (69 prosent), men også at omfanget av narkotikakriminalitet og vold, voldstrusler og drap er økende (henholdsvis 35 og 29 prosent av målgruppen).

Flere opplever at økningen skjer innen vinningskriminalitet enn tidligere (69 vs. 59 prosent i 2008), mens det er færre som opplever at økningen skjer innenfor narkotikakriminalitet (35 vs. 42 prosent i 2008), eller vold, voldstrusler eller drap (29 vs. 41 prosent).

Figur 34: Hva slags kriminalitet som øker (svarfordeling i prosent)

Total

Vektet antall resp: 3190 Uvektet antall resp: 3171

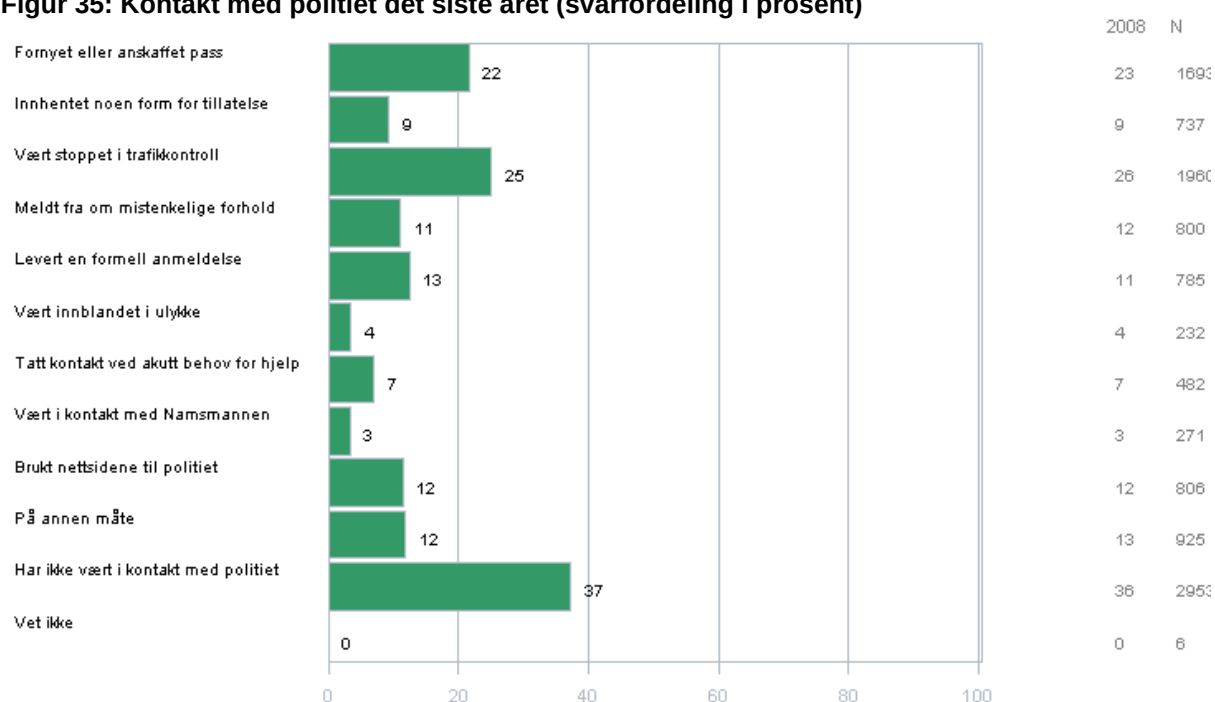
©TNS-Gallup 2009

11 Kontakt med politiet

37 prosent svarer at de ikke har vært i kontakt med politiet det siste året. Dette innebærer at 63 prosent av befolkningen har vært i kontakt med politiet det siste året. Det har ikke skjedd noen endringer på nasjonalt nivå med hensyn til andelen som har vært i kontakt med politiet det siste året.

Andelen som har vært i kontakt med politiet varierer mellom 3 og 25 prosent avhengig av kontakttype. De som har vært i kontakt med politiet har først og fremst vært i kontakt gjennom trafikkkontroller (25 prosent) eller på grunn av at de har fornyet eller anskaffet pass (22 prosent). Deretter følger de som har levert en formell anmeldelse (13 prosent), de som har vært i kontakt på annen måte eller brukt nettsidene til politiet (12 prosent) og meldt fra om mistenkelige forhold (11 prosent). 7 prosent har tatt kontakt med politiet ved akutt behov for hjelp.

Figur 35: Kontakt med politiet det siste året (svarfordeling i prosent)

Total

Vektet antall resp: 7652 Uvektet antall resp: 7652

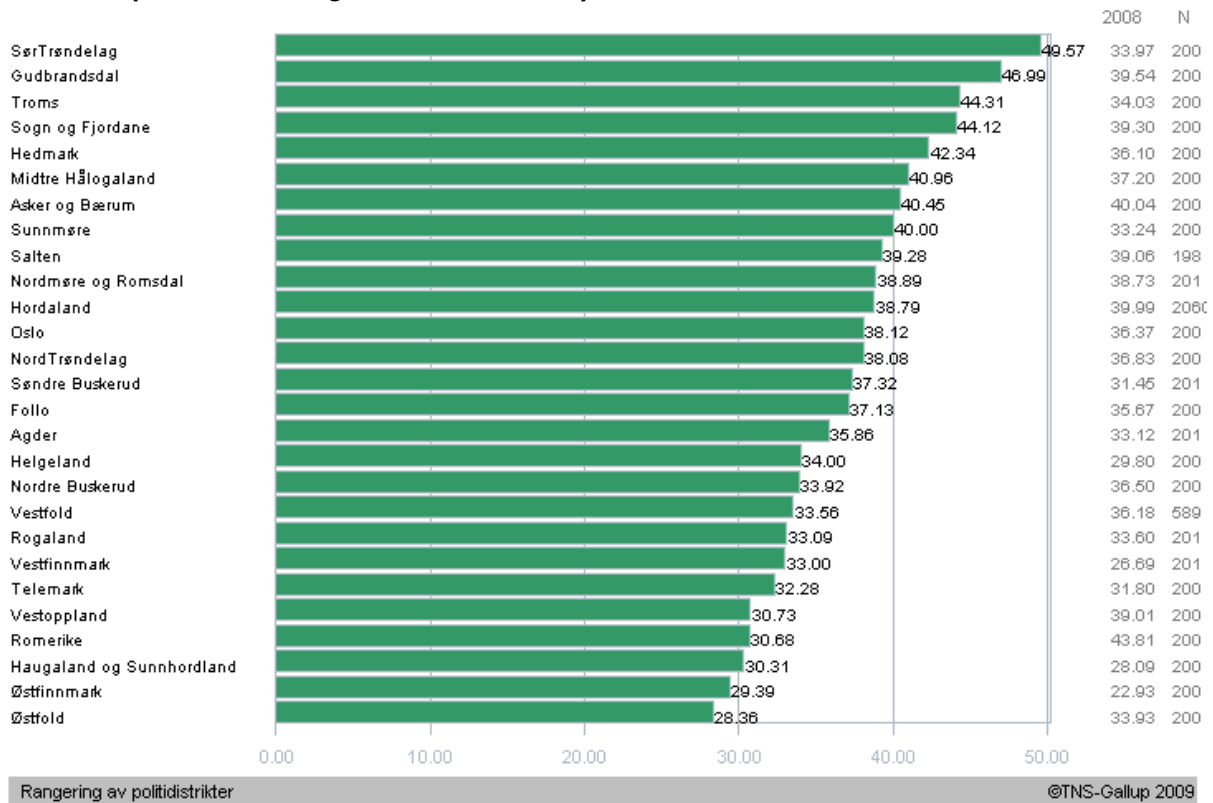
©TNS-Gallup 2009

De distriktstise variasjonene i kontakt med politiet er størst når det gjelder andelen personer som har vært stoppet i en trafikkkontroll (fra 10 til 41 prosent), og minst når det gjelder andelen som har vært innblandet i en ulykke (fra 0 til 8 prosent).

11.1 Kontakt med politiet generelt

Som nevnt over er det et mindretall på 37 prosent som ikke har vært i kontakt med politiet det siste året. Dette innebærer at flertallet på 63 prosent har vært i kontakt med politiet på en eller annen måte. I den påfølgende gjennomgangen behandles andelen som har vært i kontakt med politiet.²⁹

Figur 36: Prosentandel som ikke har vært i kontakt med politiet (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

Andelen som ikke har vært i kontakt med politiet varierer mellom 28 og 50 prosent på distriktsnivå. Dette innebærer at andelen som har vært i kontakt varierer mellom 50 og 72 prosent.

- Det er befolkningen i Østfold, Østfinnmark, Haugaland og Sunnhordland, og Romerike som i størst grad har vært i kontakt med politiet, mens det er de som er bosatt i Sør-Trøndelag, Gudbrandsdal, Troms, og Sogn og Fjordane som i minst grad rapporterer at de har vært i kontakt med politiet.

²⁹ Det vil si 100 prosent fratrasket prosentandelen som ikke har vært i kontakt.

Andelen som ikke har vært i kontakt med politiet har økt i syv distrikter og gått ned i to distrikt.³⁰

- Økningen i andelen som ikke har vært i kontakt, og dermed reduksjonen i andelen som har vært i kontakt, er klart størst i Sør Trøndelag (16 prosent) og Troms (10 prosent).
- Reduksjonen i andelen som ikke har vært i kontakt, og dermed økningen i andelen som har vært i kontakt, er størst i Romerike (13 prosent) og Vestoppland (8,3 prosent).

Tabell 34: Ikke vært i kontakt, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

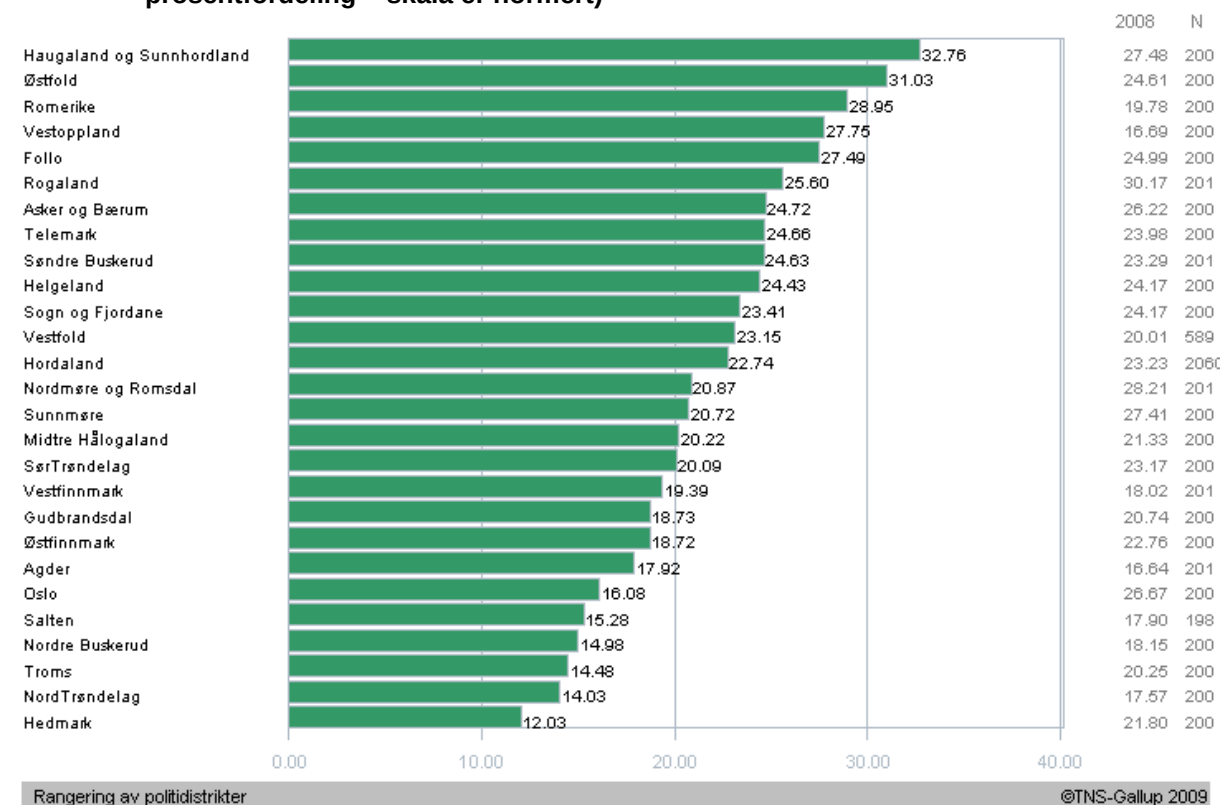
	2008	2009	Endring
Sør Trøndelag	34	49,6	15,6
Troms	34	44,3	10,3
Gudbrandsdal	39,5	47	7,5
Sunnmøre	33,2	40	6,8
Østfinnmark	22,9	29,4	6,5
Vestfinnmark	26,7	33	6,3
Hedmark	36,1	42,3	6,2
Vestoppland	39	30,7	-8,3
Romerike	43,8	30,7	-13,1

³⁰ Kun signifikante endringer på 95 prosentnivå er rapportert.

11.2 Fornyet eller anskaffet pass

22 prosent har fornyet eller anskaffet pass det siste året.

Figur 37: Prosentandel som har fornyet eller anskaffet pass (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

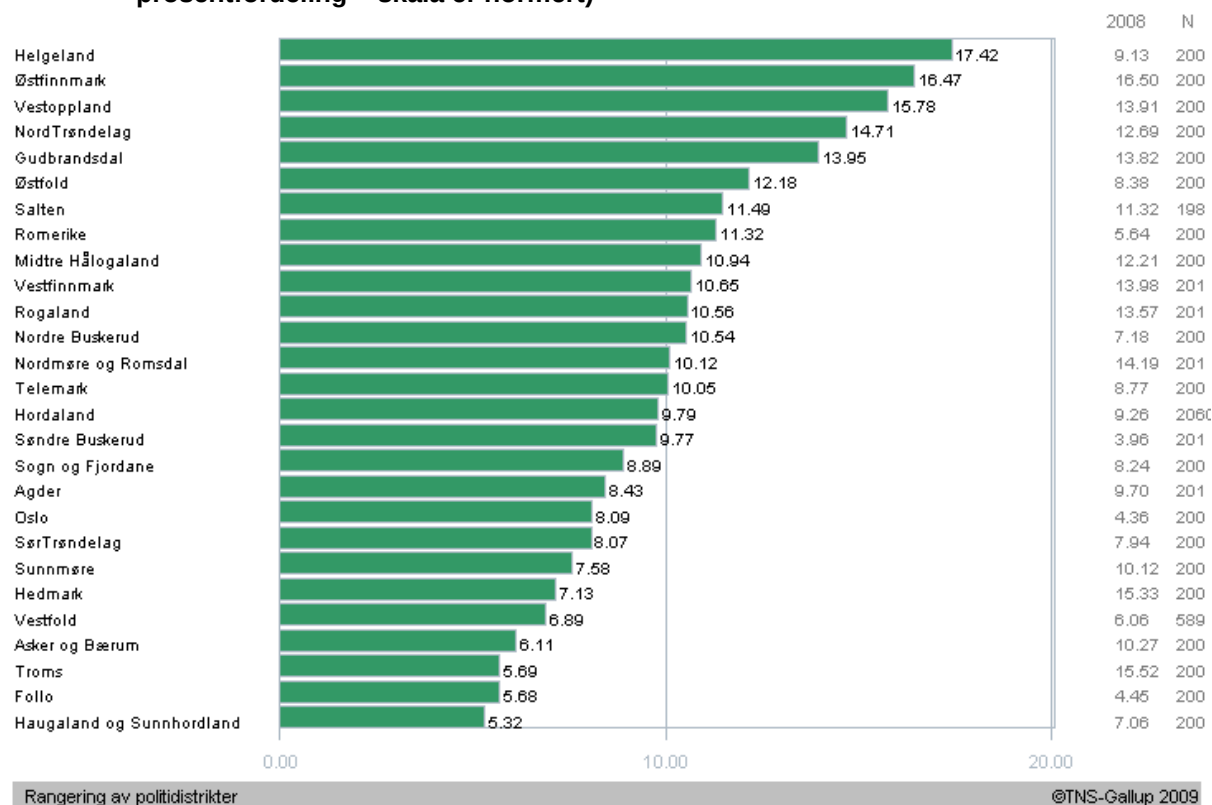
Tabell 35: Fornyet eller anskaffet pass, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Vestoppland	16,7	27,7	11,1
Romerike	19,8	29	9,2
Østfold	24,6	31	6,4
Vestfold	20	23,2	3,1
Troms	20,2	14,5	-5,8
Sunnmøre	27,4	20,7	-6,7
Nordmøre og Romsdal	28,2	20,9	-7,3
Hedmark	21,8	12	-9,8
Oslo	26,7	16,1	-10,6

11.3 Innhentet noen form for tillatelse

Ni (9) prosent har innhentet en eller annen form for tillatelse det siste året.

Figur 38: Prosentandel som har innhentet noen form for tillatelse (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

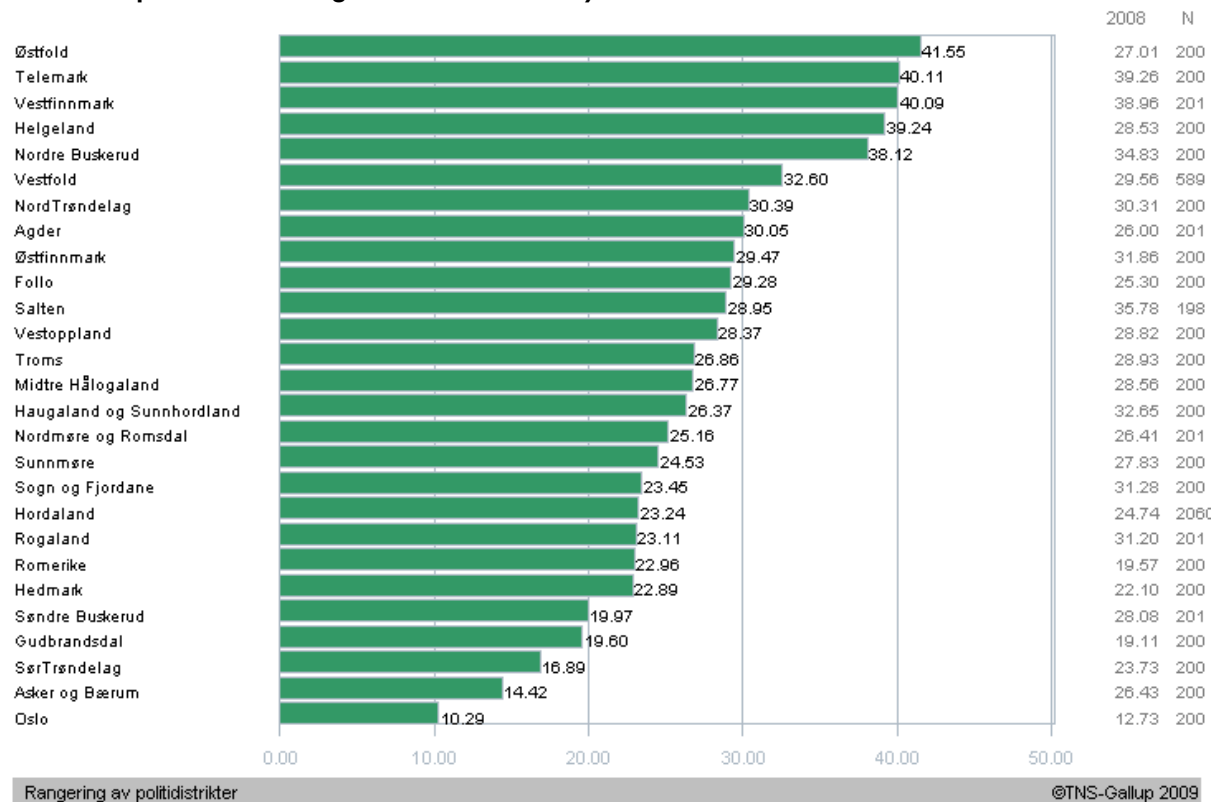
Tabell 36: Innhentet noen form for tillatelse, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Helgeland	9,1	17,4	8,3
Søndre Buskerud	4	9,8	5,8
Romerike	5,6	11,3	5,7
Oslo	4,4	8,1	3,7
Asker og Bærum	10,3	6,1	-4,2
Hedmark	15,3	7,1	-8,2
Troms	15,5	5,7	-9,8

11.4 Vært stoppet i trafikkontroll

25 prosent har vært stoppet i trafikkontroll det siste året.

Figur 39: Prosentandel som har vært stoppet i trafikkontroll (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

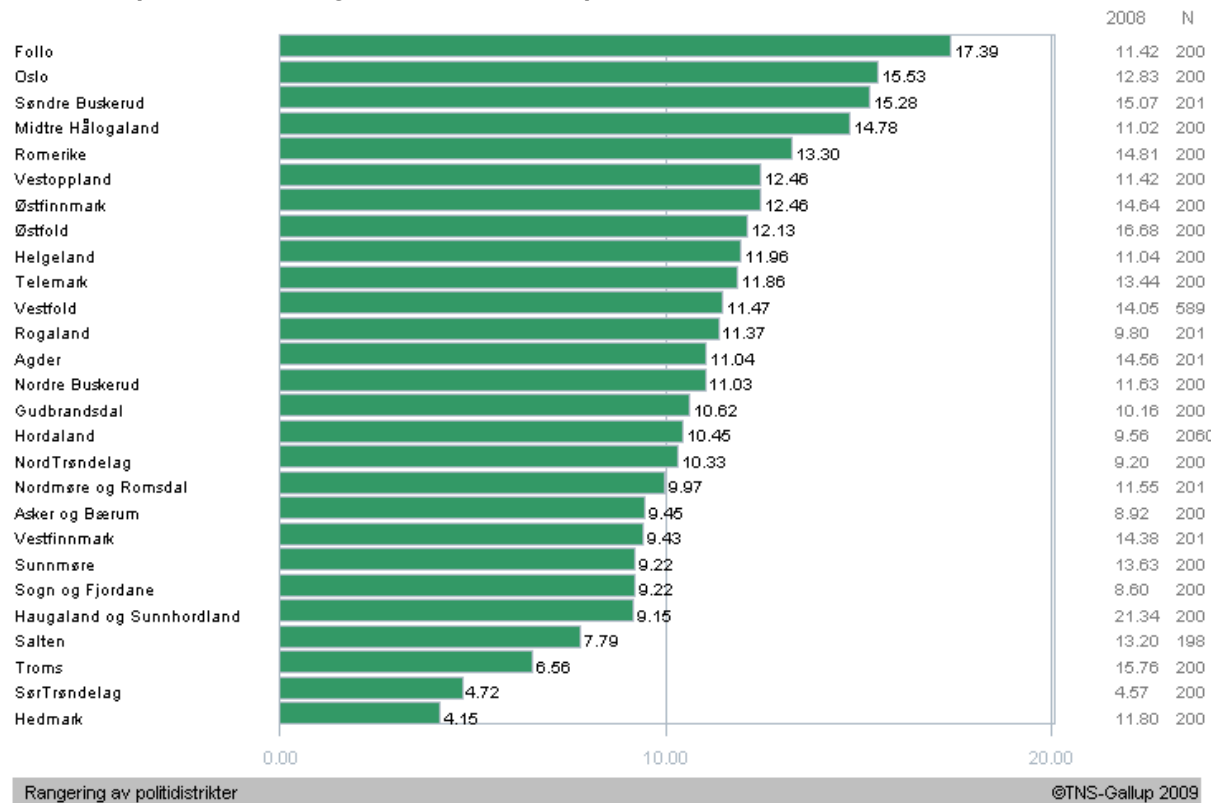
Tabell 37: Vært stoppet i trafikkontroll, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Østfold	27	41,5	14,5
Helgeland	28,5	39,2	10,7
Haugaland og Sunnhordland	32,7	26,4	-6,3
Sør Trøndelag	23,7	16,9	-6,8
Salten	35,8	29	-6,8
Sogn og Fjordane	31,3	23,4	-7,8
Søndre Buskerud	28,1	20	-8,1
Rogaland	31,2	23,1	-8,1
Asker og Bærum	26,4	14,4	-12

11.5 Meldt fra om mistenkelige forhold

11 prosent har meldt fra om mistenkelige forhold det siste året.

Figur 40: Prosentandel som har meldt fra om mistenkelige forhold (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

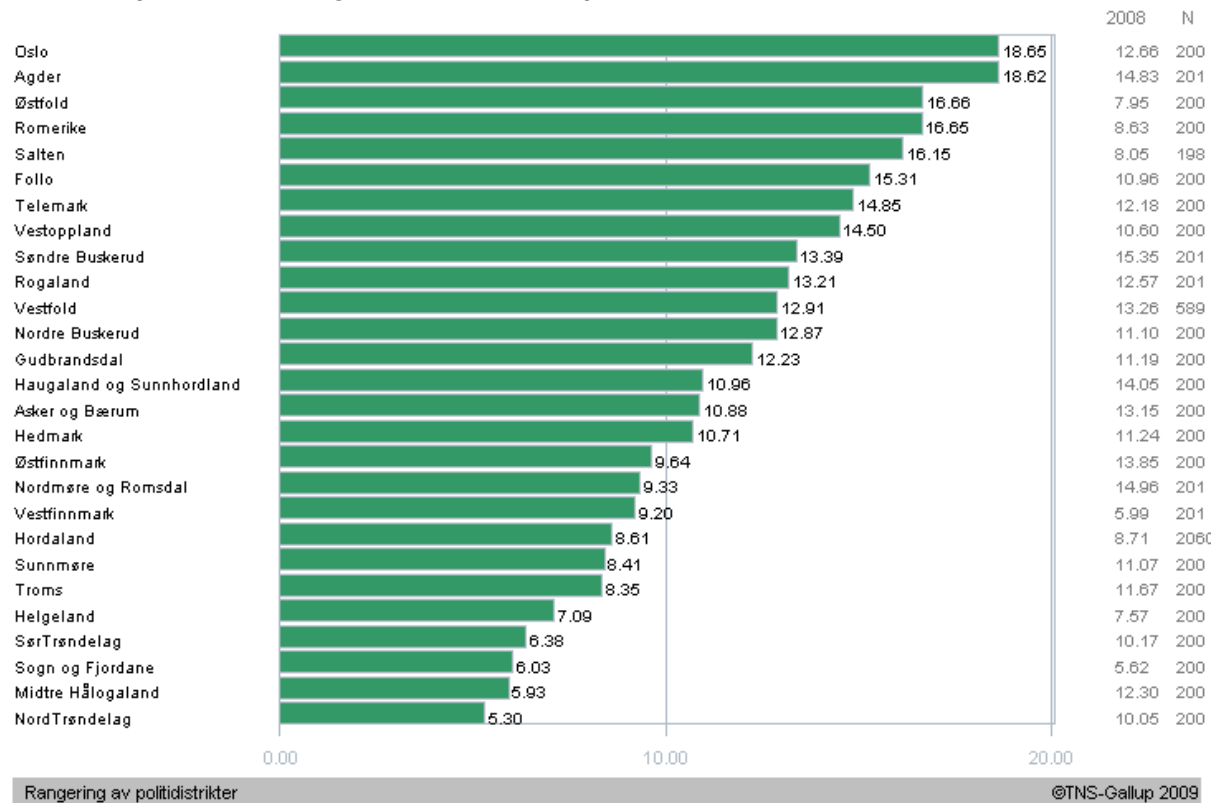
Tabell 38: Meldt fra om mistenkelige forhold, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Follo	11,4	17,4	6
Vestfold	14,1	11,5	-2,6
Sunnmøre	13,6	9,2	-4,4
Østfold	16,7	12,1	-4,5
Vestfinnmark	14,4	9,4	-4,9
Salten	13,2	7,8	-5,4
Hedmark	11,8	4,1	-7,7
Troms	15,8	6,6	-9,2
Haugaland og Sunnhordland	21,3	9,1	-12,2

11.6 Levert en formell anmeldelse

13 prosent har levert en formell anmeldelse det siste året.

Figur 41: Prosentandel som har levert en formell anmeldelse (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

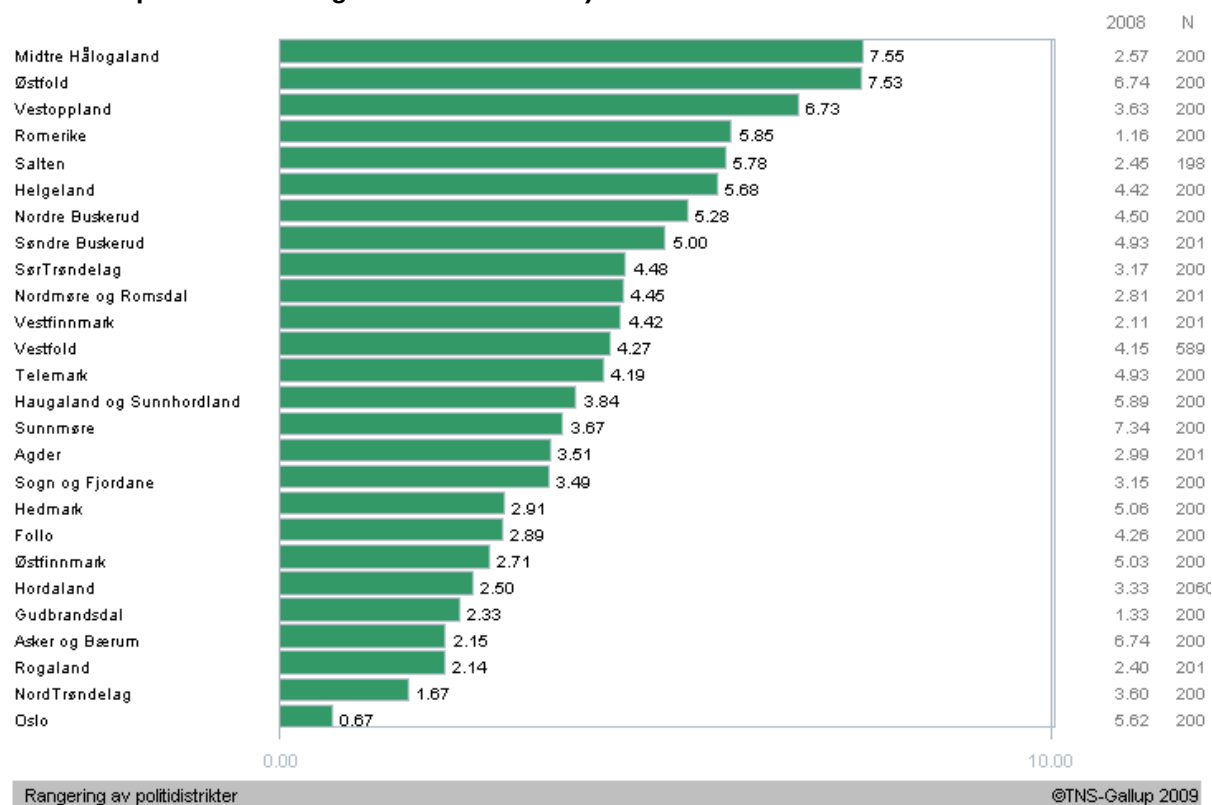
Tabell 39: Levert en formell anmeldelse, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Østfold	8	16,7	8,7
Salten	8	16,1	8,1
Romerike	8,6	16,6	8
Oslo	12,7	18,7	6
Follo	11	15,3	4,3
Sør Trøndelag	10,2	6,4	-3,8
Østfinnmark	13,8	9,6	-4,2
Nord Trøndelag	10	5,3	-4,7
Nordmøre og Romsdal	15	9,3	-5,6
Midtre Hålogaland	12,3	5,9	-6,4

11.7 Vært innblandet i en ulykke

Fire (4) prosent har vært innblandet i en ulykke det siste året.

Figur 42: Prosentandel som har vært innblandet i en ulykke (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

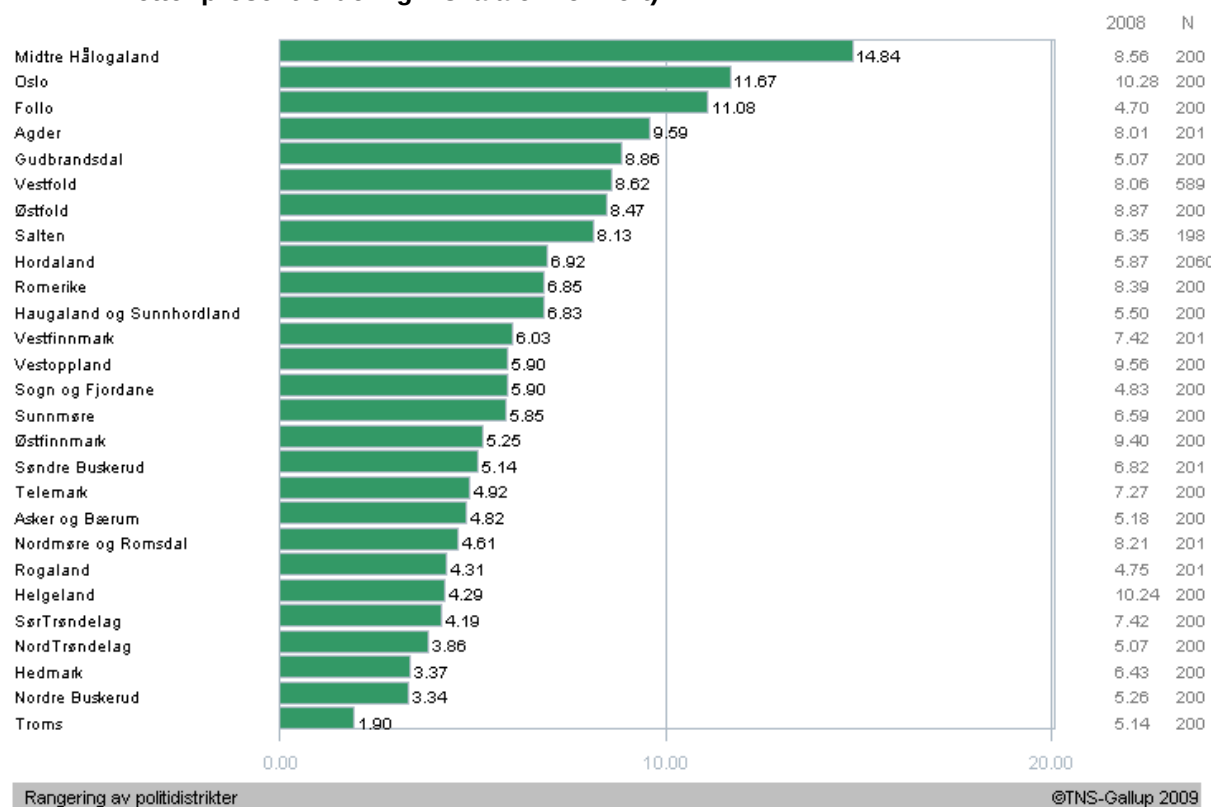
Tabell 40: Vært innblandet i en ulykke, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Midtre Hålogaland	2,6	7,5	5
Romerike	1,2	5,9	4,7
Salten	2,4	5,8	3,3
Vestoppland	3,6	6,7	3,1
Vestfinnmark	2,1	4,4	2,3
Hordaland	3,3	2,5	-0,8
Sunnmøre	7,3	3,7	-3,7
Troms	4,3	0	-4,3
Asker og Bærum	6,7	2,1	-4,6
Oslo	5,6	0,7	-5

11.8 Tatt kontakt ved akutt behov for hjelp

Syv (7) prosent har tatt kontakt ved akutt behov for hjelp det siste året.

Figur 43: Prosentandel som har tatt kontakt ved akutt behov for hjelp (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

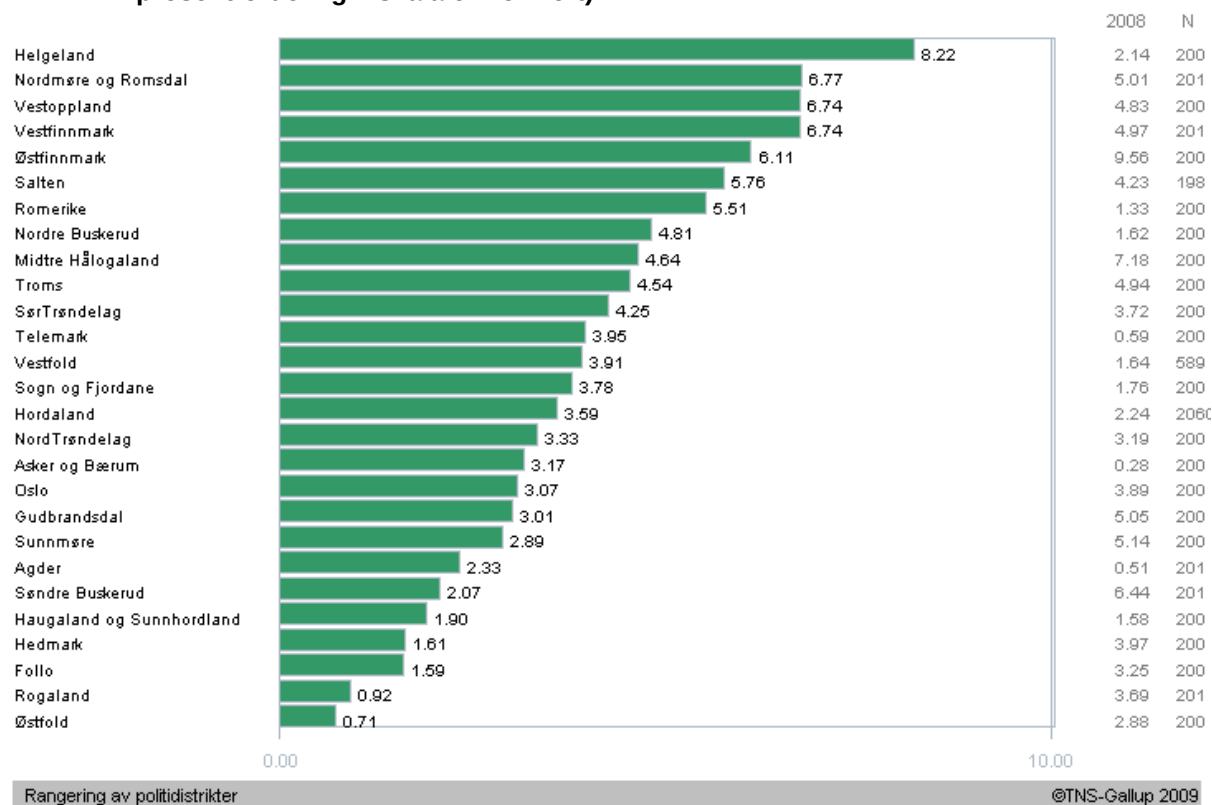
Tabell 41: Tatt kontakt ved akutt behov for hjelp, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Follo	4,7	11,1	6,4
Midtre Hålogaland	8,6	14,8	6,3
Gudbrandsdal	5,1	8,9	3,8
Hordaland	5,9	6,9	1,1
Hedmark	6,4	3,4	-3,1
Troms	5,1	1,9	-3,2
Sør Trøndelag	7,4	4,2	-3,2
Nordmøre og Romsdal	8,2	4,6	-3,6
Vestoppland	9,6	5,9	-3,7

11.9 Vært i kontakt med namsmannen

Tre (3) prosent har vært i kontakt med namsmannen (i forbindelse med gjeldsordning, tvangssalg, pant, eller utkastelse) det siste året.

Figur 44: Prosentandel som har vært i kontakt med namsmannen (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

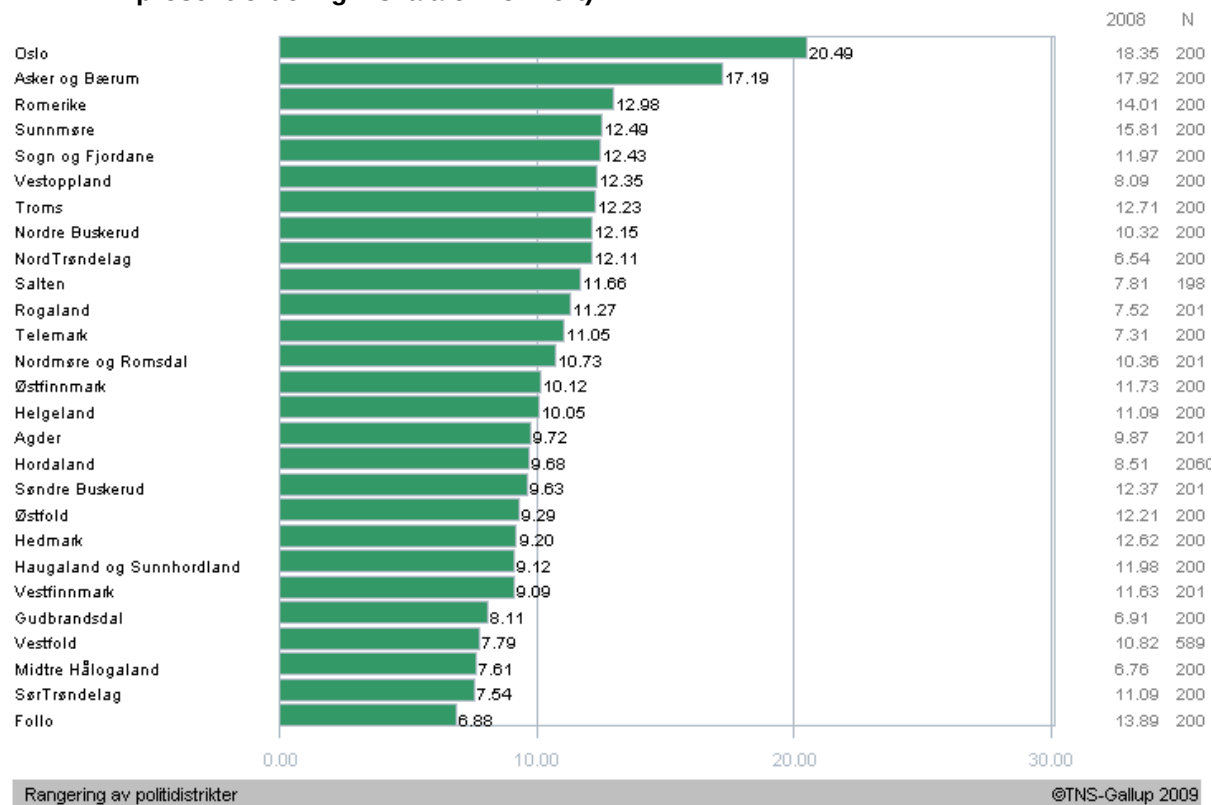
Tabell 42: Vært i kontakt med namsmannen, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Helgeland	2,1	8,2	6,1
Romerike	1,3	5,5	4,2
Telemark	0,6	3,9	3,4
Nordre Buskerud	1,6	4,8	3,2
Asker og Bærum	0,3	3,2	2,9
Vestfold	1,6	3,9	2,3
Agder	0,5	2,3	1,8
Hordaland	2,2	3,6	1,4
Østfold	2,9	0,7	-2,2
Hedmark	4	1,6	-2,4
Rogaland	3,7	0,9	-2,8
Østfinnmark	9,6	6,1	-3,4
Søndre Buskerud	6,4	2,1	-4,4

11.10 Brukt nettsidene til politiet

12 prosent har brukt nettsidene til politiet det siste året.

Figur 45: Prosentandel som har brukt nettsidene til politiet (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

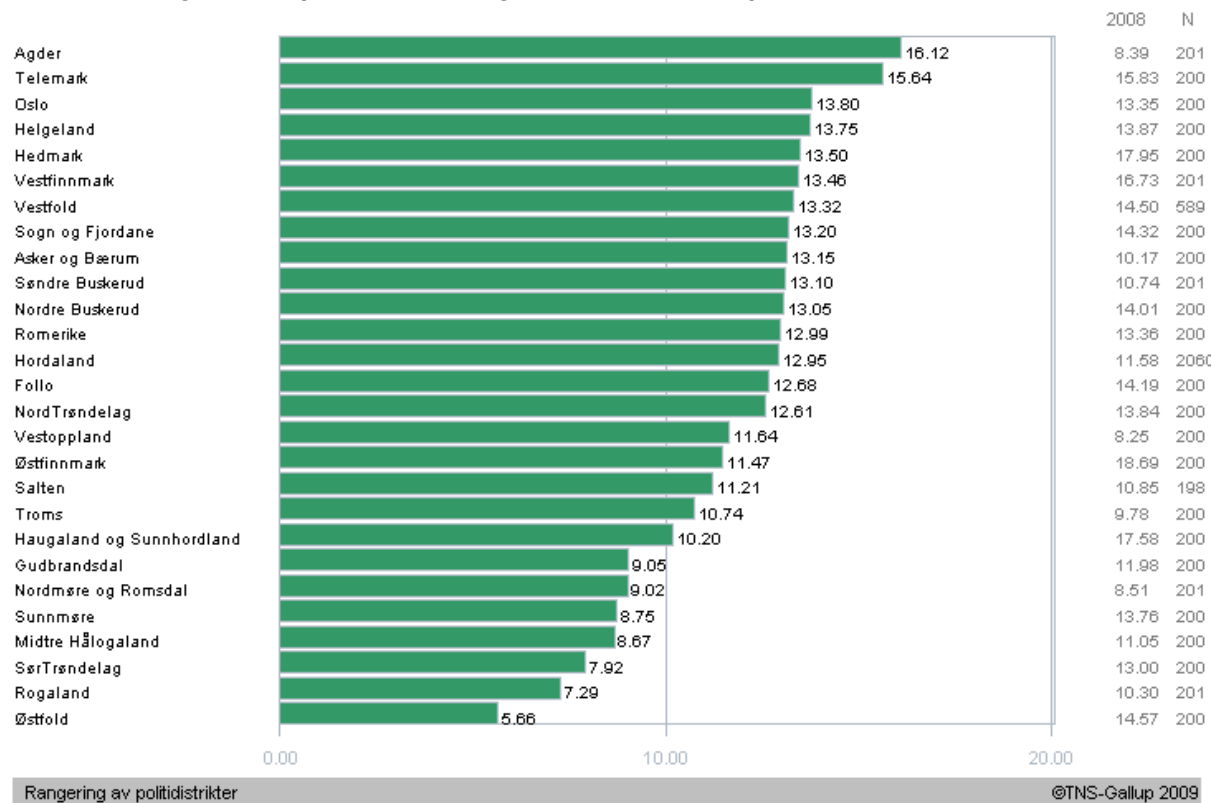
Tabell 43: Brukt nettsidene til politiet, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Nord Trøndelag	6,5	12,1	5,6
Vestoppland	8,1	12,3	4,3
Salten	7,8	11,7	3,8
Telemark	7,3	11,1	3,7
Rogaland	7,5	11,3	3,7
Vestfold	10,8	7,8	-3
Follo	13,9	6,9	-7

11.11 Kontakt på annen måte

12 prosent har vært i kontakt med politiet på annen måte det siste året.

Figur 46: Prosentandel som har vært i kontakt med politiet på annen måte (politidistrikter rangert etter prosentfordeling – skala er normert)

Tabell 44: Vært i kontakt på annen måte, signifikante endringer i prosent (fra 2008 til 2009)

	2008	2009	Endring
Agder	8,4	16,1	7,7
Sunnmøre	13,8	8,7	-5
Sør Trøndelag	13	7,9	-5,1
Østfinnmark	18,7	11,5	-7,2
Haugaland og Sunnhordland	17,6	10,2	-7,4
Østfold	14,6	5,7	-8,9

11.12 Variasjoner i kontakt med politiet på grunnlag av bakgrunnskjennetegn

Kjønn

Menn har i større grad vært i kontakt med politiet enn kvinner (68 vs. 58 prosent). Dette gjelder spesielt andelen som har vært stoppet i trafikk kontroll (31 prosent blant menn vs. 19 prosent blant kvinner).

Alder

Kontakten med politiet er avtakende med alder. Blant de mellom 18 og 29 år har 74 prosent vært i kontakt med politiet, mens andelen som har vært i kontakt blant de på 60 år eller mer er 42 prosent. Bruken av nettsidene til politiet er, ikke overraskende, mer utbredt blant de yngste sammenliknet med de eldste (19 vs. 3 prosent). Det er også store forskjeller mellom yngre og eldre når det gjelder fornying/ anskaffelse av pass, og innhenting av tillatelser (eldre i mindre grad i kontakt).

Utdannelse

Personer med grunnskole/ videregående som høyeste fullførte utdanning rapporterer i noe mindre grad at de har vært i kontakt med politiet enn de som har høyere utdanning (61 vs. 66 prosent). Høyt utdannede har i vesentlig høyere grad brukt nettsidene til politiet sammenliknet med lavt utdannede (17 vs. 9 prosent).

Utsatthet

Blant personer som har vært utsatt for en kriminell hendelse er andelen som har vært i kontakt med politiet 86 prosent eller høyere.

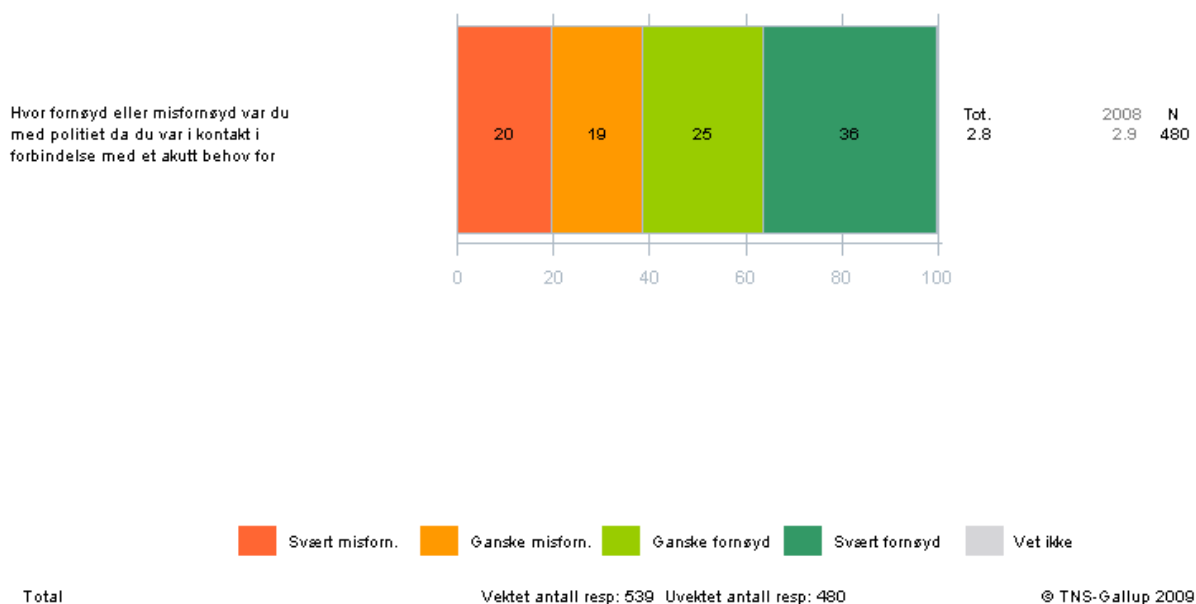
12 Akutt behov for hjelp

12.1 Tilfredshet ved akutt behov for hjelp

Personer som svarte at de hadde vært i kontakt med politiet i forbindelse med akutt behov for hjelp ble fulgt opp med et spørsmål om tilfredshet med denne kontakten.

71 prosent av de som har vært i kontakt med politiet i forbindelse med akutt behov for hjelp var ganske eller svært fornøyd med dette. 36 prosent var svært fornøyd og 25 prosent var ganske fornøyd. 39 prosent var ganske eller svært misfornøyd, hvorav halvparten svært misfornøyd (20 prosent). Det har ikke skjedd noen vesentlige endringer i vurderingene av dette spørsmålet siden 2008 på nasjonalt nivå.

Figur 47: Tilfredshet ved akutt behov for hjelp (svarfordeling i prosent)

12.2 Variasjoner i tilfredshet på grunnlag av bakgrunnskjennetegn

Alder

Tilfredsheten med politiet ved akutt behov for hjelp er vesentlig høyere blant eldre og vesentlig lavere blant yngre. Blant de på 60 år eller mer var 91 prosent fornøyd, mot 42 prosent blant de mellom 18 og 29 år.

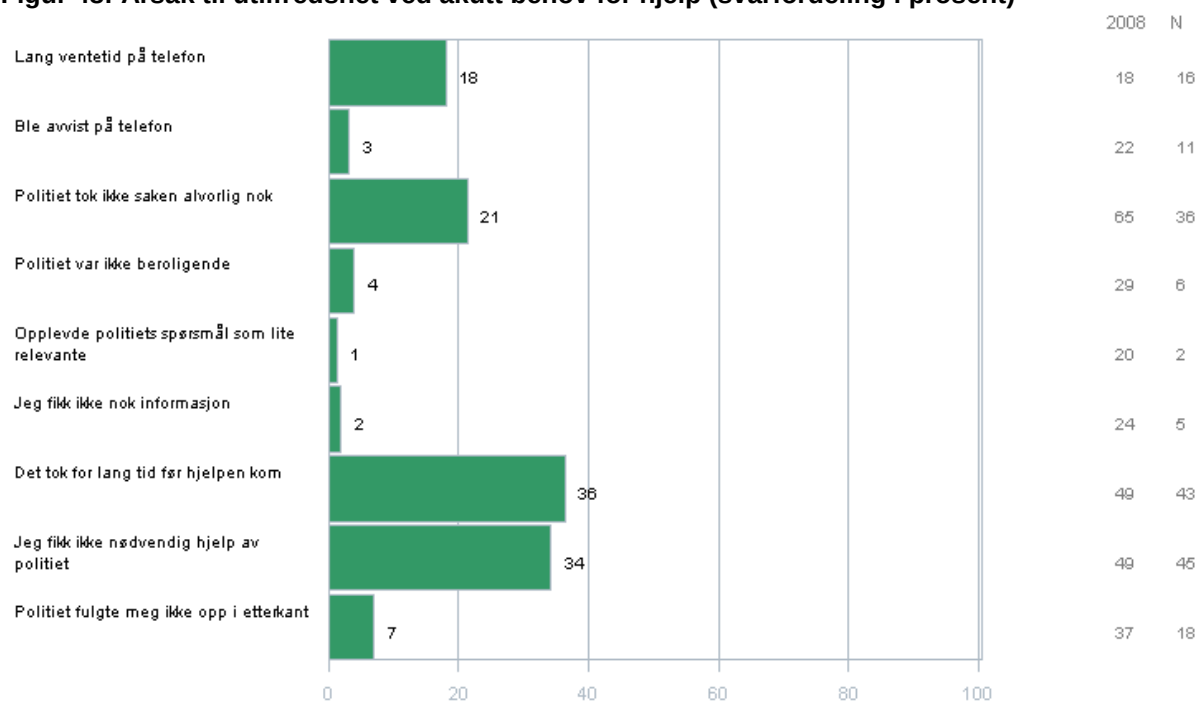
Utdannelse

Høyt utdannede er mer fornøyd i forbindelse med akutt behov for hjelp enn lavt utdannede (56 vs. 76 prosent fornøyd).

12.3 Årsaker til tilfredshet eller manglende tilfredshet ved akutt behov for hjelp

Den viktigste årsaken til manglende tilfredshet ved akutt behov for hjelp er at brukerne opplever at det tar for lang tid til hjelpen kommer (49 prosent) og at de mener at de ikke får nødvendig hjelp av politiet (34 prosent). Deretter følger begrunnelsen at politiet ikke tok saken alvorlig nok (21 prosent).³¹

Figur 48: Årsak til utilfredshet ved akutt behov for hjelp (svarfordeling i prosent)

Total

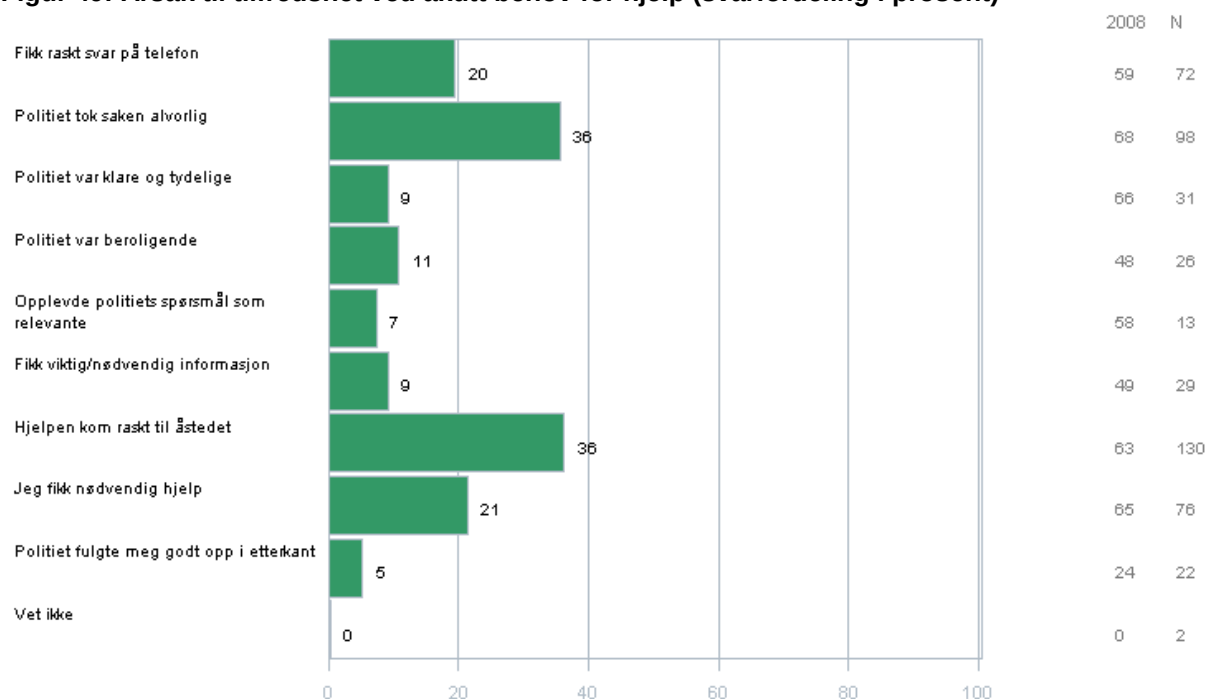
Vektet antall resp: 207 Uvektet antall resp: 145

©TNS-Gallup 2009

³¹ Merk at disse tallene ikke kan sammenliknes direkte med tallene fra 2008 fordi svaralternativene på grunn av en teknisk feil ble lest opp i 2008. Svaralternativene er ikke lest opp i 2009.

De viktigste årsakene til tilfredshet med politiet blant de som er fornøyde med den hjelpen de får er at hjelpen kom raskt til åstedet (36 prosent) og at politiet tok saken alvorlig (36 prosent).

Figur 49: Årsak til tilfredshet ved akutt behov for hjelp (svarfordeling i prosent)

Total

Vektet antall resp: 331 Uvektet antall resp: 331

©TNS-Gallup 2009

De forholdene som betyr mest for vurderingen av politiet i akuttsituasjoner er derfor, uavhengig av om man er tilfreds eller ikke, først og fremst avhengig av om hjelpen kommer raskt til åstedet.

13 Personer med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn

13.1 Bakgrunn og metode

Etnisk opprinnelse antas å ha betydning for hvordan politiet vurderes av publikum. For å belyse denne problemstillingen har Politidirektoratet bestilt en særutvalgsundersøkelse blant personer med bakgrunn fra ikke-vestlige land i forbindelse med publikumsundersøkelsen. Denne undersøkelsen ble også gjennomført i 2008.

Målgruppen for denne delen av undersøkelsen er avgrenset til personer med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn som har vokst opp i Norge som er mellom 18 og 35 år gamle. Innvandrerbakgrunn er her definert på følgende måte:

- Førstegenerasjonsinnvandrere med ikke-vestlig bakgrunn: personer som ankom Norge før de fylte 10 år fra ikke-vestlige land med både mor og far fra et ikke-vestlig land.³²
- Andregenerasjonsinnvandrere med ikke-vestlig bakgrunn: personer som er født i Norge med to utenlandsfødte foreldre med ikke-vestlig bakgrunn.

Med ikke-vestlig bakgrunn menes i denne sammenhengen landbakgrunn fra Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania utenom Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS.³³

Utvalget av personer med innvandrerbakgrunn fra ikke-vestlige land er trukket fra folkeregisteret (av EDB Businesspartner). Det er til sammen gjennomført 390 intervjuer med denne målgruppen. 41 prosent av intervjuene er gjennomført med førstegenerasjonsinnvandrere og 59 prosent er gjennomført med andregenerasjonsinnvandrere.³⁴

Resultatene for målgruppen er sammenliknet med et referanseutvalg for den norske befolkningen bestående av personer i samme aldersgruppe (18-35 år) som er bosatt i kommuner med tilsvarende grad av sentralitet. Det vil si kommuner som betegnes som sentrale eller noe sentrale i henhold til Statistisk sentralbyrås definisjoner. Tabellen på neste

³² Grensen for alder ved ankomst til Norge for førstegenerasjonsinnvandrere ble satt til 3 år i 2008. Se fotnote 34 for mer informasjon om dette.

³³ Statistisk sentralbyrå (SSB) har gått bort fra å bruke begrepene og todelingen av verden "vestlig" og "ikke-vestlig" i innvandringsstatistikken. Samtidig har SSB revidert grupperingen av landene som tidligere ble kalt "vestlige" og "ikke-vestlige" blant annet ved å innlemme de østeuropeiske landene som har blitt EU-medlemmer i samme gruppe som det som tidligere ble kalt "vestlig". SSB har imidlertid ikke gitt de nye gruppene noen anvendbare navn for statistiske formål, men i stedet beholdt definisjonen av gruppene (verdensdelene og landene som inngår) som beskrivelse av hver gruppe. De nye gruppene er 1). EU/EØS-land, USA, Canada, Australia og New Zealand, og 2). 2. Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania utenom Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS. Av mangel på et anvendbart og allment forståelig alternativ har vi derfor sett oss tvunget til å beholde navnene "vestlig" og "ikke-vestlig" i beskrivelsen av landbakgrunn for denne rapporteringen. Vi viser til artikkel i Samfunnspeilet nr. 4 i 2008 "Vestlig og ikke-vestlig – ord som ble for store og gikk ut på dato" på SSBs hjemmesider for mer informasjon fra SSB om dette. (<http://www.ssb.no/vis/samfunnsspeilet/utg/200804/15/art-2008-10-08-01.html>)

³⁴ Merk at grensen for alder ved ankomst til Norge for førstegenerasjonsinnvandrerne i målgruppen var 3 år i 2008, og at den nå er satt til 10 år. Endringen er gjort for å sikre undersøkelsen et tilstrekkelig stort utvalg og intervju. For å identifisere ikke-vestlige innvandrere i folkeregisteret trenger man informasjon om registerpersonenes fødeland og fødelandet til registerpersonenes foreldre (begge to). Informasjonen om mors og fars fødeland er dessverre mangelfull registrert i folkeregisteret, blant annet på grunn av at informasjonen om foreldres fødeland forsvinner når foreldre dør og da fjernes fra folkeregisteret. Når man samtidig stiller krav til at førstegenerasjonsinnvandrerne i utvalget skal ha kommet til Norge før de fylte 3 år har det vist seg at utvalget blir svært begrenset. Dette er også årsaken til at det bare ble gjennomført 255 intervju i 2008, ikke 500 som var målet. For å få flere personer å trekke blant har vi derfor flyttet grensen for ankomst til Norge til 10 år.

side viser målgruppen og referansegruppens fordeling på kjønn, alder, utdanning og sentralitet.

Tabell 45: Utvalgsstatistikk for personer med innvandrerbakgrunn fra ikke-vestlige land og referanseutvalget i befolkningen (andeler i prosent)

	<i>Ikke-vestlig bakgrunn 18-35 år vokst opp i Norge</i>	<i>Referanseutvalg (alder 18-35 år bosatt i sentrale og noe sentrale kommuner)</i>
<u>Kjønn</u>		
Mann	56	55
Kvinne	44	45
<u>Hva er din høyeste fullførte utdanning?</u>		
Grunn/videregående	61	49
Univ/høyskole	39	51
<u>Alder</u>		
18-26	67	37
27-35	33	63
<u>Sentralitet</u>		
Minst sentrale kommuner	1	0
Mindre sentrale kommuner	0	0
Noe sentrale kommuner	10	29
Sentrale kommuner	89	71
Antall intervju	390	1064

Tabellen viser at andelen unge mellom 18 og 26 år er høyere i referanseutvalget og at kjønnsfordelingen er forholdsvis lik. Videre viser tabellen at utdanningsnivået er noe lavere og at andelen bosatt i sentrale kommuner i forhold til noe sentrale kommuner er høyere blant ikke-vestlige i målgruppen.

Frafall og representativitet

Det eksisterer ikke offentlig tilgjengelig statistikk som kan brukes til å vurdere hvor representativt utvalget av ikke-vestlige er sammenliknet med populasjonen for målgruppen. Det intervjuede utvalget kan imidlertid sammenliknes med bruttoutvalget (listene over potensielle intervjuobjekter fra folkeregistrert). Denne sammenlikningen viser at kjønn og aldersfordelingen for brutto- og nettoutvalget (intervjuene) er tilnærmet lik med hensyn til kjønn og alder. Andelen i aldersgruppen 18-35 år er 63 prosent i bruttoutvalget og 67 prosent i nettoutvalget. Andelen kvinner er 48 prosent i bruttoutvalget og 44 prosent i nettoutvalget.

13.2 Tillit til politiet

- Tiltiten til politiet blant unge med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn er noe lavere enn blant befolkningen for øvrig (i referansegruppen). 74 prosent av de ikke-vestlige har tiltit til politiet, mot 81 prosent i referansegruppen.

13.3 Oppfattelse av politiet generelt og etter innsatsområder

- Andelen ikke-vestlige som oppfatter at politiet er der det skjer, når det skjer har økt fra 53 prosent i 2008 til 63 prosent i 2009.
- Vurderingen av politiets evne til å informere har økt fra 54 til 65 prosent fra 2008 til 2009.
- Vurderingen av politiets innsats for å holde ro og orden har økt fra 69 prosent i 2008 til 79 prosent i 2009.
- De unge ikke-vestlige vurderer politiets innsats mot narkotika som dårligere enn befolkningen i referanseutvalget (49 vs. 57 prosent).

13.4 Opplevd trygghet

- Det er ingen signifikant forskjell mellom personer med vestlig og ikke-vestlig bakgrunn når det gjelder opplevelsen av trygghet der man bor og ferdes. Det har heller ikke skjedd noen endringer når det gjelder opplevelsen av dette.

13.5 Utsatt for kriminalitet

- Gruppen av ikke-vestlige har totalt sett ikke blitt utsatt for mer eller mindre kriminalitet enn befolkningen i referansegruppen det siste året (hhv 37 og 33 prosent), men undersøkelsen indikerer at førstegenerasjonsinnvandrere i større grad har blitt utsatt for kriminalitet enn andregenerasjonsinnvandrere (46 vs. 31 prosent - ikke signifikant på 95 prosentnivå).
- Unge med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn er noe mer utsatt for hatkriminalitet enn referansegruppen. 7 prosent av de unge med ikke-vestlig innvandringsbakgrunn svarer at de har vært utsatt for hatkriminalitet det siste året, mot 3 prosent i referansegruppen.
- Førstegenerasjonsinnvandrere rapporterer i større grad at de har vært utsatt for vold sammenliknet med andregenerasjonsinnvandrere (18 vs. 8 prosent).
- Hatkriminalitet rapporteres i høyere grad av førstegenerasjonsinnvandrere sammenliknet med andregenerasjonsinnvandrere (11 vs. 5 prosent).
- Andelen som har rapportert hatkriminalitet blant ikke-vestlige er lavere enn i 2008 da 12 prosent rapporterte at de hadde vært utsatt for dette.
- En lavere andel av de ikke-vestlige har blitt utsatt for svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet i 2009 sammenliknet med 2008 (4 vs. 9 prosent).

13.6 Kriminalitetsutviklingen

- Unge ikke-vestlige opplever i mindre grad at det er mer kriminalitet enn før sammenliknet med befolkningen i referansegruppen (61 vs. 70 prosent).

13.7 Kontakt med politiet

- Unge ikke-vestlige innvandrere har verken vært mer eller mindre i kontakt med politiet enn referansegruppen i befolkningen for øvrig. Det har ikke skjedd noen endringer når det gjelder dette forholdet siden 2008.